

756

P

568

0-1111732

57

4538

കുമാരൻ ആശാൻ

വടക്കൻ മലബാർ പ്രദേശത്തെ ഒരു നായർ കു

വ ന മ ാ ല

എൻ. കുമാരൻ ആശാൻ

പിക്ചറുകൾ
ശാരദാ ബുക്സ് ഡിപ്പോ
തോന്നയ്ക്കൽ

7-ാം പതിപ്പ് കോപ്പി 1000

1957

അച്ചടി

സഹോദരൻ പ്രസ്സ്

എറണാകുളം

ഉടമസ്ഥരുടെ ദയയില്ലാത്ത പ്രതി വ്യാജനിർമ്മിതമാകുന്നു.

അറ താരിക

‘മണിമാല’യുടെ മുഖവുരയിൽ പറഞ്ഞിരുന്നതനുസരിച്ച് ‘വനമാല’ ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുകൊള്ളുന്നു ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ള കൃതികളിൽ ‘ഒരു വനയാത്ര’ മുതലായി ഏതാനും ചിലതൊഴിച്ച ശേഷമെല്ലാം മാസികകളിലോ പത്രനമുക്കുകളിലോ മുമ്പു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളവയാണ്. എന്നാൽ ഇവ ഒന്നുംതന്നെ പുസ്തകരൂപത്തിൽ ഇതിനുമുമ്പ് പുറത്തുവന്നിട്ടില്ല. ചിലയെ സാഹിത്യലോകത്തിൽ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനാകട്ടെ ആരും ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടും ഉല്ല ഇവ കൃതികൾ എല്ലാം ദീർഘമായ ഒരു കാലാവധിക്കുള്ളിലും ഓരോ പ്രത്യേക സംഭവത്തെയോ അവസരത്തെയോ ലക്ഷ്യമാക്കിയും കവി രചിച്ചിട്ടുള്ളതാകുന്നു. ഇവയിൽ അപൂർണ്ണമായുള്ളവയെ പൂർത്തിയാക്കണമെന്നും പുസ്തകരൂപത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതിനു മുമ്പ് എല്ലാംതന്നെ ഒന്നു കർത്തൃമിനുകണമെന്നും കവിക്ക് ഉദ്ദേശമുണ്ടായിരുന്നു. പൊതുവേ ഒരു വിഷയസാമ്യം മാത്രം നോക്കി ആത്മഗീതങ്ങൾ (Lyrics) തർജ്ജിമകൾ, സംഗീതഗാനങ്ങൾ ഇങ്ങനെ പ്രസ്തുത കൃതികളെ തരം തിരിച്ച് ക്രമപ്രകാരം ഇവിടെ ചേർത്തിരിക്കുകയാണ്. ഓരോ കൃതിയും എഴുതിയ കാലം, അവസരം, അതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരങ്ങൾ മുതലായി വായനക്കാർക്ക് അറിവാൻ ജിജ്ഞാസ

തോന്നാവുന്ന സംഗതികൾ കഴിവുള്ളതു അതാതിന്റെ ചുവട്ടിൽ നോട്ടായി കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. ഈ കൃതികളുടെ പാഠങ്ങൾ ഈയിടെ സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളതു അധികവും കവിയുടെ നോട്ടുപുസ്തകങ്ങളേയും ചിലതെല്ലാം അച്ചടി പകർപ്പുകളേയും ആധാരമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

കവിയുടെ പ്രതിഭാവിശാസം, കാവ്യനിർമ്മാണ മാതൃരിഹവയുടെ ക്രമപ്രവൃദ്ധമായ വളർച്ചയെ സൂക്ഷിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നതിന് ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം അത്യാധികം ഉപകരിക്കുമെന്നും ഇതിന്നു ഭാഷാപ്രണയികളുടെ ഇടയിൽ വേണ്ടപോലുള്ള സ്വീകരണം ലഭിക്കുമെന്നും ഉള്ള പ്രത്യാശയോടുകൂടി 'വനമാല'യെ ഞാൻ പൊതുജനസമക്ഷം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

തോന്നയ്ക്കൽ, } 4-7-100	എന്ന്, കെ ഭാനുമതിഅമ്മ (മിസ്സിസ് കുമാരനാശാൻ)
---------------------------	---

ഗരിസപ്പാ അരുവി

അല്ലെങ്കിൽ

* ഒരു വനയാത്ര

ആരായികൊല്ലമതുമല്ലമ സംഭവങ്ങൾ
ആരായതിന്നുപരിയെങ്കിലുമോർത്തനനിൽ
മാറാതെ, മേൽ മണൽപെട്ടംനിഴൽപോലെ, പൊങ്ങ-
മാരായി കെഴുതുകമൊടാവനയാത്രയെന്നും. 1

എന്നല്ലയന്നു സുഖജാഡ്യമിയന്ന ചിത്ത-
മിന്നാന്നിതുകലിക യക്ഷപാടുവാനും
സ്വന്ദിച്ചിടാതരിയ പൂമധുവുണ്ടു തെല്ല
മന്ദിച്ചിരുന്ന മുരളിനൊരുവണ്ടുപോലെ. 2

* “മൈസൂറിലെ ‘ഗരിസപ്പാ’ വെള്ളച്ചാട്ടം ഡാക്ടർ പി. പപ്പവിനോടും കുടുംബത്തോടുമൊന്നിച്ചു ഞാൻ 1909-ജനുവരിയിൽ സന്ദർശിച്ചു” എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു കുറിപ്പു നോട്ടുബുക്കിൽ കാണുന്നു. ഈ കൃതി ആദ്യമായി കറേ ഫ്ലോകങ്ങൾ എഴുതി നിറുത്തി. പിന്നെ നാലുകൊല്ലം കഴിഞ്ഞാണ് തുടർന്നത്. എന്നിട്ടും ഇതു പൂർത്തിയാക്കിയില്ല. അരുവിയേയും അവിടേയ്ക്കു വനത്തിൽ കൂടിയുള്ള യാത്രയേയും വർണ്ണിക്കുന്ന സാമാന്യം ദീർഘമായ ഒരു കാവ്യം എഴുതുവാനായിരിക്കണം കവി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നത്. എഴുതിയിടത്തോളം അതിന്റെ ഒരു ആരംഭം മാത്രമേ ആകുന്നുള്ളൂ. ആദ്യം എഴുതിയ ഫ്ലോകങ്ങൾ “നളിനി” എഴുതിയിട്ടുള്ള നോട്ടുബുക്കിൽ കാണുന്നമാതിരി ഈകൃതിയുടെ ഒടുവിൽ ഓരോബന്ധമായി ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

കാണുന്നു ഞാനരുവി വീഴുവതിപ്പൊഴും, മൽ-
 പ്രാണങ്ങൾ നിർവൃതികലർത്തിൽ നിന്നിടുന്നു
 വാണിക്കിൽ തുനിയുവാൻ വിരുതരപോലെ
 പോണായതാദൃമതിദൂരവനത്തെ വാഴ്ത്താൻ. 3

•

തുംഗാതടംമുതൽ വടക്കു തുടൻകാണം
 ശൃംഗങ്ങൾമേൽമിഴിയെയെന്നിമിഴിച്ചിടുന്നു
 തുംഗാൻബന്ധികൾ നഭഃസ്ഥലിതന്നവേട്ട
 ഭൃംഗാസിതച്ഛവികൾ പശ്ചിമപർവ്വതങ്ങൾ 4

ചൊല്ലൊണ്ടിടുന്ന 'ശിമഗാ' നഗരത്തിൽനിന്നു
 മക്കാളവണ്ടിവഴിയേ നെടുരഥ്യയുടെ
 ഉൾക്കൊണ്ടു കെഴുതുകമുരപ്പതിനിഷ്ടാരന്വേ
 യുൽക്കണ്ഠാപുണ്ടു വനഭൂവണയുന്നിതാ ഞാൻ. 5

സാലങ്ങൾവിട്ടുപരി പൂങ്കൊടിസഞ്ചരിക്കു-
 ബോലംബരത്തിൽ മയിൽ വട്ടമിടും വനങ്ങൾ
 ഹാ! ലക്ഷ്യമായി, നടകൊൾവൊരുഗണ്ഡശൈല-
 ജാലംകണക്കുലയുമാനയെഴും സ്ഥലങ്ങൾ. 6

തൽസീമതന്നില'യന്തരി'ലൊരേടമെത്തി
 മൽസൗഹൃദൈകനിധിവാഴ്വതു നോക്കി നോക്കി
 ഉത്സാഹമതുതമിവറയൊടൊൻറയുള്ളി-
 ലൌൽസുകുപും തപരയുമായ് വഴിനീങ്ങിടുന്നു. 7

ആരണ്യപുഷ്പനിരയല്ലഥ ബംഗമുത-
 ജ്ജാരാമരമ്യ കസുമോൽകരമൊന്നുമല്ല
 ദൂരത്തിലാപ്രിയതയാൻമുഖങ്ങളൊട്ടു
 താരങ്ങൾതാണവിടെ നില്പതുപോൽസ്പർശിപ്പൂ. 8

ചിന്തിക്കിലിന്നുതമോ നവഹർഷബാഷ്പം
 ചിന്തുനു കണ്ണി,ലതിരറെഴുമേപ്രമോദം
 സ്വന്തംഗൃഹങ്ങളിലുമിഷ്ടാണത്തിടുമ്പോ-
 ലെ,ന്താകണം കഥ വിദേശവനാന്തരത്തിൽ! 9

സ്നേഹം ജഗത്തിതിനു ജീവതമാം നിനയ്ക്കിൽ
 മോഹാസ്യജീവിതമതിന്നുതമോവിളക്കാം
 ആകാന്തകോശമിഹ ഞാനെഴുതീടിലേകം
 സ്നേഹത്തിനാത്മസുഖമെന്നൊരു സംജ്ഞകൂടി. 10

ലോകാന്തരാഗമിയലാത്തവരേ, നരൻ-
 യാകാരമാൻവിടെ നിങ്ങൾ ജനിച്ചിടായ്വിൻ
 ഏകാന്തനിമ്നമതരേ, വെറുതേ വനത്തി-
 നേകാന്തമാംഗൃഹവെടിഞ്ഞു വെളിപ്പെടായ്വിൻ. 11

എന്തുതന്നതേ മിഴിയിലെനിലദിക്കുമമ്പാൽ
 വിസ്താരിതേക്ഷണമെഴും സുമുഖൻ സഖാതാൻ
 പ്രതൃഷ്ണമായ് വിദൂഷിയാം പ്രിയയോടു മെന്തേ-
 ലതൃന്തമുൾപ്രിയമിയന്ന കിടാങ്ങളോടും 12

കാക്കുന്നിതങ്ങവർ മുസാവരിതന്നിലെന്നെ-
 പ്പാക്കുന്നതും കളികഴിഞ്ഞുകുതുഫലത്താൽ
 നോക്കിന്നുനോക്ക, മകമേ പ്രിയമേലുമോരോ-
 വാക്കിന്നുവാക്കുമരുളുന്നതുമുണ്ടതും ഞാൻ

13

ചിന്തിപ്പു പോയൊടുവിലച്ചെരുകാനനത്തിൽ
 ചന്ദ്രൻ കണ്ടിടയിൽ നില്പതിരിപ്പതും ഹാ!
 സത്തുഷ്ടിപൂണ്ടുഴറി ഞങ്ങൾ നികേതനത്തി-
 ലന്തിക്കുമുന്വണവതും പതഗങ്ങൾപോലെ.

14

പാരംതെളിഞ്ഞ ഹൃദയങ്ങളിലന്നു കണ്ട-
 തോരോന്നുമാത്ര നിഴലി കിനാവുകണ്ടും
 തീരാത്ത കൊതുകൾത്തൊടടുത്തനാൾ ഹാ!
 നേരം വെളുപ്പതിനുമുന്വണരുന്നു ഞങ്ങൾ.

15

ആലോലമുതുമൊരു കാറ്റിലഹോ ജനത്തി-
 ന്നാലാപമേതുമിയലാത്ത വനാന്തരൂവിൽ
 കാലത്തുണർന്നു കളനാദമെഴുന്ന പക്ഷി
 ജാലങ്ങൾ പാടിടുവതാത്മസുഖംതരുന്നു,

16

പോകാതെയും ശിശിരമുതടപുഷ്പകാല-
 മാകാതെയും സ്വയമുഷസ്സിൽ ഹിമാർദ്രമായും
 ഏകുന്നു കൗതുക, മിളംതളിരാൻ, കന്യാ-
 പാകത്തിൽനിന്നു, പരിശുദ്ധവനാന്തരംഗി.

17

കാണുന്നു ഞങ്ങളുണപൊട്ടിയപോൽ കിഴക്കു
 ചേണാർന്നചിത്തമരുണാരുണകാന്തിപൂരം
 ക്ഷോണീതലം നിറവതും ഹിമശീകരങ്ങൾ
 മാണികൂശോഭ തടവുന്നതുമൊട്ടുനേരം. 18

അന്നന്തിയാവതിനകം 'ബനവല്ല!'യെത്താ-
 നൊന്നിച്ചു കൗതുകമൊടൊത്തുതിരിച്ചു ഞങ്ങൾ
 ചെന്നീടവേ ധരയുമംബരവും മറച്ചു,
 നിന്നീടുമായടവിയുളളമുലച്ചു പാരം. 19

മെല്ലെന്നു ശാഖികളിലുതിയകാറ്റിലുർമ്മി-
 തല്ലുന്നപോലിളകിനിന്ന മഹാവനത്തിൽ
 ഉല്ലാസമാർന്നു നടുവേ മുഴുകുന്നു ഞങ്ങൾ-
 ജെല്ലാവതും കടലിൽ മത്സ്യഗണം കണക്കെ 20

സൂര്യൻ പുറത്തെഴുമിരുട്ടമകത്തു കാറ്റിൻ
 കായ്തുംവെടിഞ്ഞ നിലയും സുഖമാം തണുപ്പും
 പരപ്പാകലം കിളികൾതൻസ്വപനവും മരത്തിൻ-
 നിരപ്പാസഗന്ധവുമഹോ കവരുന്നു ചിത്തം. 21

നോക്കുന്നദിക്കുകളിലൊക്കെ മഹാതരക്കൾ
 പൂക്കും മഹാലതകൾ ഭ്രമിമുളന്തടങ്ങൾ
 നില്ക്കാതെ വെള്ളിലകൾ വീണവ മെത്തയായു-
 ജ്ജക്കാട്ടിലെത്തറകളാരിഹ വാഴ്ത്തുമെല്ലാം! 22

ഓടിപ്പു ബാഹുക്കരണങ്ങളെ ഞങ്ങൾ, കാട്ടിൻ
 മോടിപ്രഭാവമതിലങ്ങവ മങ്ങി നിൽപ്പു
 ക്രീഡിച്ചുപാടിയ കിടാങ്ങൾ കണക്കെ വൃഷ്ടി
 താഡിച്ചു ചിട്ടിമലരിൻ നിർക്കണക്കെ. 23

കണ്ടാമനോജ്ഞതകൾ കട്ടികൾ വിസ്തയിച്ചു-
 കൊണ്ടാത്തു ഞങ്ങളെ മുഖങ്ങളിൽ നോക്കിയും ഹാ!
 കൊണ്ടാടിത്തങ്ങളിതരേതരവുചിഴിച്ചു
 മിണ്ടാതിരിച്ച ശിവനേ! മൊഴി തോന്നിടാതെ. 24

പെട്ടെന്നു ഞങ്ങളൊരലൗകികമാം സുഖത്തിൽ-
 പെട്ടെന്നിറങ്ങി?—മഥവാ സ്വയമാഭിശക്തി
 വെട്ടിത്തെളിച്ചു വികൃതാകൃതിയാക്കിടാതെ
 വിട്ടുള്ള ഭൂപ്രകൃതി ഭംഗിയിൽവാഴ്വുദഹി. 25

ഓടാതെ, കണ്ഠമണിനാദമൊഴാതെ, ഭക്തി-
 തേടുന്നവారిവിടെ മന്ദമഹോ നടപ്പു
 ഈടാർന്നവണ്ടിയെയിഴച്ചിണയൊത്ത മൈസൂർ-
 മാടം മലഞ്ചരിവിൽ വെണ്മുകിലിൻചായംപോൽ. 26

ഒട്ടപ്പറത്തുടനെ ഞങ്ങൾ ദിനേശരശ്മി
 പെട്ടങ്ങുമിങ്ങുമിടവിട്ട മരങ്ങൾകണ്ടു
 പെട്ടെന്നു വീർപ്പുതടവു, മനവുങ്കിനാവു
 വിട്ടങ്ങുഷസ്സിലുണരും ശിശുപോൽ കളിപ്പു. 27

നൂനം മനോഹരവനങ്ങളിലിച്ഛേപാലൈ-
 യാനന്ദമാൻ മരുവും ചരജീവിവൃന്ദം
 ജ്ഞാനം വഹിക്കുകിലവരയിലേകമാവാൻ
 ഞാനെപ്പൊഴും മതിയിൽ മോഹമിയന്നിടുന്നു. 28

നില്ക്കാമടുത്തിവിടെയാന മുളന്തടത്തിൽ
 ഇക്കണ്ട വള്ളിമറയിൽ കടുവാകിടക്കാം
 അക്കാച്ചുമാത്തടവിയിൽ പ്രണയം വിടുന്നി-
 ല്ലൊക്കാനു പേടിയറിയാ സുഖമറിടുമ്പോൾ. 29

വിണ്ണറമാഞ്ഞു വളരും മുളതന്റെ ഹൈലിൻ
 കണ്ണറ പീലിസമമാം ഔ കാറിലാടി
 തിണ്ണന്നഴുകുകൾ തുടച്ചു നഭസ്സിൽ നീല-
 വണ്ണം പുതുകിടുകയല്ലി വസന്തമെത്താൻ? 30

കെട്ടിഴ്ത്തിത്തുക്കളെയിഴച്ചു മരത്തിലൊന്നു
 വിട്ടൊന്നിലുക്കൊടു കരങ്ങുകൾ ചാടിടുമ്പോൾ
 പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു വഴിമേലതളുന്നു ഞങ്ങൾ-
 കൊട്ടേറെ മോദമതിവിസ്തീർത്താം കിടാങ്ങൾ. 31

പോയാശ്ശു ഞങ്ങളുൾ വണ്ടിയിൽ നിന്നിറങ്ങി
 സായാഹ്നശോഭയതു കണ്ടു നടന്നുമന്ദം
 ആയാസമെന്നിയണയുന്നു ഖഗങ്ങൾ കൂവും
 തോയാശയത്തിനരികിൽ ചെറുബങ്കിളാവിൽ 32

നില്ലാതെപോയ് ശിശിരമേറെ വിടൻപൂക്ക-
 ളില്ലായ്കിലും നെടിയപൊയ്ക്കു തരുന്നമോദം
 വല്ലാത്ത രോഗവിഷമസ്ഥിതി വിട്ടുമെല്ലെ-
 യല്ലാസഭാവമെഴുമിഷ്ടജനം കണക്കെ. 33

ആത്മംവിളിച്ചുമടിയിൽ ചിറകാഞ്ഞടിച്ചു
 നീത്തുള്ളിപാറി നിരയായ് നിരയായ് പറന്നും
 ചേത്തും ജലോപരി പതിച്ചുമഴന്നുപക്ഷി-
 ച്ചാത്തുൽപതിച്ചുമിതചേക്കുതിരിഞ്ഞിടുന്നു. 34

മേയുന്ന കാലികളുമൊത്തിടയക്കിടങ്ങര
 പോയുള്ള പല്ലകൾ നിറഞ്ഞ നിലത്തിലൂടെ
 തേയാഞ്ഞൊരോർമ്മതരുമപ്പകൽ പൊയ്ക്കവക്കിൽ
 മായുന്നതോത്ത്വിടെ ഞങ്ങൾ നടന്നിടുന്നു. 35

ഭൂതതു പശ്ചിമതടത്തിലെറിഞ്ഞടങ്ങും
 സൂര്യന്റെ കാന്തിയുമിരുട്ടുമിടഞ്ഞിടുന്നു.
 ഉറ്റരിൽകൊളുത്തിയ വിളക്കുകൾ പൊങ്ങിടാത്ത
 താരങ്ങൾപോലകലെ മങ്ങിവിളങ്ങിടുന്നു. 36

മേടാകമസ്ഥലമതിൽ ചെറുബങ്കിളാവിൽ
 കൂടാരമപ്പുരിജനങ്ങളൊരുക്കിമുന്വെ
 വീടാക്കിയുണിന്നു മുറക്കിന്നുമേതുമല്ലൽ
 കൂടാതെ രാത്രിയിലതിൽ കഴിയുന്നു ഞങ്ങൾ. 37

മിണ്ടാതെ കട്ടികൾ കിടക്കയണഞ്ഞു, കൂമ്പും
തണ്ടാരുപോലെ മിഴിപൂട്ടിയുറങ്ങിടുമ്പോൾ
കുണ്ടാളെഴാത്ത മലനാട്ടിലെ രാവു ഞങ്ങൾ
രണ്ടാമതും വെളിയിലെത്തിയിരുന്നിട്ടുണ്ട്. 38

അന്തിക്കു മൊട്ടുകൾ വിടണൊരു കാട്ടുമല്ല
ചിത്തുംമണഞ്ഞൊട്ടു തണുത്തു കൊഴുത്തതെന്നൽ
പന്തിക്കു ചെറു പനിനീർപൊടിഞ്ഞു വീശി-
യെത്തുളളലിഞ്ഞു കളഭം കടയുന്നതല്ലീ? 39

ചാരത്തു കായ്നിറ പഴുത്തു മണംകലൻ
പേരാലിൽ വന്നു കടവാതിൽ നിറഞ്ഞുപോയി
നേരേ നിലാവതിൽ മുതിൻ പറന്നു മുങ്ങ-
യോരോരു മുലകളിൽ മുളിയിരുപ്പുമായി. 40

എങ്ങും പരക്കുമൊരു മുടലിയന്നുമങ്ങു-
മിങ്ങും ചടച്ചുവിളരും ചെറുകൊണ്ടലാൻ
മങ്ങുംനിലാവിൽ മരവും നിഴലും നിലത്തി-
ലങ്ങങ്ങു രാവിരുളു കൂട്ടുവതോനിരത്താൻ? 41

ഏറുന്നൊരിമ്പമതിനാൽ മൊഴിവിട്ടു ഞങ്ങൾ
കൂറാന്നിട്ടു തനിയേ ചെറുതേയിരിപ്പിൽ
* പാരിൽ പലേ സുഖമയൂർവ്വഗണത്തിനൊറ
വേരായടിക്കു വിലസും രവി മൗനമത്രെ. 42

* പാരിൽ പെട്ടെന്നു സുഖമാം നിഴലിന്റെ പിന്നിൽ
വേരായൊരുമ മരുവുന്നതു മൗനമത്രെ.

(ആദ്യം എഴുതിയതും വെട്ടാത്തതുമായ ഈ പാഠംകൂടി നേരട്ടു
ബുക്കിൽ കാണുന്നു)

വിട്ടുങ്ങിരിക്കുകയെടുത്ത് മലർചെയ്യാഴിഞ്ഞ
 ഞെട്ടാക്കിയുള്ളിലണയും തനതോമലാളെ
 ഒട്ടോത്തിരുന്നിനിയതോഴർതുടൻചായ
 മട്ടം മറന്നവിടെ ഞാൻ തനിയെയിരിപ്പു.

43

വായ്പുനതല്ല മതിയാൻ വെളിച്ചമെങ്ങും
 നോക്കുന്ന താരകകൾ നിന്നു മയങ്ങിടുന്നു
 കേൾക്കുന്നതുണ്ടു ചെറുകാറ്റിനിരച്ചിൽ മെല്ലെ
 കൂക്കംവലിച്ചുലകതന്നെയുറങ്ങുകല്ലി?

44

(അപൂർണ്ണം)

അനുബന്ധം

രണ്ടായികൊല്ലമതുമല്ലിതിനുള്ളിലേറെ-
 യുണ്ടായി സംഭവമിതൊക്കെ മറയ്ക്കിലും താൻ
 തിങ്ങാടിയാർമ്മയിലോരോ നിഴൽപോലെ ചൊങ്ങു-
 നുണ്ടാകരുഹപുമാ വനയാത്രതാനും.

1

എന്നല്ലയെന്നു സുഖമുക്തയാൻ ചിത്ത-
 മിന്നോറമുൽകലികയാൻറിയ പാടുവാനും
 സ്പന്ദിച്ചിടാതെ പുതുപുഴയുണ്ടു പാരം
 മറിച്ചിരുന്നു മുരളിന്നൊരു വാങ്ങുപോലെ

2

കാണുന്നമുഖത്വവി ഞാൻ, അതിൽനിന്നിടുന്നെൻ-
 പ്രാണങ്ങൾ നിർവൃതികലൻടനൈങ്കിലും താൻ
 വാണീമതീയയതിൽ ധൈര്യമററപോലെ
 പോണിന്നു പിൻവഴിയിലുള്ള വനാമ്പരത്തിൽ. 3

തുംഗാതടം മുതൽ വടക്കു തുടൻകാണം
 ശ്രംഗങ്ങൾമേൽ മിഴിയെയിന്നുമിഴിച്ചിടുന്നു
 തുംഗാമ്പന്ധികൾ നദഃസ്ഥലിതന്നവേട്ട
 ഭൃഗാസീതച്ഛാദികൾ പശ്ചിമപർവതങ്ങൾ. 4

ഹാ! ലക്ഷ്യമായീലളിതജംഗമഗന്ധശൈല
 ജാലത്തൊടൊത്ത ഗജയുഗ്മസമാകുലങ്ങൾ
 സാലങ്ങൾ വിട്ടിത ലതാവലയം പറക്കും-
 പോലബരത്തിൻ മയിൽവട്ടമിടുംവനങ്ങൾ. 5

വായ്പും സുഖം വിജനനച്ചുവിക്കാസമാകാ-
 താക്കീയിനിക്കു നിധി, കണ്ടായി (?) സൗഹൃദത്താൽ
 ആക്കാട്ടുകാൺമതിനണഞ്ഞ 'യന്ത്രരി' ലെന്നെ-
 ക്കാക്കുന്നൊരാപ്രിയമുഖങ്ങളെയെന്നിതാ ഞാൻ. 6

ആഹാ സുഹൃത്തമസമാഗമസൗഖ്യമെത്ര
 മോഹാസ്സദം സ്വയമതും പുനരന്യുനാട്ടിൽ
 'സ്തഫാകുലതപമൊട്ടു പിന്നൊരുകാട്ടിൽ—ഏതു
 സൗഹാർദ്ദഹാർദ്ദതയൊഴിഞ്ഞമധാ സുഖം താൻ. 7

ലോകാൻതാഗവിമുഖാരമഗണങ്ങളേ, മ-
 ത്ത്യാകാരമാന്നിവിടെ നിങ്ങൾ ജനിച്ചിടാസ്തിൻ
 ഏകാന്തനിഷ്ഠതരേ, ബത! നിങ്ങൾ നാട്ടി-
 ലേകാന്തമാം ഗൃഹയിൽനിന്നു പുറപ്പെടാസ്തിൻ. 8

നെഞ്ചൊത്തുകൂടിയുരുനീർവൃതിയാൻ നീളെ
 ചഞ്ചൊത്തെന്ന വനശോഭകളാസപരിപ്ലാൻ
 ചാഞ്ചൊട്ടമിളിയിപശുക്കളെ മേച്ചുപോന്ന
 വാഞ്ചൊന്നകുലമിത ഗോപർക്കണക്കെ ഞങ്ങൾ. 9

പോകാതെയും ശിശിരമുത്തടപ്പുഷ്പകാല-
 മാകാതെയും ദ'നമുഖങ്ങളിലാർദ്രമായും
 ഏകുന്നു കൗതുകമിളന്നുളിരാൻ കന്യാ-
 പാകത്തിൽനിന്നു പരിശുദ്ധവനാന്തഭംഗി. 10

അഗ്രാഭേദനയുമാറിയാതെയെക്ക-
 പ്രഗ്രാഹി ഞങ്ങളെയിതര കബളീകരിച്ചു
 അഗ്രാഹ്യസീമമരിദൂർഗമമൊളഴാത്തൊ-
 രഗ്രാടവിതമുദാരമാനാഭിരാമം. 11

(അപൂർണ്ണം)

* കൂട്ട കണ്ഠഗീതം

ഇന്ദ്രം തത്ത്വമീമധ്യയെഴുനവും
സമ്പത്തു മനീതപ്തമെടോ സകലം
ശംഭുസ്തുതിചെയ്യുക മുതമര-
ക്കൊമ്പിൽ കടിയൊന്ന് കരുങ്കയിലെ. 1

വാട്ടുന്നിത, വീണഴിയുന്നു, മണം
തേട്ടമ്മലരിമ്മലർവാടികളിൽ;
വാടാതവയില്ല ശിവൻകഴലാ-
മേടാർമലരെന്നിയിളംകയിലെ. 2

കണ്ടോ കമനീയതയാൻ മദം
പണ്ടേറെയിയെന്നൊരു പൂങ്കുഴലീ
തെണ്ടുന്നിത നിന്ദിതയായ് ജരയാ-
ലുണ്ടോ നിലയൊന്നിനു മെൻകയിലെ 3

* ഇത് “എൻ കമാരൻആശാൻ അവാർകളുടെ പഴയ കൃതികളിൽനിന്ന്” എന്ന നോട്ടോടു കൂടി “വിവേകോദയ”ത്തിൽ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയതാണ്. അതിൽ പേരു കാണുന്നില്ല ഇവിടെ കാണുന്ന പേര് ഐകരൂപ്യത്തിനുവേണ്ടി ചേർത്തതാകുന്നു.

രംഭോരു രതിക്കു സമാനയെടൊ
കുണ്ടുനി കോമളമനിയിവര,
ശംഭോശിവജ്ജ്വരയായഴിയും
പൈമ്പാൽമൊഴി പാടിവരുങ്കയിലെ. 4

അയ്യോ! യിതുകാലമതാം കനൽകൈ
ചെയ്യും ചിതയും ചുടുകാടുമെടൊ
നിയുഴരുതിന്നിതിലുണ്ടു ശിവൻ
കയ്യാളുമവൻ കരുമാങ്കയിലെ. 5

കാണാനുമുമാരമണൻകഴൽ നീ
പൂണാനമിയററുക മോഹമെടൊ
താമ്രാധരിയിൽ കൊതി കത്സിതമാ-
മാമ്രാടവിയാണെഴുമാൺകയിലെ. 6

ആരാലുമുമേയനഖണ്ഡസുഖാ-
കാരൻ, കരുണാമൃതമേനിശിവൻ
ആരായുകിലാശ്രയമാമവനിൽ
ചേരാത നരൻ നരനോ കയിലെ? 7

പാരാദി പുരന്ദരജാലമതിൽ
നേരായണ നിർമ്മലബോധമെടൊ
കാരാദിഭമുഴിയിലുള്ളവനി-
ന്നാരാകിലുമല്ലനവൻ കയിലെ. 8

ആ ഹാരവിഹാരമിവറിലെഴും
 മോഹാദിമൃഗത്തിന്മൊപ്പമെടൊ
 ഭേഹാദികൾ ഭ്രേതുകമാണതിലെ—
 ന്താഹാ! പറകന്തരമെൻ കയിലെ.

9

തെല്ലേറെ വിവേകികൾ മാനവരാം
 നല്ലോരതിൽ നല്ല വിവേകികളാം
 എല്ലായറിയും ശിവനേകനൊടൊ
 മല്ലീലത മൂടിയ മാങ്കയിലെ.

10

ഏതിൽതടയുന്നിജബോധമതാ—
 ണോതീടുകിൽ ജീവിതമായതൊടൊ
 ചേതസ്സുശിവങ്കലമത്തുകിലീ
 നീതാനവനാംനരമാങ്കയിലെ.

11

ഓരോന്നിലുമിന്ദ്രിയഗോചരമാ—
 യോജനവയല്ല യഥാർത്ഥമൊടൊ
 നേരല്ല നഭസ്സിനു നീലിമ നൽ—
 താരേറിയ തൈമധുമാങ്കയിലെ.

12

കാണുന്നവ തത്ത്വവിരോധനയിൽ
 കാണാത്തവായണവായഴിയും
 ഏണാങ്കധരൻ കഴൽ നിൽക്കുമൊടൊ
 വാണീജിതവൈണികമാം കയിലെ.

13

ബോധത്തിലഴിഞ്ഞവബോധമതാം
 ബോധിപ്പവനാമവനേ ശിവനാം
 ഏതും ചലിയാതെയിരിക്കയിളം
 വാതാവിലവാർവനമാം കയിലെ. 14

ഭേദങ്ങൾ പറഞ്ഞു പടൻ വരും
 വാദങ്ങൾ വരുത്തുമനത്മമൊട്ടൊ
 വേദങ്ങൾ തിരഞ്ഞറിയാവടിയിൽ
 പാദംപ്രതി പാടുക നീ കയിലെ. 15

ബോധം വിഷയം പ്രതിനിൽക്കുകയാ-
 ലേതിന്നുമെഴും പ്രതിപക്ഷമൊട്ടൊ
 വാദങ്ങളൊഴിഞ്ഞതു വാസ്തവമാ-
 മാധുതവനാളിയിളം കയിലെ. 16

ശേഷിപ്പതു ബോധമയൻ ശിവനാം
 ശേഷങ്ങളവന്റെ വിഭൂതികളാം
 ശേഷിക്കയുമില്ലവ ചിന്തയനിൽ
 ഭാഷാജിതപൂമധുവാം കയിലെ. 17

ഭോഷാകരണം നിജ ദീധിതിയും
 ഭോഷേതരമോക്കുകിലേകമൊട്ടൊ
 ശേഷിപ്പൊരു ചിദ്പ്രതിയും ശിവനാം
 യോഷാവചനാരവമാം കയിലെ. 18

ഇല്ലാതചിശേഷമൊഴിഞ്ഞിട്ടുമാ-
 റെല്ലാം സ്വയമസ്തീതയാകുമെടൊ
 കല്ലോലമടങ്ങിയ വൻകടൽപോ-
 ലെല്ലാം സുഖമാകുമെടൊ കയിലെ. 19

ഈ തത്വമറിഞ്ഞിഹ പാട്ടുകിൽ നിൻ
 ഗീതത്തിനു മാധുരി കൂടുമെടൊ
 ആതങ്കമകന്നനപായരസം
 ചേതസ്സു ഹരിക്കുമെടൊ കയിലെ! 21

* ഒരു പാട്ട് *

(“മാഗളമാൻ ചാഴണെ” എന്നു മട്ട്)

സോദരരെ! നിങ്ങൾ സുഖ-
 മേദൂരമെന്നും ജയിക്ക!
 സോദര മുന്നതി വരാൻ
 ഖേദരഹിതം ശ്രമിക്ക!—സോദരരെ. 1

സിംഹളർ, തീയർ, സേവകർ,
 സംഹതിയൊന്നപരോക്ഷം
 നന്മയൊടു കേരളത്തിൽ
 നമ്മൾ പതിന്നാലുലക്ഷം—സോദരരെ. 2

* 1082 വൃശ്ചികം ലക്കം “വിലാസകോദയം”

ഏനമൊരുതൃണം ബല-
 ഹീനമതിന്റെ സംഹതി
 പീനപാശമാകിൽ മദ-
 യാനയെ പൂട്ടുവാൻ മതി—സോദരരെ. 3

അംബുധി ഭയങ്കരമി-
 തംബുബിന്ദുരാശിയല്ലൊ
 ഇമ്മലകൾതന്നെ ചെറു-
 ചുഞ്ചമണിതീരകളല്ലൊ—സോദരരെ. 4

ചേരവിനൊന്നായി യത്നം
 പാരമാൻ നേടിൻ പുകൾ
 വാരിധി കീടങ്ങൾ മണ്ണു
 കോരിയുണ്ടാക്കി ഭചീപുകൾ—സോദരരെ. 5

ശബ്ദയിൽ ശോഭിച്ചിപ്പൂതേ
 പണ്ടു നാം പടനിലങ്ങൾ
 കണ്ടുതന്നെയെന്നിയെ കൃഷി-
 കൊണ്ടുമാവെറുനിലങ്ങൾ—സോദരരെ. 6

മന്നിലേവനും വരുന്നി-
 തുന്നതി പരിശ്രമത്താൽ
 മന്നവനും മടിയൊലെ
 മാനുഷ കെട്ടും ക്രമത്താൽ—സോദരരെ. 7

വിദ്യയും ധനവും വരാൻ
 ഉദ്യതരായ് പൊരുതുവിൻ
 സത്യവും നീതിയും കല-
 കൃത്യമെന്നു കരുതുവിൻ—സോദരരെ. 8

ഒത്തുമാന്ദരാനായും പൊതു-
 വൃദ്ധിയോർക്കുവിനകമേ
 നിത്യവും രക്ഷിച്ചുമെ
 മത്സ്യമാം കോട്ടു (?) പുറമേ—സോദരരെ 9

തങ്ങു തങ്ങളെ തുണപ്പോർ
 തങ്ങളെ ദൈവം തുണയ്ക്കും
 നിങ്ങളുതന്നിനയ്ക്കുവിൻ
 മംഗളം മംഗളം പ്രിയ—സോദരരെ 10

* ഒരു രീയക്കുട്ടിയുടെ വാചാരം

മായാതസ്യയകൾ വളർന്നു മനുഷ്യരീശ-
 ഭായാദരെന്ന കഥയൊക്കെയുഹോ! മറന്നു
 പോയുഴിയിൽ പഴയ ശുദ്ധഗതിസ്വഭാവം
 മായ്ക്കുളായ് ജനത മത്സരമായി തമ്മിൽ. 1

* 1083 മിഥുനം കർക്കടകം ലക്കം “വിവേകോദയം”

ചിന്തിച്ചിടന്നെളിമകണ്ടു ചവിട്ടിയാഴ്ക്കാൻ,
ചന്തത്തിനായ് സഭകളിൽ പറയുന്നു ഞായം;
എന്തൊക്കിലും കപടവൈഭവമാന്പോകം
പൊയ്ക്കുന്നു, സാധുനിര താണു വശം കെടുന്നു. 2

വിദ്വാൻ പണ്ടിഹ ദരിദ്രതയിന്നു പാരിൽ
വിദ്യാവിഹീനനതുവന്നു വിരോധമില്ല,
വിദ്വയ്ക്കുപണ്ടു വിലവാങ്ങുകയില്ലയില്ലോ-
ളഭ്യക്കത്തനം ധനമൊഴിഞ്ഞിതു കിട്ടുകില്ല. 3

എന്നല്ലയാംഗലകുലാലയക്രിപ്തവിദ്വ-
യൊന്നെന്നി യുനതിപരാന്റിഹമാഗ്ഗമില്ല;
എന്നാൽ പഠിക്കുവതിനോ ധനമേറെവേണ-
മിന്നോക്കിൽ നിസ്വപരിഹ നമ്മുടെ കൂട്ടരെല്ലാം 4

ചൊല്ലാൻറച്ചു തറവാടുകൾക്കുരെയില്ല,
യില്ലിന്നയൻപണിയുള്ളവരേറെ നമ്മിൽ
മെല്ലെന്നു താഴ്മയരാ യിനിയൊന്നു രണ്ടാൾ
വല്ലോരു * മാക്കിൽ—വലുതാം സമുദായമല്ലോ? 5

* വിവേകാദയത്തിൽ അമുടിപ്പുകാണുന്ന പാഠമാണിതു.
“വിപാരിച്ചാൽ” എന്നർത്ഥത്തിൽ ‘മാക്കിൽ’ എന്നറയിരിക്കുമോ
കവിപ്രയോഗം:

കഷ്ടം! കഴങ്ങിയിഹ നമ്മുടെഭാവി, കണ്ടു
തുഷ്ടിപ്പെടാം ചിലരിതോക്കുകിൽ, നാമതോരൂ,
ദിഷ്ടം നമുക്കു കുറവായ്, സമുദായക്കായ്-
ചിഷ്ടപ്പെടുന്നവരു മില്ലിഹ ഭൂരി നമ്മിൽ. 6

വിദ്യാവിഹീനതവരട്ടെ യിവർക്കുമേലി-
ലുദ്യോഗവും ബലവുമിങ്ങിനെ പോട്ടെയെന്നാം,
വിദ്യാലയം ചിലതൊന്നു! തടയുന്നു നാട്ടിൽ
വിദ്യാത്ഥിമന്ദിരമതും ചില നിഷ്കൃപന്മാർ. 7

എന്തിന്നു ഭാരതധരം കരയുന്നു? പാര-
തന്ത്ര്യം നിനക്കു വിധികല്പിതമാണു തായെ,
ചിന്തിക്ക, ജാതിമദിരാസ്യ, രടിച്ചു തമ്മി-
ലന്തപ്പെടും തനയ, രെന്തിനയേ! സ്വരാജ്യം? 8

ഈ നമ്മൾ നമ്മളുടെ നന്മ നിനയ്ക്കു നല്ല,
ശ്രീ നന്മമാക്കുമുഖവാമിഹ യത്നമാന്നാൽ,
ഹാ! നമ്മിലീശകൃപയാലുയരുന്നു ഭാഗ്യം!
'ശ്രീ-നാ-ധ-പാ'ഖ്യകലരുന്നമഹാർഹ'യോഗം' 9

സ്വാന്തർത്തിൽ നാം സഹജരെ, സ്വയമൈകമത്യ-
മേന്തി ശ്രമിക്കിലതു സർവ്വഭാമാമുറപ്പിൻ
കാന്താംഗസങ്കലിതമേനി കൃപാലഭേവൻ
താന്താൻതുണപ്പവരെയൊണതുണപ്പതോപ്പിൻ. 10

★ അച്ഛൻ

പള്ളിക്കൂടം വിട്ടു സായം പടിക്കൽ
തള്ളിച്ചാടിപ്പൊന്നു ഞാനെത്തിട്ടമ്പോൾ
തള്ളിക്കൊച്ചും സർവ്വമെന്നച്ഛനെനിൽ
കൊള്ളിക്കുന്ന നോട്ടമെന്നും കൃപാർദ്രൻ. 1

ജോടും മുണ്ടും പുസ്തകം ചത്തുമെല്ലാം
മേടിച്ചേകുന്നെൻറപ്പാറം കഴിഞ്ഞാൽ
കൂടിക്കേളിക്കില്ലിനിക്കാരുമെങ്കിൽ
കൂടുന്നച്ഛൻ—ബാലനല്ലെങ്കിലും താൻ. 2

രണ്ടാളും ഫാ! ഞങ്ങൾ കണ്ണാടിതന്നിൽ
കണ്ടാൽ തോന്നും കൗതുകം സ്വപ്നമല്ല
ഉണ്ടാം മറയയ്ക്കു ക്ഷണനരം വലിപ്പം
കൊണ്ടോരേദം തെല്ലതാൻ ശൂശ്രൂകൊണ്ടോ? 3

വേദിച്ചുള്ളിൽ ചിന്തപൂണ്ടാലുമച്ഛൻ
മോദിച്ചിടുന്നെൻമുഖം കാൺകിലപ്പോൾ
വാദിച്ചോതാമമ്മയോടും—സ്വയം ഞാൻ
മോദിച്ചാലെകാത്തതില്ലതപ്പാറൻ. 4

* ഈ കൃതി “പദ്യപാഠാവലിയിൽ ചേർക്കുന്നതിനായി മിസ്റ്റർ മേനോന്റെ ആവശ്യപ്രകാരം എഴുതിയത്” എന്ന കുറിപ്പോടു കൂടി “കൊച്ചുകിട്ടി” “തോട്ടത്തിലെ എട്ടുകാലി” “പൂക്കാലം” മുതലായ കൃതികൾ എഴുതീട്ടുള്ള നോട്ടമ്പുക്കിൽ കണ്ടതാണ്. ഇത് പ്രസിദ്ധം ചെയ്യാൻ കവി ആർക്കും കൊടുത്തതായി അറിയില്ല.

ഗേഹത്തെക്കാൾ സ്വത്തിനെക്കാളുമച്ഛൻ
 സ്നേഹിച്ചിടുന്നമ്മയെക്കാളുമെന്നെ
 ആഹാ! വാഴ്ചേറുന്നു കൂറിന്നിനിക്കും
 ദേഹം രണ്ടീ ഞങ്ങളൊന്നാണു ഏനം. 4

എന്നീവണ്ണം തോഴരോടായ്ക്കിനാചിൽ
 ചൊന്നേരുണ്ണിക്കുള്ളൊരുങ്ങുംശിരസ്സിൽ
 ചിന്നും ഹർഷത്തോടണഞ്ഞെച്ഛനാമാ-
 ലനമ്പൻ ചുംബിച്ചാനറിഞ്ഞീല ബാലൻ. 6

* ഒരു സന്ധ്യ

ഉളവായിടുന്നു സുഖമേററമുള്ളിലെൻ
 കളർപശ്ചിമാംബുനിധിവായുപോതമേ,
 പൊളിയാക്കിയുണ്ണുകഥ നീ തലോടവേ
 പുളകം വരുന്നു, പെരുകുന്നു കണ്ണനീർ. 1

ഇടവത്തിലും വലിയ മുട്ടമൂലമാ-
 യിടരാൻ നിന്നെ നിരൂപിച്ചുണഞ്ഞു ഞാൻ
 വിടപിപ്രജത്തിൽ വിടരുന്ന പൂമണം
 തടവിട്ടമീ യുപവനത്തിലന്തിയിൽ. 2

* ഈ അപൂർണ്ണകൃതി തിരുവനന്തപുരം കാഴ്ചബ-ഗ്ലാവിലെ
 സന്ധ്യയെക്കുറിച്ചുള്ളതാണെന്നു നോട്ടുബുക്കിൽ കാണുന്നു.

ഇടവിട്ടിടാതെ ജനമെത്തിയാൽ തീ
 തുടൽ ചീക്കുമാറിഹ സദാ രമിക്കയാൽ
 സ്ഫുടധനപ്രഭാവമിയലുന്ന വഞ്ചിഭൂ-
 മുടിരത്നമീനഗരപുഷ്പവാടിക. 3

ഗണമായ് നടപ്പു ചിലരിങ്ങിരിക്കുമേ-
 ഇണയായിരിപ്പു ചിലരൊറായായുമേ
 അണയത്തു വായ്വു ചെറുപൈതൽ പൂവുപോൽ
 ക്ഷണമന്തി നോക്കിയൊരു കോണിൽ ഞാനുമ. 4

അതിരമ്യവൃക്ഷനിരകൾക്കുമാ ലതാ-
 തതികൾക്കു മങ്ങു സരസീതടത്തിനും
 മതിലിന്നുമപ്പുറമഹോ നദസ്സിലി
 സ്ഥിതിഭേദമെങ്ങനെ വരുന്നു മോഹനം? 5

പകരുന്നു ഹന്ത! ചിലെടത്തു പിശുള-
 പ്പുതുപാളിപോൽ ഗഗനഭിത്തിതൻ നിറം
 അകലത്തു വന്മരമെരിഞ്ഞുനിന്നിട്ടു-
 നതുപോലെയും പുക പടൻപോലെയും. 6

ചിലെടത്തു വിൺവഴി ചുവന്നപട്ടിനാൽ
 നലമായടച്ചു മറ തുങ്ങിടുന്നപോൽ
 പലവണ്ണമാം കൊടികൾ ചൊങ്ങിടുന്നപോൽ
 ചിലെടം വെറും ചമതപുത്ത കാടുപോൽ. 7

അലയാതെ വായുവിൽ വടക്കുകാണിലാ-
യിലതിങ്ങിയും ചെറിയ കൊമ്പൊതുങ്ങിയും
നിലവിട്ടു വീണതരുപാൽ വിലങ്ങനെ
വിലസുന്നു ചാരനിറമാമൊരേമുകിൽ.

8

അതിനിപ്പറം ശിശിരവായുവംബു(?) X
ക്ഷതിചേർത്തു ചണ്ടിപടരും സരസ്സുപാൽ
അതിലോലമായൊളി കുറഞ്ഞ മേഘമാ-
ന്മതിരുന്നു ഭംഗി തെളിയാതെയംബരം.

9

(അപൂർണ്ണം)

* എൻറെ പ്രമാണം

നിത്യം ജപലിപ്പൊരു പരാർക്കനെ നേർത്തുനോക്കി-
ക്കത്തിപ്പൊടിഞ്ഞ മിഴിയിൽ പ്രഭതന്നെ കാണാം,
അത്യന്തകാമമുതയാർന്ന “മത” പ്രസൂനം
കുത്തിച്ചതയ്ക്കിൽ മണമാ മധുവോ ലഭിക്കാ.

1

X ഇവിടെ ഒരക്ഷരം കുറവു കാണുന്നു.

* ഈ ശ്ലോകങ്ങൾ ബുദ്ധപരിതത്തിന്റെ ആദ്യഭാഗം എഴുതി-
യിട്ടുള്ള ഒരു പഴയ നോട്ടുബുക്കിൽ കണ്ടതാണ്. തീയതി വെച്ചി-
ട്ടില്ല. കുറെ അധികം ശ്ലോകങ്ങൾ ഇങ്ങനെ എഴുതാൻ കവി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നിരിക്കണം.

ഉഴുഹത്തിന്നുണ്ടു ചധി ജീവിതകാലമല്ലം,
 ദേഹിഷ്ശ ശാന്തി സുഖമേകക കേണിടാതെ
 മോഹം കുറയ്ക്ക സുഖദങ്ങളിലേവരേയും
 സ്നേഹിക്കയാമ്പൽനിരയെക്കുളിർതിങ്കൾപോലെ. 2

(അപൂർണ്ണം).

* ലോകം

മതിതെളിയുമുഷസ്സോ മുശലമാമന്തിതാനോ
 മതമധുരിമപുവോ മഞ്ജുവാം പുനിലാവോ
 വിതതമിവയെയൊന്നും വിശപമേ, കണ്ടുനിന്നെ
 പുതുമയൊടു പുകഴ്ത്താനല്ലുപോകുന്നഹോ ഞാൻ. 1

വികസിതമലർവാടി വായുപോതങ്ങൾപൊങ്ങി-
 സ്സുകലിതസുമഗന്ധാരമൃദാമംബരത്തിൽ
 സുഖമൊടിഹ പറന്നിടട്ടെന്നിൻ കീർത്തി പാടി-
 ക്ഖഗനനിര — യറിവേലാതുളള വർക്കാകുമതും. 2

മദവിവശനജന്ത്രം മദപ്രഭേദത്തെ വാഴ്ത്തും
 മദനഹതവിവേകൻ മുർഖയാം വേശ്വരേയും
 കിതവനിഹ പുകഴ്ത്തും കേവലം മുതിനേയും
 ഹൃദയരഹിതനാം നായാടി നായാട്ടിനേയും. 3

* ഈ അപൂർണ്ണകൃതി 'ഉരുന്നാട്ടിലെ ഭാണം' എന്ന പഴയ കൃതി, എഴുതിയിട്ടുള്ള നോട്ടുബുക്കിൽ കണ്ടതാണ്.

അതിസുഭഗമരണ്ഡം ഭൃഷ്ടസതപങ്ങൾ വാഴു-
 ന്നതി, ലഴകെഴുമംഭോഭത്തിലാഴുന്നിടിത്തീ
 ഹ്രദമലമനോജ്ഞം നക്രമുണ്ടുള്ളിലേവം
 വിതിതളവനമേ നിൻ വൃത്തി—ഹാ പേടിയാകും -4

പുതിയതളിരുദിക്കുന്നിന്നു നാളൊന്നുപോയാ-
 ലതുഹരിതപലാശം പാണ്ഡുപത്രം ക്രമത്താൻ
 ഇതി ചപലമവസ്ഥാജാലാമന്നല്ല കാക്ക-
 ന്നതിനെ ബഹുവിപത്തും ക്രുദ്ധമാം മൃതപുതാനും. 5

മുരളവതിൽ മയങ്ങിട്ടുള്ളതന്നുള്ള ചു നിൻ
 പരസുമരതി കണ്ടാൽ വാടി വീഴുന്നു വണ്ട,
 വിരവിലുഴറി നീയും നാളെ ഞാവൽപഴംപോൽ
 വിരസമിഹലയിക്കും വീണ്ടു ഹാ! മിഥ്യയെല്ലാം. 6

മധുരൂപവനമാർ വന്നു മന്നിൽ സുഖം ചേ-
 രുത്തതുവിരതിയിൽ നില്ക്കാതെത്രയോ യാത്രയായി
 അധികമുപതപിക്കും കൊടുങ്കാറ്റുമാർന്നു
 ഹതിയൊടുമിഹ കാസക്രൂരീപോലേങ്ങിയേങ്ങി. 7

മുഴലതൂണലത്തേ ഹന്ത മാൻ തിന്നിടുന്നി-
 ങ്ങദയമതിനെ ഭൃഷ്ടൻ കൊന്നിടുന്നു മുഗേന്ദ്രൻ
 അഥ ഹരിയെ നരേശൻ ചേട്ടയാടുന്നവന്നും
 മൃതിയടലിൽ വരുന്നു—മൃതപുവിൻ നൃത്തമെങ്ങും, 8

ജയമതിൻ പകയ്ക്കുന്നിങ്ങു ജന്മത്തെ ജന്മം
 സ്വയമനിലജലാദൃപം കാരണം കാരണത്തെ
 * ക്ഷയ പദവിയുമോതുന്നാഗമത്തിങ്കലിത്ഥം
 നിയതമഴിയുമെന്നേപോലെ മാലാൻ നീയും. 9

രവിശശികൾ, വിളങ്ങും രമ്യതാരങ്ങളിട-
 ണ്വയുമിഹ വെടിഞ്ഞുതെന്നപോൽ നിന്നുപോകാം
 അവികലമിരുൾമൂടാം നാളെയയ്യോയുറങ്ങു-
 നവടെയയികിനാവു കണ്ടു കൊണ്ടാടിമർത്ത്യൻ. 10

പ്രഥിതമിഹ ചൂഴുന്നീടുന്നഹോ വിണ്ണിൽ നിന്നി-
 പ്പ്രഥിവിയുമിഹ രശ്മിഭ്രാന്തമാം രേണുപോലെ
 സ്ഥിതിമനുജനിതിങ്കൽഹന്ത! നീത്തുള്ളിയോത്താ-
 ലതലൈഴുമണിജീവിക്കത്ര വാരാശിയത്ര 11

അഹരദുരഭിമാനഗ്രസ്തബുദ്ധ, നരാ നിൻ
 സഹജലഘുതയോക്കുന്നില്ല നീ തെല്ലുപാലം
 ഗമനഭവനതത്വം പാക്കിലെങ്ങങ്ങാഹാ നി-
 നമമഹമികനിസ്സാരാഭ്യസുയാഗ്രഹത്തിൽ! 12

(അപ്പൂണ്ണം)

* ഈ പദവിയുമേവം ചൊല്ലിത്തുന്നാഗമം ഹാ (എന്നു പറയാത്തരം)

★ ഉരനാട്ടിലെ ഓണം

എന്തുല്ലാസഭരം നിനക്കിലുളവാക-
ന്നെന്തൊരാനന്ദമി-

ന്നെന്തോ കേരളമാകെ യാത്രതി പകർന്നു .
ദേവ്യാവിലും ഭൂവിലും
അന്തശ്ശോഭകലൻ രണ്ടു മഴുതൻ-
മദ്ധ്യസ്ഥമാം കാലവും
ചന്തം ചിന്തിയെഴുന്നു രണ്ടിലകളു-
ളുനും നരമ്പുചുപാൽ.

1

കരറം വിട്ടിഹ കാലശക്തി പുതുതായ്
കൊല്ലാബ്ദമാമുണ്ണിയെ
പ്പെരറെന്നോത്തു പിതാമഹീപ്രകൃതിയി-
ന്നേററം പ്രസാദിക്കയോ,
തെരറെന്നാശിശുതന്നെ സസ്കൃത
വിലാസത്താൽ സമസ്താശയം
മുററം പോന്നു ഹരിക്കയോ? — രസഭമല്ലോ
ബാലപ്രമല്ലാക്കുമേ.

2

തിങ്ങും കാരകൾ നീങ്ങി കാട്ടിലവുതൻ
കാർപ്പാസമെല്ലാംപറ-
ന്നെങ്ങോപോകവതോ സിതാഭൂമെവിടന്നോ
വന്നു ചരുന്നതോ?

* ഈ അദ്ധ്യായത്തിൽ പഴയ ഒരു നോട്ടുബുക്കിൽ കണ്ടതാണ്.

എങ്ങാങ്ങേറി വിരിച്ച വസൂനിരയാ
 വണ്ണാനെ വഞ്ചിച്ചുഹോ-
 യിങ്ങിക്കാരെ ഹരിച്ചുപോയ് ഗഗനമാ-
 ുത്തിൽ പരത്തുന്നതോ?

3

ആവായതുതന്നെ യിന്നഖിലഭേവ-
 നാക്കുമുത്സാഹമാ-
 മീവണ്ണം 'നടമാററ'വു് പവനൻ ലാ
 കായ് വിരിക്കുന്നതാം
 ഭൂവിൽ കെരതുകമീവിധം ഭവനരമ്യം
 കണ്ടു കൊണ്ടാടുവാ-
 നേവം പോന്നഥവാ രചിച്ചിടുകയാം
 കൂടാരമോരോന്നവർ.

4

* സ്ഥൂലച്ഛായ മരം വെടിഞ്ഞിഹ ഗമിക്കു-
 ബോലെ പോംപൂമുകിൽ-
 ജ്ജാലത്തിൻനിഴലാൽ ജനങ്ങൾ വെയിലിൽ
 പോകുന്നു ശോകം വിനാ
 ലീലയ്ക്കായ് വെളിയിൽ കടന്നിതു പിടിച്ചാ-
 നങ്ങു മിങ്ങും ദൂതം
 ബാലന്മാർ ധൂതമത്സരം രസമിയ
 നോടുന്നു വാടങ്ങളിൽ.

5

* വേറെ ഒരു പാദം—

സ്ഥൂലച്ഛായ മഹാതരക്കളെ വെടി-
 ന്നോടുന്നപോൽ പോംപൂമുകിൽ.

ദൂരത്താണിനിയും പ്രഭാതമെഴുന്നേ-
 റെന്നാലു മിന്നേററവും
 നേരത്തേ ചിളികൂട്ടിടുന്നു ഗവവുനും
 ഹന്ത! സത്തുഷ്ടിയാൽ
 'നേരായ്'കാക്ക കരഞ്ഞു താത, ജനനി
 കേൾക്കൂയെഴീക്കെ'ന്നെഴു-
 ന്നോരോ കേളികളോത്തുറക്കമിയലാതേ
 വത്സരത്സാഹികൾ.

6

സപാപം വിട്ടെഴുമംഗനാജനമകത്തുൽ-
 ഗേയ പുണ്യാത്മമാം
 ഭൂപാളം തുടരുന്നഹോ! മനമലി-
 ണ്താക്കും ലയിക്കുന്നതിൽ
 ഭീപത്തിന്നരികത്തു വൃദ്ധകളെയൊക്കിച്ചു
 പൈതങ്ങൾ പോയ്
 ശ്രീപൊങ്ങും ശുഭരാമനാമജപമാ-
 യെങ്ങും മുഴങ്ങുന്നതും.

7

മന്ദം മന്ദരഭാഷി പൂർവ്വപവനൻ
 മന്ത്രിച്ചുണഞ്ഞു ഗളം
 നന്ദിച്ചാട്ടിവിടൻ പൂക്കൾ ചിറകൽ-
 ക്ഷേപിച്ചു തേനീച്ചകൾ
 വന്നെല്ലാം വഴിയോളമാത്ര പരി
 മാജ്ജിച്ചു തളിച്ചു ഗൃഹം
 നന്നാക്കീ യുവഭാസിമാർ, നടനമായി
 ലക്ഷ്മിയിക്കോണിയിൽ.

(അപൂർണ്ണം)

★ പ്രാണിയ

കഠിനഹൃദയ നീ കടന്നിവണ്ണം
തടവതെങ്ങിനെ തൻ ഹിതത്തിനായി
വടിവെഴുമൊരു ജന്തുവെത്തുടിപ്പി-
ച്ചിടുവതിതെന്നിനതെന്തുചെയ്തീനെന്നു? 1

കരുണയുടയൊരീശസൃഷ്ടിയാണീ-
യുരുവുകളൊക്കെ യതോർത്തില്ലായാ നീ
അറിയുമവനിതൊക്കെയോർക്കേ മേൽനി-
ന്നറിയുക കേൾക്കുമിവററകേണിടുമ്പോൾ. 2

കരവതവനറിഞ്ഞു നോക്കുമേ നിൻ-
കരമിതു ചോരയണിഞ്ഞ കഞ്ഞിയോടും
കരുതുകയതു സാധു ചേതനത്തിൽ
പരമലിവേകക പോക കൊന്നിടായ്ക്ക. 3

* ഇത് ജന്തുഹിംസയെ നിരത്തുവാനുള്ള ശ്രീനാരായണ ഗുരു സ്വാമികളുടെ ഉദ്ദേശത്തെ വിവരിക്കുന്ന ഒരു കുറിപ്പിന്റെ താഴെ “ഹിംസകനെ ചൂണ്ടിപ്പറയുന്ന ഈ പദ്യങ്ങൾ നമ്മുടെ പ്രാസം ഗികന്മാർക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുമെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു” എന്ന നോട്ടോടു കൂടി 1081-ഇടവം, മിഥുനം, കർക്കിടകം ലക്കം ‘വിവേകോദയ’ത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്.

ഇതിനെയുമിഹ നിന്നെയും ചമച്ചാ-
 വിധിയൊരുപാലവനോക്ക് വിശപകുന്താ
 മതിയിലിയലുകൻപു നിൻ വിധാതാ-
 വധികദയാപരനെന്നതാതു് നീയും. 4

* പൂവാംപൊഞ്ചഷകുത്തികൾ

പൂവാംപൊഞ്ചഷകുത്തികൽ
 പൂരിച്ച മധു കാൺകയാൽ
 പരമാനന്ദമായ് ഹന്ത
 പാടുന്നു ചില വണ്ടുകൾ. 1

പകയുൾക്കാമ്പിൽ മുത്തിട്ടോ
 പരപ്രേരണ മൂലമോ
 പാത്രമാകും പോക്കുളത്തിൽ
 പാഞ്ഞെത്തുന്നു കവേ ഭവാൻ. 2

* ഈ പദ്യങ്ങൾ “ഗുണനിഷ്ഠ” മുതലായി 1095-ൽ ഏഴുതീയ
 ചില ഖണ്ഡകൃതികൾ ഉള്ള ഒരു നോട്ടുബുക്കിൽ കണ്ടുവരുന്നു.
 തീയതിയോ പേരോ വച്ചുകാണുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷ് തീയതിയനുസ
 രിച്ച് പദ്യം തുടങ്ങുന്ന വരി തന്നെ അതിന്റെ പേരായി ഇവിടെ
 ചേർത്തിരിക്കുന്നു.

* ഗുണഗണങ്ങൾ

കെട്ടിവയ്ക്കുവിനരത്തു നൽഗുണഗണങ്ങൾ—
ഉഷ്ണകൃഷ്ണവർണ്ണങ്ങൾ—
കെട്ടിടിലുതകൾ തസ്കരൻ ഗുപതീകളു
കെട്ടുകയുമില്ലതാൻ
കെട്ടിനിന്നമുതലും സുഖങ്ങളുമുയർ
മേന്മയുമകന്നു പോം
വിട്ടിടിലുതകൾ പോകിലും വിമലകാന്തി
യാൻ ഗുണമാരെയും.

* ഈ പദ്യം പേരും തീയതിയും കൂടാതെ ഒരു പഴയ നോട്ടു
ബുക്കിൽ കുറിച്ചിരുന്നതാണ്. ഈ പേര് ഐക്യരൂപത്തിന്
വേണ്ടി ചേർത്തതാകുന്നു.

* എന്റെ സ്നേഹിതന്റെ ദേഹവിയോഗം

ശിവ! ശിവ! മറവിങ്കൽനിന്നുടൻ
ചെവികളിൽ വന്നു ശരങ്ങളേൽക്കയോ
അവനിയടി തകർപ്പോകവേ
യവഗതമായ രവങ്ങൾ കേൾക്കയോ! 1

അഖിലവിലയ കാലമായിതെ—
നകമലിവോ ചതിവോ കലർന്നുടൻ
പ്രകൃതദയമദൃശ്യനേകനെ—
നകലയണത്തു വിളിച്ചു ചൊൽക്കയോ! 2

പതാശ്ചരവമഹോ! നുകർന്നിടം
ഗരളസമം ഭയമേകിടുന്നുതേ!
പരിസരമതിലന്തകൻ വിടം
പരിജനമാത്തു വിളിച്ചിടുന്നിതോ. 3

* ഈ അപൂർണ്ണകൃതി കൊച്ചിയിൽ ചെറായിയിൽ കുന്ദമത്തു
പാറമ്പിൽ കെ. അച്യുതൻവൈദ്യർ അവർകളുടെ ദേഹവിയോഗം
ഗത്തെക്കുറിച്ച് എഴുതിയതാണ്. കവിയുടെ ഈ സ്നേഹിതൻ ഒരു
പ്രസിദ്ധവൈദ്യനും പരോപകാരിയും മഹാസാത്വികനുമായി
രുന്നു. അദ്ദേഹം 32-ാമത്തെ വയസ്സിൽ ദേഹവിയോഗംചെയ്തു.
അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതശുദ്ധിയെക്കുറിച്ചും മറ്റും കവി പല
പ്പോഴും പ്രശംസിച്ചു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

1080-ചിങ്ങം ലക്കം “വിവേകോദയം”

ഒരുവകയുമിടത്തു ഭൂഷിയിൽ
 തിരിയുവതില്ല തുറന്നിരിക്കിലും
 ഇതളിലുലകവും മറഞ്ഞിട്ടു-
 നുത്തരമകന്നുയൻ നില്ക്കിലും

4

അതളുക മനമേ! യിതെന്തു നീ
 യെരികനലായകമാകെ വേകവാൻ
 പാക ജഗതി! നീയുമെന്തയേ
 പരിചിലചേതനഭാഗ്യമാകവാൻ.

5

ഉത്തരഭയമാർത്തി ശോകവും
 തപരിതമെഴുന്നു മറന്ന ധൈര്യവും
 ഒന്നൊടിയതിനുള്ളിലെത്തുവാൻ
 പരവശനാവതു പൈതൽപോലെ ഞാൻ

6

നിയതമാരു മഹാ വിപത്തു മു-
 ന്നിയതി വലിച്ചു തലയ്ക്കിടുന്നുമേ
 സ്വയമതു തടയാവതല്ലെഴും
 ഭയമരുളുന്നതവാർച്ചമെന്നുമേ.

7

ഒരുവനരികിൽ വന്നു നിന്നു തെ-
 ല്ലൊരുമൊഴിയോതി നടന്നിടുന്നിതാ
 പെരുവഴിനടുവിൽ കടിച്ചുടൻ
 പരിചൊടു പോം ഫണിയെന്നുപോലവേ

8

കളയുകയഥവാ കഥിച്ചതാം
 കളവുവുമാ കരഃള, തപിക്കാലാ
 പൊളികൾ പറയുമാത്തസാഹസം
 ജളജനമാന്തി പരീക്ഷചെയ്യുവാൻ. 9

അരിയമധുരമചുതാ"ന്തി ഏ-
 ദപരന്തെ നാമമുരച്ചു നിർദ്ദയൻ,
 തൈപദമതിനോടു ചേർത്തുതേ
 നരമധുതന്നോടു നഞ്ചുപോലവൻ. 10

അരുതതിനെ നിനയ്ക്കുവാൻ തരം
 തരികയുമില്ല സുഹൃത്തുപമെങ്കിലും
 നരരുടെ ചലമായ ജീവിതം
 കരുതുകിലെങ്ങിനെ ധീരനാവു ഞാൻ! 11

കരിവരകൾ വരച്ചു കഷ്ടമെ-
 നരികിലിതായെറിയുന്നു ലേഖനം
 വിരവിലതു വിടത്തുമാറ കൈ-
 വിരലു തളൻ വശംകെടുന്നു ഞാൻ. 12

ശിവാ! ശിവാ! ശിവാ! ചാരു ചർച്ചനെ-
 നരിയസുഹൃത്തമ"നചുതാ"ഭിധൻ
 ഉരുരുജയെയുമുഴിതെന്നയും
 പരമഥവാമതി—ശാന്തി ദൈവമേ! 13

കരയുവതിന്നുമില്ല കെൽപ്പമേ
കരളെഴുമാധിയിലന്ധമാകയാൽ
ചൊരിയുവതിന്നുമില്ല കണ്ണുനീർ
സിരകൾ തപിച്ചു വരണ്ടുപോകയാൽ. 14

മന മുഴറിയെരിഞ്ഞുതാണു; മെയ്—
തനിയെ കഴഞ്ഞു തടഞ്ഞു വീർപ്പതും;
അനുപദമണകല്ലി മിത്രമോ—
ടനുമൃതി? ജീവ! യഥാർത്ഥബന്ധുനീ! 15

വെറുതെയതമല്ലയിന്നിതാ
ചെറുതുവീകാരവുമെന്നിയേ മനം
ഉരതിതടവിയെങ്ങു സൗഹൃദം
ചൊർത്തിയിതെങ്ങു കരോരനാണു ഞാൻ. 16

ഇടരൊടിങ്കളിൽ നിന്നു ചിന്തയാ—
ന്നടനിത ചേതന പൊങ്ങിടുന്നു മേ
കടലിനടിയിൽ മുങ്ങി മോഹമാ—
ന്നിടയിലുയർന്നുഴുമാർത്തനെന്നുപോൽ. 17

മൊഴികൾ പരവശങ്ങളായ് തട—
ഞ്ഞുഴലുകയായഹമുമ്പോലെയും
അഴലു ഗുതിതടം കവിഞ്ഞിട്ടു—
ന്നഴിമുറിയാതെഴുമാറുപോലെയും. 18

നിറയുമിടരിൽ നിന്നു നീങ്ങുവാ-
നറിവിൽ നിവാരണമൊന്നുമെന്നിയേ
മുറയുമൊരഭിമാനവും വിനാ
മുറയിടുവാൻ മുതിരുന്നതേ മനം!

19

(അപൂർണ്ണം)

* പറന്നുപോയ ഹംസം

(അനന്ത)

പൊട്ടുന്നതേ ഭൂമിവെടിഞ്ഞിവണ്ണം നീ
പറന്നുപോയല്ലോ, പ്രിയമരാളമേ,

ചെരുവഴിതന്നിലഹോ കരസ്ഥമാം
വിലയേറും ധനം കളഞ്ഞുപോകയാൽ

* വളരെ അപൂർണ്ണമായ ഈ കൃതി ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ആദ്യത്തെ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരാളും കവിയുടെ സതീർത്ഥനും ആയ ദിവ്യശ്രീ ശിവാലിംഗദാസസ്വാമികളുടെ ഭേദവിരോധത്തെപ്പറ്റി എഴുതിത്തുടങ്ങിയതാണ്. “ഒരു പരേതനായ പുണ്യാത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച അനുസ്മരണം” എന്ന വിവരണകൂടി പേരിന്റെ മുമ്പിൽ കവി കുറിച്ചിട്ടുണ്ട്. നല്ലപോലെ വെളുത്തും അതിസുഗന്ധമായിരുന്ന മഹാശാന്തനായ ആ സന്യാസിവർഗ്ഗനെ കണ്ടിട്ടുള്ള ആർക്കും അദ്ദേഹത്തെ “ഹംസ”മായി കല്പിച്ചതു സർവ്വഥാ അനാചരമായി തോന്നാതിരിക്കയില്ല.

22—6—94.

കഴങ്ങിനിൽക്കുന്ന പഥികനെപ്പോലെ
മദീയമാനസമുഴന്നിടുന്നല്ലോ,

അതി.സ്വാധീനമാം പ്രിയവസ്തുക്കൾ വി-
ട്ടകുന്നു വിശ്വാസമിയന്നു ഓർത്തിൽ

അതിചിരം കാർച്ചുവശരായ് വാണിടാ-
മഴലില്ലായത്തിൽ അതുകൾ താൻ സ്വന്തം

പിടി വെടിഞ്ഞുപോവതുവിചാരിച്ചാൽ
പൊറുക്കാറില്ലാതെ നിമിഷം ഭേദികൾ

അനർഘരത്നങ്ങൾ സ്വയമണിയാതെ
നിജമണ്ഠജ്വലയിലിരുന്നാലും മതി.

അരിയാപുകൾതാൻ പറിക്കാതെ തന്റെ
മലർക്കാവിൻകോണിൽ സ്തൂരിച്ചാലും മതി

സുഖമനപ്രാദശമതിലുണ്ടാക്കുകി-
ലഹോ മമത തൻ വിലാസമത്തുതം!

ഇവറ്റൊന്നപഹൃതമായ് പോകിലു-
ണ്ടനുഭവവേദമതിലുണ്ടാം ഓഖം.

അരിയോരുന്നമേ യതിചിരമെന്റെ-
ഹൃദയപങ്കജസഖനായ് വാണ നീ

പറന്നുപോകുന്നോരളവപ്തവിന്റെ
യടിനാലും കൂടി ഹരിച്ചുവെന്നതോ

അകമലർ കരിഞ്ഞെന്നിങ്കു സംപ്രതി
യഹഹ ലോകങ്ങളിരുളാകുന്നല്ലോ.

അതിനിടയ്ക്കയോ തമസ്സിൽ കൊണ്ടലിൻ
ചടുലമാം മിന്നൽകൊടി പായുംപോലെ

കഴിഞ്ഞകാലമാമിരുട്ടിലോർമ്മതൻ
സ്തരിച്ചുദൃഷ്ടിയും ചുഴിഞ്ഞത്തൂന്നല്ലോ.

വിചാരവായുചാൽ പടൻകേറിയി-
വിയോഗമിന്ദ്രിയഗണങ്ങളെയെല്ലാം

ചുടുന്നല്ലോ ധൈര്യശിലാതലം കാഞ്ഞു
ഞെരിഞ്ഞും പേശികൾ പുകഞ്ഞും കുഴുമി-

നടവേ തീ വീണ ഗിരിപോൽ സതപര-
മകമേയെന്നാത്മാവെരിഞ്ഞിടുന്നല്ലോ.

(അപൂർണ്ണം)

* അനുശോചനം

മാനവമിത്രമേ, മാനസസാരളീ
സാന്നിദ്ധ്യംചെയ്ത സാക്ഷാൽ നികേതമേ,
ഉന്നിദയുവചുത്തിൻപ്രവാഹത്തിൽ
ധന്വചാർദ്ധകൃം സന്ധിച്ചു “തീർത്ഥ”മെ,
മന്നിൽനിന്നു മറഞ്ഞിതോ വർഗ്ഗത്തെ—
യുനയിപ്പാനെറിഞ്ഞ വിളക്കേ നീ
അറഞ്ഞയ്യോ പരിമളശേഷമാ—
യൊറയാമാവിടൻ പൂവെന്നിയെ

* ഈ കൃതി മഹാനായ കൊററുത്തു രാമുണ്ണി അവർകളുടെ ദേഹവിയോഗത്തെക്കുറിച്ചെഴുതിയതാണ്. ഇദ്ദേഹം തീയസമുദായത്തിനു അടുത്തകാലത്തുണ്ടായിട്ടുള്ള അജ്ഞാനതിരിച്ചറിവ് കാരണ ഭൂതരായ ചുരുക്കം ചില സമുദായസേവകന്മാരിൽ ഒരാളും, കവി സമുദായസംവാദനം ആരംഭിച്ച കാലം മുതൽക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു ആത്മമിത്രവും ആയിരുന്നു ഒരു വലിയ സമുദായാഭിമാനിയുടേയും ഉത്തമനായ സ്നേഹിതന്റേയും നിലയിലുള്ള രാമുണ്ണി അവർകളുടെ ഗുണഗണങ്ങളെപ്പറ്റി കവി പലപ്പോഴും വളരെ വാഴ്ത്തിപ്പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ഇതിലെ രുചിലത്തെ പരോശ്വാരികൾ നോട്ടുബുക്കിൽ വെട്ടിയിട്ടുള്ളതും ഈ കൃതി “മിതവാദി”യിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തപ്പോൾ കൊടുക്കാത്തതുമാകുന്നു. 21—11—96.

അറഞ്ഞൊന്നു നീൽക്കുന്നു കഷ്ടമീ-
യുറതീയസമുദായവല്ലരി.

വേദമൊട്ടീ ലതയിൽ വിടന്നിടാ-
മേറെയേറിയ ഭംഗിയിലെങ്കിലും

കൂറെഴുന്ന കസുമപ്രകാശമേ
വേദപു വൊന്നി ഞെട്ടിൽ വിളങ്ങുമോ?

ചത്തവർക്കു കണക്കില്ലയെന്നാലും
എത്ര പാത്തു പഴുകിയതാകിലും

ചിത്തത്തിൽ കൂറിയന്നവർ പോകുമ്പോൾ
പുത്തനായ്തന്നെ തോന്നുന്നമോ മൃതി.

എന്തിനല്ലെങ്കിലോക്കുന്നു ഞാനിതി-
ങ്ങനകഭയം കൃത്യജ്ഞരാനിടാ

അന്യശയ്യയിലുമമ്മഹാൻ തന്നെ
ചിന്തിച്ചിലതു വർഗ്ഗകാര്യാൽസുകൻ.

സത്യമാക്കിൽ മരണം മുതൽക്കു താ-
ന്നത്തമർക്കു തുടങ്ങുന്നു ജീവിതം.

അത്തലില്ലവർക്കെന്നതൊട്ടഴിയിൽ
എത്തുകില്ല കളങ്കം യശസ്സിലും

* ഒരു ചരമം

സഹനീയമല്ല കഠിനതയ്ക്കു കത്തതിൽ
സഹസാ കഠിച്ചു കഥ സത്യമോ സഖേ?
മഹനീയ, നിങ്ങളുടെയമ്മ മാനുഷയാ-
ഗ്രഹലക്ഷ്മി നമ്മളെ വെടിഞ്ഞുതന്നയോ!

സ്നേഹത്തിനില്ല മുതി യിന്നതുമല്ലതിന്റെ
മാഹാത്മ്യമതൂതവുമാണു സഖേയതല്ലീ?
ദേഹം വെടിഞ്ഞു കഥ താനറിയാതെ ഏതാ
ഗ്രഹത്തിലിന്നുമവർ പുഞ്ചിരിതുകിനീൽപൂ!

* ഈ പദ്യങ്ങൾ 'ചാവറകോട്ടു നാരായണൻവൈദ്യർ' അയച്ചതാണെന്നു കുറിപ്പു നോട്ടുബുക്കിൽ കാണുന്നു.

* ചെറിയവ

ചെറുതുളളികൾ ചേർന്നതന്നെയീ
കുറുക്കാണാതെഴുമാഴിയായതും
തരിമണ്ണുകൾതന്നെ ചേർന്ന നാം
മരുവും നാല്പെഴുമുഴിയായതും.

ചെറുതാം നിമിഷങ്ങളുൾത്തമാ
പറവാൻ തക്കവയലുയർകിലും
ഒരുമിച്ചവതന്നെയുക്കെഴും
പുരുഷായുസ്സുകളൊക്കെയാവതും.

ചെറുതെറുകൾതന്നെയീവിധം
പെരുകിപ്പുണ്യമകർത്തിയേറവും
തിരിവെന്നിനടത്തി ജീവനെ—
ദീർഘിതത്തിങ്കൽ നയിച്ചിടുന്നതും.

ചെറുതെങ്കിലുമമ്പെഴുന്നവാ—
ക്കൊരുവന്നുസവമുള്ളിലേകിടും
ചെറുപുഞ്ചിരി തന്നെ ഭൂമിയെ—
പുരമാനന്ദനിവാസമാക്കിടും.

* ഇത് “Little Things” എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കവിതയുടെ
തർജ്ജിമ “കുറുത്താരക”യ്ക്ക് അയച്ചത് എന്ന നോട്ടാട്ടുകൂടി
കവിയുടെ പഴയ നോട്ടുബുക്കിൽ കണ്ടതാണ്. 12-9-92.

ചെറുതന്മൂന്നു നന്മചെയ്തുകൊ-
ണ്ടൊരുപേരും വരികയില്ലയെങ്കിലും
പരനില്ലപകാരമെങ്കിലും
നരജന്മത്തിനു മാറ്റമൊരുപോം.

ചെറുതന്മൂന്നു കലൻചെയ്തുവരും
ചെറുതുളളത്തലലിഞ്ഞുചൊൽവരും
പെരുകിബുദ്ധി പുഷ്പവാടിയായ്
നരലോകം സുരലോകതുല്യമാം.

* ജീവിതവും മരണവും

ഇന്നേവം മൃതനായി തന്റെ മതവി-
ശ്വാസത്തിനായിട്ടിവൻ
നന്നോത്താലതു ഹന്ത നാമൊരുദം
ചെയ്യാത്ത കയ്യല്ലയോ
എന്നാലാതുകയിച്ചുമാനിതിനു വേ-
ണ്ടിത്തന്നെ ജീവിച്ചിരു-
ന്നെന്നാവാകുമൊടാത്തുചേർത്തുബലമാ
യാക്കും കഥിക്കാവതോ.

1

* ഈ കൃതി 'സെൻടൽ റിന്തുകാളേജ്' മാഗസിന്റെ
1903-ഫെബ്രുവരി ലക്കത്തിലെ "Life and Death" എന്ന
ഇംഗ്ലീഷ് കൃതിയുടെ തർജ്ജിമയാണ്. ഇത് സുജനാനന്ദിയിലാണ്
പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയത്. 10-1-70.

അന്ത്യത്തിങ്കലിവൻ മരിച്ചു തെളിയിച്ചു
 താൻ സ്വയംകൃത്യനിക്-
 ബുദ്ധത്താൽ മതഭക്തി ധ്വരഭടനാ-
 ണെന്നുള്ളതിന്നഞ്ജസാ
 എന്തോ നാമറിയുന്നതില്ല—യിതുപോൽ
 തൻ ബാലകാലത്തിലെ
 സ്വന്തം ജീവിതമീവിധം ചിരമിവൻ
 ജീവിച്ചു ശീലിച്ചിതൊ.

ചത്തീടുന്നതെളുപ്പമാളുകൾ മരി-
 ച്ചിട്ടില്ലയോ വല്ലതും
 ചിത്തേ മോഹനിമിത്തമോ ചില വെറും
 മിഥ്യാഗ്രഹംമൂലമോ
 ഉത്തുംഗതപമയൻകോപമഥവാ
 ശൈത്യം വഹിച്ചെത്രയോ
 മർത്വന്മാർ മുതരായി വന്നതുവരാൻ
 പാടില്ലയോ തെല്ലുമ.

ജീവിക്കുന്നതുതന്നെ കഷ്ടമിഹ തൽ
 കൃത്യങ്ങൾ ചെയ്തും സ്വയം
 ഭാവിച്ചിടുന്ന സത്യമായവഴിയിൽ
 തെറ്റൊന്നുപറ്റാതെയും
 ഭൂവിൽ കേവലമിഷ്ടം നിജ നട-
 പിൽ സംശയിക്കാതെയും
 താവും നിന്ദകൾൻ ലോകരവിലും
 നോക്കിപ്പഴിക്കാതെയും,

ഒന്നും തെറ്റണയാതെത്തന്നെയൊരുവൻ
 തൻജീവയാത്രാന്തരേ
 പിന്നോക്കം തിരിയാതെ പാഞ്ഞിഹ പണി-
 ഖ്വെട്ടെങ്കിലും പോയിതെ
 എന്നാൽ നാം പുകഴുന്നതാവിധമെഴു-
 ന്നാജീവിതത്തെക്കുറി-
 ചെന്നല്ലാതൊരുവൻ മരിച്ചുവിധമെ
 ന്നാകട്ടെയെന്നാണതിൽ.

5

* നമ്മുടെ മുഴുപടം

(ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്നും തർജ്ജിമ)

ഹാ വന്ദിക്കുക നാം മഹേശനെ മനോ-
 ജ്ഞാകാരമാം മുടൽമ-
 ണ്തീവണ്ണം വിരചിച്ചു ഭൂഷികൾ മറച്ചി-
 ടുനവല്ലോ ശിവൻ
 ഭൂവിൽ തൽകൃപയായ മുഴുപടമാ-
 ണല്ലോപരം ലോലമാ-
 യേവം നമ്മുടെ ഭാവിമേലവിരതം
 മുടിക്കിടക്കുന്നതു്.

1

* 1079-മേടം ലക്കം റിവ്യേക്കോദയം.

ഓരോന്നായ് ദിവസങ്ങൾ തോറ മുളവാ-
 കം കൃത്യഭാരങ്ങളി-
 ന്നോരാതൊത്തൊട്ടർ നത്തിലിഹ നാം
 കാണുന്നുവെന്നാകിലോ
 പാരം ബുദ്ധിമുട്ടുതു ഭാരമഖിലം
 ചിന്തിച്ചു ചിത്താശയം
 തീരെലീരതയു. വെടിഞ്ഞിവിടെ നാ-
 മെങ്ങും കഴങ്ങിപ്പുഴയാ?

നേരേയാവുസനം നിറഞ്ഞ ദിനവും
 നക്ഷത്രമില്ലാത്തൊരാ-
 ഘോരാകാരതയാർന്ന രാവുമഥക-
 ണ്ടംഗം ഞടുങ്ങിപ്പുഴയാ?
 പാരം മാർഗ്ഗമതിൽ തളൻ പരലാ-
 കത്തിന്റെ പൊക്കത്തെത്തോ-
 ത്തേറും കാൽകരവും കഴഞ്ഞുമിഹ നാം
 പേടിച്ച് പാവിപ്പുഴയാ?

3

എന്നാലിപ്പൊഴുതെത്ര ദുഃഖമവഴി-
 ക്കാകട്ടെ പോകേണ്ടതി-
 ണ്ണെന്നാലും പുതുയാത്രപോലെ വിരവിൽ
 പോകുന്നു നാം നാൾക്കുനാൾ
 ഇന്നീ നമ്മുടെ മുഖമുഖം പെരുവഴി-
 ക്കേളോരു ദൂരത്തെയും
 നന്നായ് കാണുകയില്ല നാം നലമൊടെ-
 ന്നും തെല്ലതെല്ലനിയേ

4

* അഹിംസ

(രജ്ജമ)

കഴൽവിരവിലെടുക്കെടുക്കയി-
പ്പുഴു തുണയറതുകൊന്നിടായ്ക്കു നീ;
ചെറിയൊരുടലിതെന്നു നിന്ദ തോ-
ന്നതതുമീശപരനാണു ചെയ്തുവൻ. 1

അവനവികലജീവനാഥ നീ-
യവനിയിൽ വന്നതവങ്കൽ നിന്നു നീ;
അളവകലുമവന്റെ യമ്പിനീ
യെളിയപ്പുഴുക്കളുമംശഭാജികൾ. 2

ദിവിരവിശശിതാരഃശാഭയ-
ണ്ടവനുടെ സൃഷ്ടിയിലാക്കുമാണുപോൽ
നവതൂണനിരകൊണ്ടു മുടിട്ട-
നവനി നിനക്കുമിവജുമായവൻ. 3

കളയുക പുനരല്പകാലമു-
ള്ളെളിയ സുഖത്തൊടിതന്നിട്ടിവ;
കളയുമൊരുയിരുകിടാവതാ?
കളിയിലുമിന്നയി കൊന്നിടായ്ക നീ 4

* 1080-൫25൦ ലക്കം വിവരകോര്യം.

* നെയ്തുതൂകാരുടെ ഒരു പാട്ട് *

ഓടും മുറ്റുപാവിൽ ജവരും മൂലം ഗുണമേറാ-
നോടും പടിയും; സമ്പ്രതി നീ ചെല്ലൊരുപുവിൽ
തേടും മണമേലായു കിലും ശോഭ നിറഞ്ഞാൽ
കൂടും പടിയും സോദര! നെയ്യും! തൂണി നെയ്യും. 1

അന്തിക്കെഴുമകന്നെഴുംമാരോ കിരണംപോൽ
ചന്തം ചിതറുന്നാനിറമെല്ലാം വിലസട്ടെ
അന്തർഗ്ഗതമായ് നിന്നഴുകാട്ടുന്ന ഭൂതോരം
ചിന്തയെത്തിൻ ശോഭകൾ നിന്നെച്ചുഴലട്ടെ. 2

നീക്കം കയറട്ടായിൽ നമ്മനി വരട്ടെ
യാക്കെയണയട്ടെ വിരവായും ശരിയായും
എക്കാലവും നിൻ തൂണി നൂലൊന്നൊഴിയാതെ
നില്ക്കട്ടിഹ നീണാച്ചൊരു നേരെന്നതുപോലെ. 3

കായേകനെടുക്കാമിഹ പൂവുകനിറക്കാം
മായാതെ വിതജ്ജാമഥ വിത്തനൂണൊരുത്തൻ
ആയാസമതെന്നാൽ വിധിസംകല്പിതമാക്കാ
നീയോർത്തു ഹേ! സോദര! നെയ്യും! തൂണിനെയ്യും

* 1080 ഇടവം ലക്കം വിവേകോദയം

ധന്യതപമഴും മന്നവനും മണ്ണു കിളിയും
ഖിന്നസ്ഥിതിയാഃ കർഷകനും കേവലമാതം
സന്നദ്ധതായ് വന്നുതുമെല്ലാംതരുമിമ്പം
തന്നർദ്ധചുമതും ശ്രമമേലായുകിലോരാ.

* ഭാഷാമറീഷാപഞ്ചകം

അവതാരിക

ശങ്കരാചാര്യരായനാൾ
ശശപാദനന്ദമകിടം
വാരാണസിഃക്ഷത്രമതിൽ
വരംവഴിയിൽ വേടനായ്,

ചോന്നാൻ ശ്രീപാർവ്വതീജാനി
“പോ! പോ!”യെന്നാൻ ദ്വിജോത്തമൻ
ഉടനാചാര്യരോടേവം
സ്ഫുടമാവടനാതിനാൻ.

ദേഹം ദേഹത്തെ വേർപെട്ടാ,
ദേഹി വേർപെട്ടു ദേഹിയോ
ആഹാ പോകേണ്ട? ഹാ വിപ്രാ!
മോഹിക്കുന്നെന്തരയ്ക്കു നീ?

* 1081 ഇടാം മീറ്റനും, കർഷകം വിവേകോദയം

വൃതപാസം ഗംഗയാഭേ, പറയന്നുടെ പഴ-
 ബോലയാഭേ വരുന്നോ
 മിത്രച്ഛായയ്ക്കു, മൺപൊൻകടമിവയിലെഴും
 വിണ്ണിനുണ്ടോ വികല്പം
 പ്രത്യക്ഷാം നിസ്കരംഗോദയനിഭൃത നിജാ-
 നന്ദബോധാഞ്ജ പത്തിൽ
 പ്രത്യേകം വിപ്രനാരാരിഹ പറയനഹോ
 യെന്തുവൻഭ്രാന്തിയെല്ലാം!

പഞ്ചകം

ജാഗ്രന്നിദ്രാസുഷുപ്തിത്രയമതിലൊരുപോൽ
 ജാഗരിക്കു, വിളക്കായ്
 വായ്ക്കുന്നല്ലോ വിധാതാവുടേയുടലി ലുര
 സുളളിലും വിശ്വസാക്ഷി;
 ആക്കുണ്ടോബോധമേ ഞാൻ സുദൃഢമപരമ
 ല്ലെന്ന ധീ വിപ്രനാവാ-
 മോക്കിൽ പണ്ഡാളനാവാമവനിഹ ഗുരുവാ-
 മമ്മതം സമ്മതം മേ.

1

ബ്രഹ്മം ഞാനിപ്രപഞ്ചം സകലചുമിഹചിൻ
 മാത്രമത്ര നിനച്ചാൽ
 നിർമ്മിച്ചീടുന്നതും ഞാൻ ത്രിഗുണശബളയാം
 മായയാലായതെല്ലാം

ഇമ്മട്ടാക്കാണറപ്പാസ്ഥിരപരമപദ-

ത്തിൽ — സ്വയം വിപ്രനാവാം

ചൊമ്മ ചണ്ഡാളനാചാ—മവനിഹ ഗുരുവാ-

മമ്മതം സമ്മതം മേ.

2

നേരേയിവിശ്വചൈല്ലാം ഗുരുവചനബലാൽ

നിത്യമല്ലെന്താച്ചും.

പാരം ബ്രഹ്മത്തെത്തോർത്തും സ്ഥിരതയതിൽ മുതി-

ന്നന്തരാ ശാന്തനായും

പരാതാഗാമിഭൂതക്രിയകളെ നിജബോ-

ധാഗ്നിയീൽ ചുട്ടു മംഗം

പ്രാരബ്ധത്തിന്നു വിട്ടും മരുവുമിഹ മഹാ

നിയമതം സമ്മതം മേ.

3

കാക്കുന്നതുള്ളിചെന്നും പത്തുനരസുരവുന്ദ-

ങ്ങൾ ഞാൻ ഞാനെന്തെന്നായ്

പാക്കുന്നീ യക്ഷദവാദികൾ ജഡതവെടി-

ഞ്ഞത്തിനാൽ ചേതനംചോൽ,

ഉൾക്കാമ്പിൽ ഭക്തിയാർന്നാനിജവിഷയഘനം

മരണബോധാക്കുന്നെക്ക-

ണ്ടുൽക്കൂലാനന്ദമലും യതിഗുരുവരനാ-

ണമ്മതം സമ്മതം മേ.

4

ഏതാനനാംശലേശം തടവിയിഹ സുഖി-
 ക്കുനു വൃന്ദാകന്മാ-
 രേതാശാന്താന്തരാത്മാ പതിലിയലുകയാൽ
 യോഗിമാർ നിർവൃതന്മാർ
 ഏതാനനാണു് പത്തിൽ ഗളിതമതി പര-
 ബ്രഹ്മമാം ബ്രഹ്മവിത്ത-
 ല്ലേതാളായാലുചിത്രാച്ചിത പദനവനാ
 മിമ്മതംസമ്മതം മേ.

5

* ഒരു തജ്ജിമ

നഖാനി വിധുശങ്കയാ കരതലേന തനപ്താവുണോൽ
 തതഃ കിസലയദ്രുമാൽ കരമമാക്ഷിപദ്ദൂരതഃ
 തതോ വലയശിഞ്ജിതം ഭൂമരഗുഞ്ജിതാകാഞ്ക്ഷയാ
 ഉഹൂർചിതി കഹ്ലുരവധപനിധിയാ ച മൂർച്ഛാമഗാൽ.

നൽധാവളുപം കലൻജളാരു നഖനിരയെ-
 ത്തികളെന്നോത്തമത്തി-
 കൈത്താരിന്നുള്ളൊളിച്ചൊളവളതു തളിരെ-
 ന്നോത്തുടൻകൈകടഞ്ഞാറു

* ചില സംസ്കൃതകവികളെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ഉപന്യാസ
 ത്തോടുകൂടി 1909-ലെ ഒരു ലക്കം വിവേകോദയത്തിൽ ചേർത്തി-
 രുന്നതു്.

അത്തരവിൽ തത്വമുഖ്യമുള്ളൊലിയളിരവമെ-
ന്നോത്തു ഹുവെനുകേണാ-
ളത്തേൻ നേർച്ചാണിക്കുവും കയിലിനെയുടന്ത-
ഹിച്ഛമോഹിച്ചു വീണാൾ.

മദ്ഗേഹേ മുസലീവാ മുഷികവധു
മുഷീവ മാജ്ജാലികാ
മാജ്ജാലീവ ശൂനീ ശൂനീവ ഗൃഹിണീ-
കഥ്യാഃ കിമന്വേ ജനാഃ
മുർച്ഛാപന്നശിശൂനസ്മൻ വിജഹതഃ
സന്വേഷ്യത്ഥിപ്ലീരവാൽ
ലുതാതത്തുവിതാനസംവൃതമുഖീ
ചുപ്ലീ ചിരം രോദിതി.

പല്ലിക്കൊത്തെലിയായെലിക്ക്കു സമമാ-
യീ പുച്ഛയും പുച്ഛതൻ
തുല്യം പട്ടിയുമായി പട്ടിയതുപോലാ-
യ് പത്തിയും പത്തനേ
ചൊല്ലുന്നെന്തിനി ഞാൻ ചിലന്തിവലയാം
മുണ്ടാൽ മുഖം മുടിയോ
ത്ഥിപ്ലീശബ്ദമിയന്നടുപ്പഴുതിടു-
ന്നെന്നുണ്ണിമാർ ചാകവേ.

* ഡൽഹി കിരീടധാരണം

ചിരമഴലിലുറങ്ങി ശീശ്രമമന്തിപ്പൊളിന്ത്യാ-
ധരണി കൊടികൾപാറിക്കൊൾമയിക്കൊൾവതുമ്മ,
ഹരിയപരനിതാ 'ജാർജ്ജ'ത്തി—ഹാ! നീയറിഞ്ഞു
ശരി; പതിയുടെ സാക്ഷാൽ സ്പർശനം ദർശനീയെ. 1

യവനമുഗളയുദ്ധോദഗ്ര കോലാഹലത്തിൽ
ഭവതിയുണരുമാറായില്ല ഫേ പുണ്യഭൂമി
അവസരമിതിലാഘോഷാത്മ പീരങ്കിഭീമാ-
രവയേപ്പുളകം നീ വീരപത്നീ! വഹിക്ക. 2

ചരമകമലമേററം ശോഭതേടുന്നു, മിന്നു-
ന്നരമിതഹിമകാലക്രിഷ്ണനെന്നാലുമകൻ
പരമഭിന്നവമേന്തി ഫന്ത്! ചൈതന്യമേതും
ഭരതധാരിണി കില്ലിപ്പിപ്പൊഴുൽബുദ്ധയായ് നീ. 3

ഉദിതകുതുകമിപ്പോൾ നിന്നരയ്ക്കോമലമേ
ഉദധികളണിയുന്ന ലോലനീലോർമ്മിപേലം
അതിമിനുസവുമാകുന്നദിരാജൻ ഹിമത്താൽ
സിതമണിസരളശ്രീസ്തിശലകൂടം കിരീടം. 4

* 1087 — ലക്കം കന്നി, തുലാം, വിവേകോദയം.

ഡാസിതി ജനനിയെങ്ങും ചാതൃമീരവണ്ണ-
 ക്കൊടിനീരകര പരന്നും ചാപ്പകുപ്പായമേലും
 ഭടനീരകര നിരന്നും പാക്കിൽ വാഴ്ത്താവതാ നിൻ
 വടിവഹഹ! ചകർന്നു പുത്ത വൻകാടുപോലെ. 5

നഗ്നത ഹരിധീരൻ നമ്രസാമന്തങ്ങളിൽ
 ഖഗപരിവൃതവാപീ കാന്തകാദംബകല്പൻ
 അഗ്നിതഗുണ “നഞ്ചാംജാർജെ”ഴുന്നള്ളി ദില്പി
 നഗരിയിൽ വിലസീടുന്നിന്നു രാജാധിരാജൻ. 6

അതിവിഭവമതിശ്രീ ശക്തിയെല്ലാം ത്രിലോകീ
 പതിയുടെ യവതാരത്തിന്റെ കോപ്പെന്നുരപ്പു,
 അതുകരുതുകിലിന്നീയാംഗലാധീശനിത്യേ,
 അതുലനതുധരിക്കാമാകനീയാഗമാഭ്യു. 7

സമലയഗുണനാക്ഷം സ്വപ്രജാസഞ്ചയത്തിൻ
 ഭ്രമണമതിലിരുട്ടേലാത്ത ഭ്രമിക്കധീശൻ
 അമലമനുജധമം കാക്കവാൻ വൃഗ്രനീ നിൻ
 രമണനീതകിരീടം മൂടി നന്ദിക്കയിത്യു. 8

‘തുലയിൽ നിയതധമം താണധമങ്ങൾപൊങ്ങും
 നിലയിലവതരിക്കുന്നുണ്ടു ഞാനെന്നു ഭേവൻ’
 സ്ഥലമിതിലടൽ മദ്ധ്യത്തന്നുചൊന്നാനുരക്കെ,
 ഫലമിതഭഗവാൻ തൻവാക്കിൽ നീക്കം ഭവിക്കാ. 9

ധൂതനായ കരുണാഞ്ജ മകുവത്തിൻ ഭവാനിൽ
 ശ്രുതവിനയധനന്മാർ വിശ്വസിക്കുന്നു ഞങ്ങൾ
 മതി പറവതു ഭാഗ്യം മാനുഷാമിത്വമാതാ,
 പതിഭുജമതു താങ്ങിപ്പിന്നെയും ധന്യയായി. 10

ക്ഷമയെ ഹരിപതാകൻ കാപ്പു ഭൂപൻ ശതാഞ്ജം
 പ്രമദമോടു പുരസ്കാരത്തമാം പതിയോടും
 സമധികരമാവു സൗഖ്യവും ശ്രീയുഗ്മിത്വ-
 യ്ക്കുമിതഗുണജയിപ്പു ഭൂവിലാംശ്വേതലക്ഷ്മീ. 11

* പള്ളിക്കെട്ട് മംഗളാശംസ

ഉന്നിഭം കാലചക്രം തിരിയുമളവു പൊ-
 ണ്ണി സ്പുലിംഗങ്ങൾപോലി-
 ണ്ണപുനംമായുമോരോടിനമതിലമിതാ-
 നന്ദമിന്നുള്ളഹസ്സേ!
 ധന്യം നീ നിന്നിലല്ലേ സുഖവിയിളയരാ-
 ജ്ഞിക്കു തുത്താലിചാത്താൻ
 മിന്നുന്നോത്താൽ മുഹൂർത്തം മഹിതമരിയപൊൻ-
 ന്താലിലത്താലിപോലെ 1

* 1082 മേടം ഇടവം ലക്കം വിവേകോദയം

ഹാ! രമ്യം ബാലപ്രമീഷ്യാൾ ചിരസഖി ഭവതി-
 ക്കോതുമേയാത്ര കേഴാ-
 യ്ക്കാരോമൽ തമ്പുരാട്ടീ! ദശകളരിക
 മത്ത്പുക്കു നിത്യങ്ങളല്ലാ
 ധീരത്വം പുണ്ടു കൃത്യങ്ങളിൽ മരുവുക,
 ധന്വൻ വിധാതാവു കാലേ
 വീരത്തേജോവിമലം വനിതയെ വര
 ഹസ്തത്തിലും ചേർത്തിടട്ടെ!

2

കാരാതല്ലാസവും ഭീതിയുമുരുസുഖവും
 ദുഃഖവും നിന്നു തിത്വം
 പോരാടും ജീവിതത്തിൻ വലിയ പടനിലം
 യൗവനം ഭവ്യശീലേ,
 ചേരും ധർമ്മത്തിൽ നിന്നാൽ ജയ, മഹജയമാം
 ഞെറ്റിയാ, ലോകം ദീർഘം
 പാരിൽ പ്രാപിക്ക രാജ്ഞീ, തിരുവടി
 സുഖദാമ്പത്യമാദൃന്ത ഹൃദയം.

3

പ്രാപിച്ച ഭാഗ്യമാരേ ഭവതിയെ രവി-
 വർമ്മാഖ്യാനം ചിത്രകൃത്താം
 ഭൂപാലൻതന്റെ ബീ. ഏ പദവിജയി
 മഹാഭാഗനാം ഭാഗിനേയൻ.
 ശോഭിച്ചു പന്ദപമേരം പ്രജകൾ കൃതികളായ്
 നിങ്ങളിൽ സാമ്പ്രതം നി-
 ക്ഷേപിക്കുന്നാശ, വഞ്ചിക്ഷിതിപകലമതിൻ
 വമ്പെഴും പൊൻപതാകെ.

4

പൃഥ്വീശാലംബരല്ലോ പ്രജകൾ, ഭവതി
 ദൃഷ്ടാന്തമായ് കാന്തമാക്കും
 വത്തിക്കും രാജ്ഞിമാക്കും ചിരമിവിടെ വധു-
 ജാതി വിഖ്യാതിയേലും
 പ്രത്യേകിച്ചിന്നിവയ്ക്കും വരമരുളമജൻ
 പാർവ്വതീഭായിരാജ്ഞീ
 പുത്രനാരെന്ന പേരാൻനിനിയവനിപർ
 വേണാടു വാണീടുവാനും.

5

* ഷഷ്ടിപുത്തിമംഗളം

വഞ്ചിപ്പാട്ട്

അടവിമുഴും സഹപുന്റെ കൊടുമുടികളും മൂന്നു
 കടലുകളും കാക്കുന്നകേരളത്തിന്റെ

മുടിമണിപോലെതെക്കു വിളങ്ങും വഞ്ചിരാജ്യത്തിൽ
 കടിപാക്കുന്നവർതന്നെ ധന്യരൂഴിയിൽ.

* ശ്രീമൂലംതിരുനാൾ മഹാരാജാവു തിരുമനസ്സിലെ ഷഷ്ടി
 പുത്തിമം പ്രമാണിച്ച് പ്രസിദ്ധംചെയ്ത “വിവേകോദയം”
 ഉപപത്രത്തിൽ മേ.ത്തിരുനാളും.

5

അവരനപ്രജകൾപോലരിഭീതിയറിവില
അവർക്കീതിഭയവുമില്ലാതുകാലത്തും

അവനംചെയ്യുന്നു നിതപ്രമനഭാഗവരിഷ്ടന്മാർ
അവരെകലശേഖരപ്പെട്ടു മറക്കുന്നാർ

കരവഴിമുകിലനും കടുംമൈസൂർകടവായും
ഉരപെട്ടും കടലൂടെ പറങ്കികളും

വീരയെവന്നു പിടിച്ചാൻ, വഞ്ചിശ്രീതട്ടിക്കളഞ്ഞു
കരങ്ങളെ—യവൾ വീരകളത്രമല്ലി!

മംഗലചരിതംകൊണ്ടും മതിവൈഭവങ്ങൾകൊണ്ടും
തുംഗമാം തേജസ്സുകൊണ്ടും തിളങ്ങിനിൽക്കും

ആംഗലമഹാലക്ഷ്മിയെ വഞ്ചിപ്പക്ഷി സഖിയായി
സംഗമിച്ചു—സത്തുചേരും സത്തിനോടുതാൻ.

അതിപുരാതനം വഞ്ചിരാജവംശം ചെന്നെത്തുകി-
ല്ലതിന്നുടെ യടിക്കെണ്ടും ചരിത്രദൃഷ്ടി

അതിനാലക്ഷ്വനിയുടെ മുകളിലെച്ചിലചാരു
ഭൂതിപെട്ടും രത്നങ്ങളെയറിവുന്നമ്മൾ

ക്ഷതികൾനീക്കിയും രാജപരിധികൾപരത്തിയും
സ്ഥിതിയുറപ്പിച്ചും കാത്തും പരിഷ്കരിച്ചും

അതിമാനുഷഗുണന്മാരുത്തകാലത്തു വഞ്ചി-
ക്ഷിതിവാണിരുന്നു പല തമ്പുരാക്കന്മാർ

അഹിതമസ്സുകാരി യനപത്മസംജ്ഞതേടിയ
 മഹിതചരിത്രൻ സാക്ഷാൽ മാതാധവമ്,
 മഹിയിൽ പ്രസിദ്ധിയാൻ ബാലരാമവർമ്മപിന്നെ
 മഹിളമാതമയമ്മ, പാർവ്വതിരാജ്ഞി,
 പ്രാതിയേറീടും സകലകലാവല്ലഭരായോര-
 സ്സപാതി, യായിലും, വിശാഖം തിരുമേനിമാർ
 നീതിയോടിവരെല്ലാം ഭരിച്ചിന്നാടിന്നുനിത്യ-
 ഭൂതിചേർത്തതിന്നും നമ്മൾ സ്മരിപ്പതല്ലൊ.
 ധവളയശസ്സുകൊണ്ടു ധരണിയിൽവെണ്മതേട-
 മവരുടെയനുഗ്രഹഭരവധിയായി
 ഭവനവിളക്കായ് ഭാഗ്യപരമാവധിയായ് ഭക്ത-
 കവലയങ്ങൾക്കു പുത്തൻ കുളിർമതിയായ്
 അവതംനമ്മളും ഭാവിപ്രജകളുമമ്പിൽചെല്ലോ-
 രവധിയററുപുണ്യത്തിൻ പരിപാകമായ്
 അവനിയിൽ മൂലതാരമതിപ്രഖ്യാതമാംവണ്ണം
 അവതരിച്ചുതളിയപൊന്നുതമ്പുരാൻ,
 കരുണാവാരിധിചിത്തകമലത്തെകമലാക്ഷ
 ചരണപീഠീകരിച്ച ചരിതവ്രതൻ
 നിരപമഗുണനിധി നിഗമാത്മജ്ഞൻനിശാത
 നിരവദ്യമതി നാനാ നീതികോവിദൻ

നരഭേവനിന്നുനമ്മെ ബുദ്ധിമുട്ടുവാണുതന്നു
ധരയിൽ നമ്മെപ്പോലുണ്ടോ ഭാഗ്യശാലികൾ!

പരംപലഭിന്നജാതി മതസ്ഥരാം നമ്മെയെല്ലാം
തിരുമേനിസ്സേവിക്കുന്നു തനയരെപ്പോൽ

പിറയും കുരിശും നീള പക്ഷീന്ദ്രനും വൃഷഭവും
കുറവെന്നുപൊക്കികളിൽ പൊങ്ങിനില്ക്കുന്നു

പറയക്കിടാങ്ങുളോടെത്തഴുത്തിനിരുന്നിടുന്നു
മറയോരുടെയുണ്ണിമാർ മറെറുതുചൊൽവു

ഇന്നാളല്ലൊപൊന്നുതിരുമേനി തിരുമുപ്പേറ്റത്തി-
ന്നെന്നാൽ മുപ്പത്തിരണ്ടുണ്ടും പാന്നുപോയി

എന്നല്ല നാം ചിരംകാത്ത ഷഷ്ടിച്ചുത്തിമഹാമഹ-
മിന്നാണല്ലോ ഹന്ത ഭാഗ്യം ഹരി! കാ! ഹരി!!!

*

*

*

*

അഞ്ചിതഗുണഗണരായബുജനാഭപാദപത്മ
ചഞ്ചരീകചിത്തരായ തമ്പുരാന്മാരിൽ

സഞ്ചിതസമൃദ്ധിയോടും സകലഹിതമാമ്മാറി
വഞ്ചിനാടുവാണിരുന്നില്ലിതുപോലാരു

നെഞ്ചലിഞ്ഞു ജനഹിതമൊന്നിനെ മുൻനിർത്തിയേതു
വഞ്ചിലവുമെഴുതീടുന്നു വസുന്ധരേശൻ

മുഞ്ചരിതം വിടാതേയും മുറുകെപ്പിടിക്കാതേയും
തഞ്ചുമായ് നീതിമാന്മാർക്കു തെളിയിക്കുന്നു.

നാഞ്ചിനാട്ടുമരുഭൂവിൽ നദിയെത്തടഞ്ഞുകേറി
കാഞ്ചനം വിളയിക്കുന്നു കരുണാനിധി,

വാഞ്ചരിതം നമുക്കുണർത്താൻ വഴിനൽകും പ്രജാസഭ
പാഞ്ചജന്യപാണിഭക്തൻ നടത്തിക്കുന്നു.

പീ.വരമാം മലയടി തുരന്നും പാതകൾവെട്ടി-
യാവിവണ്ടിനടത്തുന്നിതൊട്ടുറ്റത്തിൽ,

കേവലംകീഴ് നടപ്പുകൾ ഗണിയാതെവർഗ്ഗങ്ങൾക്കു
പാവനനിയമംഗുപൻ നിർമ്മിപ്പിക്കുന്നു

അടവിയിൽവഴിവെട്ടിത്തെളിക്കുന്നു മുകിൽമുട്ടം
കൊടിയമലയും കൃഷിത്തോട്ടമാക്കുന്നു,

വടിവിൽതുറമുഖങ്ങൾ തുറക്കുന്നതിരതല്ലാ
കടലിലും പാലംപണിതുറപ്പിക്കുന്നു.

ധനംവർദ്ധിച്ചിതുന്നാട്ടിൽ ധാരാളംവിദ്യാവർദ്ധിച്ചു
ജനവുംവർദ്ധിച്ചു—ഹന്ത! ജയിപ്പൂഭൂപൻ!

അനന്തഗുണമിയലു മനന്തരവരമൊന്നി-
ച്ചനന്തശായികാരുണ്യാമൃതസേവയാൽ

അനന്തരായംശതാർദ്ധമഹവും കഴിഞ്ഞു നൂപ-
നനന്തതലംവാഴട്ടെ യനന്തകാലം!

ഈ സുരഭാവംഭൂവിൽനിന്നുകലട്ടെ നിത്യം ശുഭ-
വാസരങ്ങൾകൊണ്ടുവിശ്വം തെളിഞ്ഞീടട്ടെ!

‘കൈസര’ടെ കരബലമസ്തമിച്ചെങ്ങു ‘മാംഗല’
കേസരിപതാക കാറ്റിൽ കളിയാടട്ടെ!

* മംഗളാശംസകൾ

താനേപോയ് വർഷമിപ്പോൾ ധരണിസുഭഗസ
സുപ്രാഡ്യയായ്, വിണ്ണിലെങ്ങും
വാനോർയാനത്തിൽ വെള്ളക്കൊടിനിറകൾകണ-
ക്കായ് പറക്കുന്നു മേഘം,
നാനം ശ്രീ പഞ്ചിഭവാസവൻ തിരുവയസ്സു-
മ്പതും നാലുമായെ-
ന്നാനന്ദം ദ്രോവിലും ഭൂവിലുമിയലുകയാം
ചേതനാചേതനങ്ങൾ.

(14-കുറി 1087

പുരുഷപയൊടു നമ്മെപ്പോറ്റുമിപ്പൊന്നുമൂലം
തിരുവടിയവതാരം ചെല്ലൊരന്നാൾതുടങ്ങി
ഉരുസുതുമയന്നോരൂഴിയിൽ ചെല്ലു ചുറ്റി-
ട്ടുണന്നുഴറിയൻ പത്തെട്ടു തീർത്ഥാടനങ്ങൾ.

* (അൻ പത്തെട്ടാമതു തിരുനാളിന് എഴുതിയത്) 1091-
മേടം ലക്കം വിവേകോദയം.

നാലക്ഷം തിരിയുവാർ നലമോടപാട്-
മാലക്ഷമായുഗുണ മഞ്ജരിയാൻ നിത്യം
കാലക്ഷയം തടവിടാതിഹ കുലകുപോൽ
മൂലക്ഷമാരമണ, നിന്തിരുമേനി! വാഴ്ക.

സമ്പത്തും സുഖവും സമസ്തഗുണവും സല്പ്രീതിയും സാദ്ര
മാ-
യമ്പത്തെട്ടു ശരത്തു ധന്വതരമാസ്തിർന്നു ഭവതേസച
യാൽ
മുഖഃശയവചൈല്ലമാറണിനിരന്നെത്തും ശുഭാഞ്ജനങ്ങൾ
മേ-
ലമ്പതൃന്തമഴുന്ന ചഞ്ചിതു പതേ, തൃക്കാൽമെതിക്കാ
മിനി-

ഛിദ്രംവിട്ടഗുണങ്ങൾ തിങ്ങിവിടസും
ശ്രീമൂലഭൂപാലകോ-
ന്നിദ്രശ്രീയുതഭാഗ്യവാൻ കടലിനെ
ഛൊക്കാൻ ചൊരിക്കും സദാ
സദർശാനിപുണങ്ങളും മൃദുകടാ-
ക്ഷത്തിൻതരംഗങ്ങളാൽ
ഭദ്രം പാൽക്കടൽമേൽ ശയിച്ചു പരിഭ്രംശം-
ഭിക്കും കൃപത്തേൻകടൽ.

ഇന്നല്ലോ സുദിനം ചിരം ധരയിൽ നാ
മാശിച്ചു ലോകോത്സവം
വന്നല്ലോ കരുണാപരയാധി മഹിതം-
ശ്രീവഞ്ചിഭുവാസവൻ

ചെന്ന്കാമലകാന്തി പുണ്ടു കയറുന്ന
ല്ലോ ശുഭാവാസമായ്
നിന്നനും പുരയായുഷാം ബലരസ-
മദ്ധ്യത്തിൽ നിത്യോജ്ജ്വലൻ.

ശ്രീയുക്തം നിജഷ്ടിപൂർത്തിമഹമീ
ശ്രീമൂലഭൂപൻ നയി-
ച്ചായുസ്സിന്നപരാർദ്ധമായനിതര-
ക്ഷേമത്തൊടൊത്തീടുവാൻ
വായുപ്രേരിതപത്മമൊത്തു രമത-
ന്മേലുഭജിപ്പാരിലും
ചായും കൺമുനനീട്ടിടട്ടെ ഭഗവാൻ
ശ്രീപത്മനാഭൻ സദാ

ഋഗുസതവിടാതെ സൽപ്രബന്ധ-
ഗ്രന്ഥമനോജ്ഞ ചരിത്രഭൂതിയാൻ.
വ്യഗ്രശങ്കലമൊഴാതെയും ശതാബ്ദം
പ്രഥമയാടു വാഴുക വഞ്ചിമൂലഭൂപൻ

വടിവിൽ വലിയവഞ്ചി വംശകീർത്തി-
ക്കൊടിമരമായ കൃപാലു മൂലഭൂപൻ
നെയിയഹരികടാക്ഷമാം കയറ്റിൻ
പിടിച്ചൊടുനിലൂ നിവൻ നീണ്ടകാലം.

14-2-94.

വിലതടവിയവഞ്ചിമന്ദിരത്തിൻ
 വിലയമൊഴാത്ത വിളക്കു മൂലഭൂപൻ
 വിലസുക ഫണിതായി തുക്കടക്കുൺ
 വിലസിതമാം നവതൈലവീചിയാലെ

15-2-94

നല്ലതകുക കനിഞ്ഞു നിത്യമീ-
 യല്ലതീത്തു നൃപജന്മതാരകം
 കൊല്ലവർഷം 'ശുചിൻകുഴത്തിൽ ഞാ-
 നല്ല സിക്ഷമൊരു ദിവ്യപുഷ്പം.

ജാതിക്കൊക്കെയും മതുപാലെയിമ്മത്തുടര
 കേതിന്നും സമനിലതേടിയിെന്നമാക്കും
 ഭൂതിക്കായ് വിലസണമുന്നതപ്രഭാവൻ
 ജോതിസ്സഞ്ചയപതിപോലെ മൂലഭൂപൻ.

1098

ഹാ! മൂലദിവാകരനാവിർഭൂതനായോര
 ശ്രീമെത്തും ശുഭകാലം പിന്നെയും വരുന്നല്ലോ
 താമരകൾക്കുമാത്രം താങ്ങലാം താനെന്നായി
 സ്വപ്നമെച്ചൊല്ലുന്നതു സത്യമല്ലമോപാത്താൽ

ഇക്കുപ്പച്ചടിയേയുമവനം ചെയ്യുന്നല്ലോ
 പൊൽക്കരം നീട്ടിഭൂവനാകയാൽ കൃതജ്ഞമായ്
 ഉൽക്കടഭക്തിയോടുമുറക്കാനു തുറന്നിനി
 പുൽക്കൊടിപ്പൂവേ നീയും പാടുക മംഗളങ്ങൾ.

1099

* കേരളവർമ്മ തിരുനാൾമംഗളം

സ്വയമുൽസുകം സ്വജനമൊക്കെയെങ്കിലും
ഭയനീയമിന്നു തിരുനാൾ മഹാമഹം
അയീ മംഗളംതടവിയഗ്രജ വൃഥാ-
വയിതാത്മ(?)യെയ്യുനിധിവാഴ്കതമ്പുരാൻ 1

പറയാം മഹാമഹിമയാൻവെക്കോ-
കറവാട്ടു ദേവ, ഭവനാന്തരത്തിലും
നിറയും തമസ്സമ നമുക്കു കാട്ടുവാൻ
മറയട്ടെ നീതദിവസൻ ദിവാകരൻ. 2

ജനാമാർത്തി പുണ്ടിതു, ഭവാദൃശക്കോ-
നിനവോക്കിലീയുടലിൽ, നിത്യമോഹിനി
അനുഗീയമാന അമരീജനങ്ങളാൽ
തന്നു, ദേവ! നിങ്ങളെ വശംയശോമയി. 3

തിരുമനിയെങ്കിലുമതീവസരവുമായ്
തിരുനാളസംബ്രമിനിയും നയിച്ചുടൻ
മരുവീട്ടുമായതിന്നു കേരളക്ഷമാ-
പുരുഹൂത, നിത്യമരുളം ശിവം ശിവൻ. 4

* ഇതു വലിയകോയിത്തമ്പുരാന്റെ പിറന്നാൾ സംബന്ധിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്നു സമർപ്പിക്കാനായി ഭാഷാഭിവാർദ്ധിനി (ബി. വി) ബുക്കഡിപ്ലോക്കാർക്കുവേണ്ടി എഴുതിയതാണ്. ആകൊല്ലം തമ്പുരാന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ മരിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

(1087)

ഉപഹാരമിന്നമിത വാങ്മയം സ്വയം
 പ്രപദത്തിൽവെച്ചു തൊഴുതേൻ യഥാപുരം
 അപഖേദമങ്ങു കവിമെഴുലി രത്നമേ!
 കൃപയാൽവളർത്തിയ കിടാവു “വർദ്ധിനി”

* ഒരു യാത്രാമംഗളം

പോകുന്നു നീ ദിനമണേ,യിവിടംവെടിഞ്ഞു-
 മാഴ്കുന്നു താമരകൾ ദിക്കുകൾ മങ്ങിടുന്നു,
 ഹാ! കഷ്ടമായിഹ ജനങ്ങൾ കഴങ്ങു,മന-
 ലോകത്തിലും പ്രഭകലൻ ഭവാനു വിളങ്ങും. 1

ഏതാകിലും വരണമിങ്ങു വരേണ്ടതെല്ലാം
 ജ്ഞാതാക്കളായതിലെഴിയില്ല വൃഥാ വിഷാദം
 വീതാമയം ക്രമികമാമുദയങ്ങൾ കാല-
 നേതാക്കൾ കാക്കുകയുമാണു ഭവാദൃശന്മാർ. 2

* 1087 മേടം ഇടവം ലക്കം “വിവേകോദയം”

ഇതു ദിവാൻബഹദൂർ പി. രാജഗോപാലാചാരി അവർകൾ
 തിരുവിതാംകൂർ ദിവാൻജി ഉദ്യോഗം വിട്ടുപോകുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ
 അദ്ദേഹത്തിനു സമർപ്പിച്ചതാണ്.

പട്ടായി ചെന്ന് ഹരി പങ്കിടുക ചേക്കേതാരും
 തേറ്റിച്ചുവെച്ചു ലോടാലയമെത്തി ഗോക്കര,
 ആട്ടം വെടിഞ്ഞിതു തക്കുക ഭവാനിലേവം
 കാട്ടുന്നു നന്ദി പലമട്ടു ചരാചരങ്ങൾ 3

നാടൊക്കെയും സ്തുതി മുഴങ്ങുകിലും ഭവാനു
 കേടറതല്ലലകമെന്നതു കാട്ടുവാനോ
 രൂഢപ്രകോപമൊടിതാവിളി കൂട്ടിടുന്നു
 മൂഢതപമാൻ ചില മുങ്ങുക മുക്കേതാരും. 4

അതപ്രത തീർപ്പുകരനെന്നു മുപാഗതക്കും
 പ്രത്യാത്മികക്കു മൊരുപോലെ യഗമുനെന്നും
 പ്രത്യക്ഷമായ പഴി ദിവാന്യരഹോ! കമിപ്പു
 പ്രത്യാഗ്രപത്മിനികൾ തൻ പ്രിയനെന്നു പോലും 5

ദോഷാസകാര മതകററിട്ടമെന്നുമാക്കും
 ഭോഷത്തമാൻ സമഭാവന കാട്ടുമെന്നും
 ശേഷം ഗുണങ്ങളെയുമങ്ങിനെ താൻ മറച്ചു
 ദോഷൈകദൃക്കുകൾ പുലമ്പു-മിതാരുകൾപ്പു 6

ആരിങ്ങു പുണ്യഗുണവാ നഥവാ വലന്മാ-
 ക്കാരാണു മൂവുകിലുള്ളതൊരാളുവാചുൻ
 ആരെക്കൊഴയതളിയാലുമഹോ തുടൻ
 നേരായ തന്റെ വഴിവിട്ടു മഹാൻ നടക്കാ. 7

വാചാലഭൂരിഗുണമാണൊരു 'രാജഗോപാ-
ലാചാരി'ങ്ങളെ വിട്ടെന്നാരമാത്രവയ്ക്കുൻ
ഈ ചാരു സൽപ്രകൃതിയാർന്ന മഹാനഭാവൻ
നീചാനുഭോഗ്യയുതനായ് നെടുനാൾ ജയിപ്പൂ

8

ഒരു യാത്രാമംഗളം

വഞ്ചിവല്ലഭന്റെ ഘനമേലും ശാസനയും മുപ്പ-
ത്തഞ്ചുലക്ഷംപ്രജയുടെ രക്ഷാഭാരവും

തഞ്ചുമോടൊരാറുകൊല്ലം ചുമന്നുതലയുമഹോ!
തഞ്ചുമലും തളണൊരീമന്ത്രിസത്തമൻ.

സംഘടംവിശ്രമംകൊതിച്ചു പുരവേലതീർന്നതിൽ
നടയിലെത്തും നല്ലാനത്തലവൻപോലെ

വടിവിൽശ്രീവഞ്ചിലക്ഷ്മീ ഭഗവതിയെത്തൊഴുതു
വിടവാങ്ങുംഭംഗികാണിൻ സഹജന്മാരെ!

ഇമയ്ക്കൊതെന്നോക്കീട്ടവിനിതാ നമ്മെവെടിയുവാൻ
ശ്രമിക്കുന്നു ഗുണഗണനിധിയിശ്രീമാൻ

* സർ എം. കൃഷ്ണൻനായർ അവർകൾ തിരുവിതാംകൂർ
ദിവാൻ ഉദ്യോഗം വിട്ടുപോകുന്ന അവസരത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ
യാത്ര അയയ്ക്കുന്നതിനു ഈഴവരുടെ ആഭിമുഖ്യത്തിൽ ആലുവാ
അദ്വൈതാശ്രമത്തിൽവെച്ചുകൂടിയ യോഗത്തിൽ പാടുവാൻ എഴു-
തിയതു്.

(21-11-95)

നമുക്കുവേലുമിട്ടിവാൻ നമ്മെയിതാവെടിയുന്നു
നമസ്കരിക്കുവിൻനിങ്ങൾ നമസ്കരിപ്പിൻ.

സമസ്തോഹമാൻ സർവപ്രജകളിൽവർത്തിച്ചതും
സമർത്ഥതയോടപാരം വിദ്വയ്ക്കുനാട്ടിൽ

സമൃദ്ധിചർത്തുമെല്ലാം അയ്യോമഹാൻപോയിടുന്നു
സമയമില്ലാതാൻ ഉള്ളും സംഭവിക്കുന്നു.

ക്ഷണവിശ്രമാനന്തരം ചിതശക്തിയായിജന-
പ്രണയിമഹാനായൻപദവിനേടാൻ

തുണചെയ്യുകദൈവം പക്ഷേ തനിയേവരുംഗുണങ്ങൾ
ഗുണവാന്മാർക്കുനിന്നുവേറനുഗ്രഹങ്ങൾ!

ഉഴറിയനൃദേശങ്ങളുണയും ഭവാൻഞങ്ങളുടെ
പഴയഃസ്തോമംമഹാത്മൻ മറന്നിടല്ലേ.

കഴങ്ങുന്നമനംകണ്ണീരൊഴുക്കിമൊഴിയിടറി
വഴങ്ങുന്നയാത്ര ഞങ്ങൾ വല്ലവാദമേ!

ജയിക്ക മൂലഭൂപാല സചിവാത്സമനായ്നാട്ടിൽ
ജയശ്രീപരത്തില്ലാമീജനവത്സലൻ

ജയിക്ക സൽഗുണനിധി ജയിക്ക കരാഗ്രബുദ്ധി
ജയിക്ക 'ശ്രീകൃഷ്ണൻനായർ ദിവാൻ ബഹദൂർ!'

* ഒരു അനുഭവാനുഭവം

പൂവേ, സൗരഭമുള്ളനാൾ ഭവനമാ-
നും നീ, പുരാതനമ-
ല്ലാവാസം, സ്വയമിന്നഭിഷ്ടതമാ-
യീടുന്നകാടുകിലും,
ഭൂവിൽ താണറിയാത്ത ഗർഭമതിലു-
ണ്ടാം ഹീരമേ, സൈപരമായ്
മേവാമത്രകരേറി നീ മഹിതമാം
കോടീരുകാടീതടം.

1

എന്നല്ലജപലമായ് നഭസ്സിൽ വിലസും
നക്ഷത്രമേയത്രനി-
ന്നെന്നും മഞ്ഞു മറച്ചിടാ മുകിലുമെ-
ന്നും നിന്നെ മൂടാ ഭൂധം
മന്നിൽ തപൽഗുണമെന്നുമോരുവതിനാ-
ളില്ലെന്നതും വന്നിടാ
മിന്നും കാന്തി നിനക്കു നൽകിയ വിധാ-
താ മുർഖനല്ലോക് നീ.

2

* ഇത് പരേതനായ ഡെപ്യൂട്ടികലക്ടർ പി. വേലായുധൻ
അവർകൾക്ക് റാവുബഹദൂർ സ്ഥാനം ലഭിച്ചതിനെ സംബന്ധി
ച്ച് എഴുതിയതാണ്.

1082-മീഥുനം 1930 "വിവരകോശം"

ഉദ്യുത്താം പുഴയെങ്ങുദിച്ചുദധിയെ
 ങ്ങിന്നെത്ര സുസ്ഥമ്യുമാ-
 ന്നുദ്യോഗിച്ചിഹ ഗണ്ഡശൈലനിരയാ
 സ്ത്രോതസ്സു രോധിപ്പതും
 ഏതതീടേണ്ടവയെത്തതീടേണ്ടദിശി ചെ-
 ന്നത്തും തടുത്തിന്നൊരാൾ-
 നിന്തീടാൻ കരുതേണ്ടഹോ! നിയതിത-
 ന്നുദ്യോഗ്യമുദ്യോഗമാം.

3

അനേപാൽക്കുഷ്ഠവിരക്തരാത്മസുഖമ-
 റൈരശപശ്ചമരന്ധരായ്
 തന്നെത്താനെരിയുന്നു കത്തിയൊരസു-
 യാവഹിതന്നിൽ സദാ
 അനപ്തനം പറയാം മനുഷ്യരിൽ ഭൂരി-
 ഷ്ഠാമുക്തരാകിലും
 ധനപന്മാരവർ; സത്യമോതി ഭഗവാൻ
 ബുദ്ധൻ വിവൃദ്ധാശയൻ.

4

ഉൽക്കുഷ്ഠത്തിനു ജാതിജാതിയൊടിട
 ണ്ണെത്താരതെപോരാടിയോ
 നിഷ്ഠായും സമുദായമാഞ്ഞു സമുദാ-
 യത്തോടെതുത്തോ സ്വയം
 ഒക്കെപ്പൊടെവരും ജയാപജയമെല്ലാം
 കണ്ടുകൊണ്ടത്രമേൽ
 നിൽക്കുന്നുണ്ടൊരുകൈ! സമീകരണസ-
 ന്നാഹത്തെട്ടു ഹിക്ഷകിൽ.

5

പൊങ്ങുതാണതു പൊങ്ങിനിന്നതതുപോൽ
 താഴേ; വിളങ്ങുന്ന ചു-
 മങ്ങിപ്പോമിഹ നാളെ നൂനമധവാ-
 യിന്നല്ലയെന്നാകിലും,
 എങ്ങാ ഭംഗമെഴാതെയീ നിയമമാം
 ചക്രം ചലിക്കുന്നതിൽ
 തങ്ങിപ്പിടുന്നവിലും, തദാശ്രയഫലം
 നൽകുന്നു യതങ്ങളും.

6

കിട്ടാഞ്ഞു ഗുണതുല്യവൃത്തി നിജരാജ്യം
 വിട്ടു നഷ്ടാശനായ്
 ബ്രിട്ടീഷാശ്രയമെന്നുപോയ് വിഭിതനാം
 പി. വേലു, ബി. ഏ. ഭവാൻ
 സ്പഷ്ടം ഭാരതചക്രവർത്തി പരിതോ-
 ഷിച്ചു, ലഭിച്ചിപ്പിതം
 ദിഷ്ടാന്താലതുലല്ല “റാവുബഹദൂർ”രെ-
 നായ് ഭവന്നാമവും.

7

ആരോത്തീതതമായ കൊള്ളിയതിവ-
 ത്തിക്കും വിളക്കാകമെ-
 ന്നാരിവിസ്മൃതമായ വിത്തു മരമായ്
 വാഴുന്നുവെന്നോത്തതും?
 പാരം വിസ്തൃതവും കതുഫലവുമു-
 ണ്ടാകുന്നിതാനന്ദവും
 ധീരാത്മൻ, സ്വയമോത്തു ലോകഗതിയിൽ
 തോന്നുന്നു വിശ്വാസവും

8

യോഗ്യൻ യുക്തപദം ഭവാനിതഥവാ
 പ്രാപിച്ചതായ്തുമ-
 ലോക്കുണ്ണഭധികോന്നതിക്കു മധികം
 പേർപാത്രമാവതും
 ഭോഗ്യത്തെപ്പുകഴുന്നതിൽ പ്രഥമ-
 ലുണ്ണന്യധന്യത്വമീ
 വാഗ്ബന്ധത്തിനു പിന്നെ—ലോകമറിയ-
 ന്നങ്ങായതോതാതെയും. 9

പോകട്ടായതു ഭൂരിമോദമിയലു-
 ന്നൊന്നല്ല രണ്ടല്ലതാൻ
 ഈ കാണം ഭവദീയർ തൻ ഘടയമി-
 ന്നീരേഴു നൂറായിരം
 ആകെക്കണ്ടുതാത്ഥനാകുക, ഭവാൻ
 മാഹാത്മ്യമാത്മീയമാം
 ലോകത്തിന്നെഴുമേവനാൽ, ഗുണനിയോഗി-
 യിന്നാപ്പമാനേ പുമാൻ. 10

പ്രീതിക്കായ് സുമതേ, ഭവാനെ വെറുതേ
 വണ്ണിക്കയോയല്ല ഞാൻ
 ജാതിസ്സേഹനിമിത്തമാം ജളതയാൽ
 കെല്ലാൻ ജല്പിക്കായാ
 ചേതസ്സിങ്കൽ യവാക്കളീ ചരിതമൊന്ന
 ക്ലിഷ്ടദുഷ്ടാന്തമായ്
 വേദിക്കും സ്ഥിരയത്ന നിഷ്ഠയതിനും
 വിദ്യോദ്യമത്തിന്നുമേ. 11

ഫാ! വാഴ്ത്തിയിരുന്നായ വിഭിതവു-
 ത്താത്തൻ ഭവത്താതനി-
 ന്നാവിദ്യാപ്രണയിക്കേഴും രസവു-
 മാക്കത്തും കൃതാർത്ഥതപവും
 ഭൂവിൽ ധീഗതിപോലെയോ പിണയു
 മാശാതത്തുവെപ്പോലെയോ
 ജീവൻ നീളുവതില്ല മർത്വനയി, കഷ്ടം!
 പോട്ടെ ദൈവേഷ്ടമാം.

12

ഈ മന്നിൽ പരിപൂർത്തിയില്ല വിഭവങ്ങൾ
 ക്കൊന്നുമെന്നാകിലും
 ഹേ മാനുഷായ, നിങ്ങൾ ഭാഗ്യനിധിയാണീ
 വൃത്തമോത്തിപ്പൊഴും
 സാമോദം കലരുന്നുത സ്ഥവിരയാം
 മാതാ സമുൽബദ്ധമാം
 ഹേമന്താഃ ബുജമൊത്ത വക്ത്രമതിലാ-
 യാനന്ദമന്ദസ്തിതം.

13

ചൊല്ലൊള്ളുന്ന പദങ്ങളും മഹിമയും
 മേന്മലുമേലും ഭവാ-
 ന്നർക്കർഷത്തിനു ഭേദികൾക്കവധിയി-
 ല്ലത്ര തന്നത്യാഗവും
 ഉൾക്കാമ്പിൽ ജഗദീശ ഭക്തിയൊടു-
 മങ്ങാരോഗ്യമോടും ചിരം
 വിപ്ലാതതപമിയന്നു വാഴ്ക്ക സമുദാ
 യത്തയുമോത്തിടുക.

*ഉദിക്കുന്ന നക്ഷത്രം

പുമൊട്ടിൻപുടഭേദമൊത്തു വിരവിൽ
പൂർ്വ്വാന്തരീക്ഷത്തിലി-
ന്നോമൽതുകിരണങ്ങൾ നീട്ടിയുദയം
ചെയ്യുന്നനക്ഷത്രമേ,
ക്ഷേമം വായ്ക്കു നിനക്കിരുട്ടിലുഴറി
ക്ഷീണിച്ചു ഞങ്ങൾക്കുഹോ
ശ്രീമത്തായ ചെളിച്ചമാണ് വഴി കാ
ട്ടീടുന്ന കൈയാണു നീ.

ഭംഗം വിട്ടയി നീ നിയാമകമണ
പൊങ്ങിറ്റം വിണ്ണുതൻ
ശ്രംഗം പൂക്കുവിടെച്ചിരം ദൃതി ചൊരിഞ്ഞി-
ടുന്ന കോടീരമായ്,
മംഗലാവലിയാൻ വാഴ്കുതലമേൽ
നീ നിന്നു തുവന്നൊര-
ത്തംഗാഭിഖ്യാനമാർപ്പിക്ക കനകോ
ണ്ണീഷങ്ങൾ ഞങ്ങൾക്കുമേ.

* ഇത് എം. ഗോവിന്ദൻ ബി. ഏ ബി. എൽ. അചർക്കൽ ജഡ്ജി ഉദ്യോഗം കിട്ടിയപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ അനുമാദിക്കുവാൻ കൂടിയ യോഗത്തിൽ ചൊല്ലുന്നതിന്റെതാണ്.

12-7-98.

സ്വാമിതിരുനാൾമംഗളം

ശ്രീനമ്മരക്കുനിശം ശിവൻ വിതരണം
ചെയ്യട്ടെ ചിന്തിപ്പവ-

കാനനാകരനാത്മകമ്സഖനായ്
നില്ക്കും ജഗൽക്കാരണൻ

ഉന്നം വിട്ടിതുമല്ലനഗ്രഹമലിഞ്ഞേ-
കട്ടെ യോഗീന്ദ്രനാം

‘ശ്രീനാരായണധർമ്മപാലന’സഭാ-
ഘൃക്ഷൻ ജനക്ഷേമദൻ

(1082 പൂർവ്വം)

പാരം പ്രമോദകരജന്മദിനോത്സവത്തിൻ
പാരത്തിലെത്തിയിഹ ഞങ്ങളുഹോ മഹേശ്വര!
ഈരാവർഷദശകം സസുഖം ജയിക്ക
നാരായണാഖ്യഗുരുവിമ്മഹിമേൽ മഹാത്മാ
മന്നം ചരാചരവുമംബരവും ചമച്ച
മിന്നും കരാംബുജമെഴുന്ന മഹാകൃപാബ്ലേ
നിന്നെജ്ജഗന്മയ, തിരഞ്ഞെറിയാ ബുധന്മാർ
പിന്നെ ബുദ്ധജിച്ഛിടുവതെങ്ങിനെ പാമരന്മാർ!
എന്നാകിലും മലരിൽ മക്ഷികപോൽ ഭവാനിൽ
വന്നാശ്വസിപ്പുതിനെയും തൃഷ്ണമർത്വനോത്താൽ
എന്നാൽ ജഗൽഭ്രമമകന്നിഹ ദേവ നിൻകാ
ലൊന്നാശ്രയിപ്പവരെയൊരു നമസ്കരിക്കാ!

സ്വാമിൻ സ്വയം സ്വമതസംസ്കാരണത്തിനായു-
 മീമന്ദാഗൃഹ്യയുദ്ധരണത്തിനായും
 ഭീമം മഹാപ്രതമെടുത്ത ഭവാന്റെ യോഗ-
 ക്ഷേമം നടത്തുമിഹ ശാശ്വതനീശപരൻതാൻ.

ആരന്ധകാരനിരനീക്കി നമുക്കു ബോധ-
 മാർഗ്ഗമാവതിന്നു പൊങ്ങിയഹസ്തരൻപാൽ
 ആരാൽ പവിത്രയിഹ ഭൂമി മഹാമഹാനാ
 നാരായണാഖ്യഗുരു വാഴുക വാഴുകെന്നും.

(1089 ചിങ്ങം)

വ്യാജം വിട്ടു നടക്കുമീഴവ നഭോ--
 ജ്യോതിസ്സുകൾക്കൊക്കെ ന-
 ഭോജസ്സേകിയുദീണ്ണ കാന്തിയൊടെഴും
 മത്സ്വാമി ചിത്സാരഥി

ഈ ജന്മർക്കമഹം കുഴിഞ്ഞു സുഖമാ-
 യിന്നും ചിരം വാഴുവാൻ
 തേജസ്സേറിയെഴും ത്രയീനിലയമാം
 ധാമത്തെ നിത്യം തൊഴാം.

(6-1-93)

കാറാകെപ്പായ് മറഞ്ഞു കളധവളപട-
 ശ്രീമുകിൽ പൂവിതാനം
 കേറാറായി നഭസ്സിൽ ധരയിൽ നവകലാ--
 മന്ദിരവ്യാതി തിങ്ങി

കൂറാൻദൈവത രമ്യാശ്രമഗഗനലസ-
 ചുറ്റുനേൻ സ്വാമി മേലും
 നൂറാവത്തിച്ച രാജിക്കുകനതികൾപെട്ടും
 ജന്മനാൾ വെണ്മയോടും.

(3-1. 94)

ഇണ്ടൽപ്പെട്ടീടുമാറായുഴറി യസിതപ-
 ക്ഷം ഗമിക്കാതെ ചീത്ത-
 കൊണ്ടൽക്കൂട്ടങ്ങൾ പൊങ്ങിക്കയറിയൊളിമറ-
 യ്ക്കാതെ വിഖ്യാതിയോടെ

കണ്ടാനന്ദോർമ്മി കണ്ണിന്നനിശമുതിരുമാറാ-
 യ്ഗിളങ്ങട്ടെ ലോകം
 കൊണ്ടാടും സ്വാമി യസ്തുൽക്കല ജലനിധിയെ
 പൊക്കി നിൽക്കും സുധാംശു

പ്രതിമാർ കരയിൽ ജപിക്കവേ
 സതിമാർ നിമ്ബല നീരിൽ നീന്തവേ
 അതിദുർല്ലഭ ഹംസമേ ചിരം
 ക്ഷിതിപത്മാകരമാന്റിരിക്ക നീ.

(1098-ചിങ്ങം)

ലോകാനന്ദനായ് ജഡപ്രകൃതിയെ
 ജ്ഞാതൃസ്വമാക്കിത്തമ-
 സ്സാകാശത്തു പരത്തീടും ചിറകിനെ
 ക്ലേദിച്ചു വേദം വിനാ

ശ്രീകാളം ഛവി തുവിയങ്ങു ചതയത്തോ-
 ടൊത്തു ചിങ്ങം ചെറും
 രാകാചന്ദ്ര, ജയിക്ക രാവുപകലായ്
 മാറുന്ന കാലഃവരെ.

(1099)

* ഗുരു

(ഒരു സമാജസ്തുതി)

ആരായുകിലന്ധതപമൊഴിച്ചാദിമഹസ്സിൽ
 നേരാംവഴി കാട്ടും ഗുരുവല്ലോ പരദൈവം;
 ആരാധനതോർത്തിടുകിൽ ഞങ്ങൾക്കവിടുന്നാം
 നാരായണമുതേന്ത, ഗുരു നാരായണമുതേന്ത 1

അമ്പാൻവരുണ്ടോ പരവിജ്ഞാനികളുണ്ടോ
 വമ്പാകെവെടിഞ്ഞുള്ളവരുണ്ടോയിതുപോലെ
 മുമ്പായി നിനച്ചൊക്കെയിലും ഞങ്ങൾ ഭജിപ്പൂ
 നിന്ദാവനപാദം ഗുരു നാരായണമുതേന്ത. 2

അനപക്വ ഗുണം ചെയ്തതിനായുസ്സു വപുസ്സും
 ധനപ്രതപമൊടങ്ങാത്തതപസ്സും ബലിചെയ്തൂ;
 സമ്പ്രാസികളില്ലിങ്ങനെ യില്ലില്ലമിയുന്നാർ
 വമ്പാശ്രമമേലുനവരും ശ്രീഗുരുമുതേന്ത 3

* സപാമിയുടെ ഷഷ്ടിപൂർത്തിക്കെഴുതിയതു്.

വാദങ്ങൾ ചെവിപ്പെറുക്കു മതപ്രോത്സാഹകർ കണ്ടും
 മോദസ്ഥിരനായങ്ങു വസിപ്പു മലപോലെ
 വേദാഗമസാരങ്ങളറിഞ്ഞങ്ങൊരുവൻതാൻ
 ഭേദാദികൾ കൈവിട്ടു ജയിപ്പു ഗുരുമുതേന്ത. 4

മോഹാകുലരാം ഞങ്ങളെ യങ്ങേടെയടിപ്പു
 സ്തോമാത്മകരം പാശമതിൽ കെട്ടിയിഴുപ്പു;
 ആഹാ ബഹുലക്ഷം ജനമങ്ങേത്തിരുന്നാമ-
 വ്യാഹാരബലത്താൽ വിജയിപ്പു ഗുരുമുതേന്ത. 5

അങ്ങേത്തിരുവുള്ളറ്റിയൊരമ്പിൻ വിനിയോഗം
 ഞങ്ങൾക്കു ശുഭം ചേർത്തിട്ടമീ ഞങ്ങളെ "യോഗം"
 എങ്ങും ജനചിത്തങ്ങളിണക്കി പ്രസരിപ്പു
 മങ്ങാതെ ചിരംനിൻപുകൾപോൽ ശ്രീഗുരുമുതേന്ത 6

തന്മാലെയുറമ്പാടിനെയും പാർത്തിട്ടമങ്ങേ-
 കമ്പാഴലകത്ഥിപ്പു ചീരായസ്സു ദയാദമ്പു
 മുന്മാൽ സുഖമായ് മേന്മതൊട്ടന്നോക്കുളും കാൽ
 തമ്പോടിനിയും വാഴ്ക ശതാബ്ദംഗുരുമുതേന്ത. 7

* സ്വാമിതിരനാൾ വഞ്ചിപ്പാട്ട്*.

വരുവിൻ സഹോദരരെ! വരുവിനിന്നു നാമെല്ലാം
ഒരുകൊല്ലം കാത്ത സ്വാമി തിരനാളല്ലോ!
പാരം നമ്മെയുയർത്തുവാൻ പരമപുരുഷൻ സ്വാമി
തിരുവവതാരം ചെയ്തു സുദിനമല്ലോ!
കാർമുകിലിൻ കാലമിതാ കഴിഞ്ഞു ബരതെളിഞ്ഞു
താർമകുരതൻ നൃത്തമായി ധരയിലെങ്ങും
തുമയോടു വിളങ്ങുന്നു തരുക്കൾ തുണങ്ങുംപോലും
കോമളദലങ്ങളാൻ കസുമമാൻ,
പറക്കുന്നു പുമ്പാറകൾ പരമാനന്ദമായെങ്ങും
നിറയുന്നിളംകാറു പുമ്പരിമളങ്ങൾ
കഴിഞ്ഞുകൊയിത്തു വയലൊഴിഞ്ഞു ധാന്യങ്ങൾ തിങ്ങി
വഴിഞ്ഞു ഗൃഹങ്ങൾ വെറും സൂടിക്കുമായി
പെരുത്ത ഘോഷമെന്നാൽ പറയാതറിയാം രാഗം
പരത്തുനൃത്തേതാലിലാടി ചികവാണിമാർ
തരത്തിലാണക്കോടികൾ ധരിച്ചു കളിയുമായി
ദരിദ്രരും ധനികരും ഭൂരിതലേഭം
തിരുവോണമവിട്ടുവും തരസാകഴിഞ്ഞുവല്ലോ
സരസമിന്നു സ്വാമിതൻ തിരനാളല്ലോ!
വരുമാറില്ലെന്ന് കാൺക! വിഗതോത്സവമാം നാളി-
ലൊരുകാലത്തും സ്വാമിതൻ തിരനക്ഷത്രം.

* ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ 1086-ലെ തിരനാൾ പ്രമാണിച്ച് ആലപ്പുഴ നിവാസികളായ ഈഴവരുടെ അപേക്ഷ പ്രകാരം ഏഴുതി 1085 കർക്കിടകം ലക്ഷം വിവേകോദയത്തിൽ പ്രസിദ്ധം ചെയ്തു.

ശരി; ജനഃകുമാർത്ഥമായ് ധരയിലവതരികും
 പുരുഷന്റെ പുണ്യദിനമിതുപോൽവേണം
 സമസ്തസൽഗുണങ്ങൾക്കും സമഗ്രനിലയൻ ധീമാ-
 നമന്ത്പുരുഷസമാനനതിഃതജസ്വി
 നമുക്കുദ്വേദം നൽകും ഗുരുവായ് ദൈവമയച്ചു
 നമസ്കരണീയൻ സ്വാമി ജയിച്ചിടുന്നു.
 മതബോധവും വിദ്യയും പരത്തുന്നു നമ്മൾക്കഭി-
 മതമാമാചാരം സ്വാമി യരുളിടുന്നു
 സ്വതഃ നമ്മുടെ ഭാവിഗതമാം ഗുണത്തെത്തോർത്തു
 വിതതോദ്യമനായ് സ്വാമി വസിച്ചിടുന്നു
 പാരം നിഗമങ്ങളുടെ പാരഗതപം കൊണ്ടും നിത്യ
 ചാരചയ്യുകൊണ്ടും ശുദ്ധതപസ്സുകൊണ്ടും
 കേരളത്തിലെന്തുമല്ല പുറത്തും പവിത്രമായ
 പേരെടുത്തിന്നിതുപോലെ പുരുഷനുണ്ടോ
 അരിയബാലപുംമുതൽക്കെ പരമഭാഗവതനായ്
 ചിരതരം മുൻപാർജിച്ചു പുരുപുണ്യത്താൽ
 ചരിതക്രിയായോഗങ്ങൾ ചതുരശ്രീമാൻസ്വാമി
 പരിചിൽ കടന്നു ജ്ഞാനി പദവി നേടി
 പരമഹംസനീവണ്ണം മരുവുന്നു ലൗകികൻപോൽ
 പരമഭാഗ്യമിതെന്നു പറയേണ്ടു നാം
 സ്തുതിയും പഴിയും, മൃപതൃതിയും, ദ്രോഹവും സ്വപ്ന
 തൃതിയും ലോഷ്ടവും സ്വാമിക്കൊരുപോലെതാൻ
 മതിയിലെന്നാലും ലോകഗയിയോർത്തുസ്വാമി കാട്ടു-
 മതിശയനയം കണ്ടാൽ മതിയാകുമോ,
 പരമാത്മവിദ്യയുടെ പരമാവധി കണ്ടോരീ
 ധരണിയിൽ സ്വാമിയെപ്പോലൊരുവരില്ല.

പരഹിതബുദ്ധിയെന്നീ പരകാര്യം സ്വാമിയില്ല
 തീരെങ്കിലും സ്വാത്മ്യമില്ല തരിമ്പുപാലും
 ഭരണപാലതന്നെയുമാരെറുമ്പെയും കനിഞ്ഞുള്ളിൽ
 കരുതുന്നു സ്വാമി ജന്തു കരുണാനിധി
 സാരമാക്കിലഹിംസരിൽ സുഗതനോ, ബ്രഹ്മവർ-
 പാരഗരാം യതികളിൽ ശുഭബ്രഹ്മനോ
 നാരായണഗുരുസ്വാമി പ്രതനിഷ്ഠരിൽ പൂരാണ-
 നാരായണ മുനിതാനോ? ഞാനറിഞ്ഞില്ല
 സമസ്തസാത്വികഗുണനിവർണ്ണം വാഴുന്നിതസ്മൽ
 സമക്ഷം നമ്മുടെ സ്വാമി സുകൃതിമണി
 നമിക്കുവിൻ സഹജരെ നിയതചിന്തപാദം
 നമുക്കിതിൽ പരം ദൈവം നിനയ്ക്കിലുണ്ടോ?
 ഗുരുവര്യനിതുപാലെ ലഭിക്കുമാ കലത്തിന്നു
 ഗുരുഭക്തിയില്ലാതാക്കും കശലമാമോ?
 “ഗുരുബ്രഹ്മാ ഗുരുവിഷ്ണു ഗുരുഭവൻ മഹേശ്വരൻ
 ഗുരുസാക്ഷാൽ പരബ്രഹ്മം” ശ്രുതി സമ്മതം
 അമ്പാത്തവിധേശ കൃപസത്തുകാണിന്നു സ്വാമി
 കമ്പത്തിനാനാലായി തിരുവയസ്സീവിധം
 ഇമ്പഃത്താടവിടുന്നിന്നു മമ്പത്തിനാലാണ്ടു ഭാഗ്യ-
 കൊമ്പത്തു നാം കരമമായിരുന്നീടട്ടെ
 നയിക്ക നലമിയന്ന ദിവസങ്ങൾ സുഖം സ്വാമി
 ദയയ്ക്കുധീനനായ് വാഴ്ക നമുക്കീശ്വരൻ!
 ജയിക്ക! ജയിക്ക! സ്വാമി! ജയിക്ക നമ്മുടെ ഭാഗ്യ-
 ജയക്കൊടിയായ സ്വാമി ജയിക്ക നിത്യം.

★ സരസ്വതീപഞ്ചകം

സാമോദം സതപ്തലോകപ്രമദവനസരോ
 മണ്ഡപത്തിങ്കൽ വിശ്വം
 വ്യാമോഹിപ്പിച്ചു വെള്ളക്കമലമലരതിൽ
 കാലമേൽ കാലമറി
 സിമാന്തീതം രസിക്കും സഖികൾ നട്ടു-
 സംഗീതരംഗത്തിൽ മേവും
 വാമാംഗീ വീണവായിപ്പവൾ വരമുളി-
 ടേണുനെൻ വാണിമാതാ 1
 ദേവീ, നിൻ തൃക്കടക്കുണമുന സുഭഗതമേ
 രാഗവിസ്താരലാലം
 ഹാ! വീക്ഷിച്ചുതരംഗാകലതതടവി-
 യോകാന്തഗാനാന്തരത്തിൽ
 ഭാവം മാറിടവേനിൻ കരതലഗതമാം പൊൻ
 വിപഞ്ചിവിലാസം
 ലാവണ്യത്തിൽ ഭ്രമിക്കും വിധിയെ ലസമാ-
 ധിക്കു ലാക്കാക്കുമമ്മ. 2
 ഓമത്സംഗീതവും സാഹിത്യമുടലതായ്
 തിങ്ങി വിങ്ങുന്നതേ നീ
 യീമനിൽ പൂവിലോലം മധുചമുദിത
 നിർഹാരി സൗരഭ്യവുംപോൽ

* 84-ചിങ്ങം കന്നി ലക്കം “വിവേകോദയം.”

ആമോദം ലോകമേലുനതു പുനരതിനാ-
 ലാണു കല്പാണരൂപേ
 നാമോതാം നീ വെടിഞ്ഞാൽ ഭവനമഖിലവും
 ശാരദേ സാരഹീനം. 3

എന്താകും ധർമ്മമെന്നാം നൃപതിനയമഹോ
 സ്വപ്നമോക്ഷങ്ങളെന്താ
 മെന്നാം വാഗ്ദേവതേനിൻ പതിയുടെ കര-
 സാമർത്ഥ്യചിത്രം ജഗത്തും
 ചിന്താരംഭങ്ങളീമന്നകമതിലായി
 താവും കിനാവെന്നിയെന്താ
 മെന്തായേ നീ വെടിഞ്ഞാലുകിടമുടനേ
 മുകമാം ലോകവന്ദ്യേ. 4

തെല്ലായാലും സ്വയം നീ ജനനി കനിയുകിൽ
 തേനൊഴുക്കാൻവാക്കാൽ
 വെല്ലാനും വിശ്വമെല്ലാം വിധിയെ വശഗനാ-
 ക്കാനുമാക്കാണശക്തം
 വല്ലാതാത്തിപ്പെടുണേനടിയനു വരദേ
 യാത്രയം പാക്കുതുകാ-
 ലല്ലാതില്ലംബ വാഗ്വിശ്വരീ കരുണ ലവം
 ചെയ്ക വൈകാതെ തായേ 5

* ചരേനായ ഏഡർഡ് ചക്രവർത്തി തിരുമനസ്സിലെ

പ്രിയപ്പെട്ടപ്രാത്മന

അമ്പീടെന്നരികത്തിലന്തി ജവമായ്
വന്നെത്തിടുന്തു വിഭോ!
വന്ധിച്ഛാരിരൂ മൂത്തിടു, നനരികിൽ
വന്നമ്പോട്ടമമ്പീടു നീ;
കമ്പം ബാഡവർ തേടേവ, സുഖമശേഷം
കൈവെടിഞ്ഞീടവേ
യെമ്പോററി ഗതിയറവകു ഗതിയേ!
യെൻമുമ്പിലമ്പീടു നീ.

1

ജീവൻതൻ ചെറുതാം ദിനം ത്വദിതി
പാഞ്ഞെന്തം ഗമിക്കുന്നിതാ
ഭൂവിൽ ഭൂതികൾ മണിടുന്നതിലേഴും
പ്രഖ്യാതി മായുന്നിതേ,
ഭാഷാഭരംകു വികാരവും, വിലയവും
താൻ കാണതെല്ലാടവും;
ദേവാധീശ്വര നിർവികാര! തുണയാ-
യെൻ മുമ്പിലമ്പീടു നീ.

3

* വിവേകോദയം 7-ാം പുസ്തകം 1-ാം 2-ാം ലക്കം

വന്നീടൊല്ല ഭയങ്കരാകൃതിയെഴും

രാജാധിരാജത്വമാ—

നെന്നാൽ നന്മയുമമ്പുമായ്, കരയുഗത്തിൽ

ശാന്തികളേന്തിയും,

എന്നല്ലശ്രവാടം വിപത്തി, ലലി—

വർത്ഥിച്ചാലെയും ഹൃത്താടം

വന്നാമട്ടയി! ദീനബാധവമാണേ!

യെൻമുമ്പിലമ്പീട്ട നീ.

3

ചോകും നാഴികതോറുമെന്നരികിൽനീ

യെത്താൻ കൊതിക്കുന്നു ഞാ—

നാകുന്നേതിനു മോഹശക്തിയെക്കൊറൊൻ

നിൻകൃപയെന്നിയേ?

ഏകൻ നിന്നൊട്ടു തുല്യനാരിവൻ

നേതാവാ? വിഭോ! താങ്ങുമാ—

മാകാം ദർഭിനമോയിനിസ്സുദിനമോ,

യെൻമുമ്പിലമ്പീട്ട നീ

4

പേടിക്കാരിപുതന്നെ ഞാനരികി—

ലാശിസ്സിന്നു നീ വാഴവേ

തേടാ കഷ്ടതഭാരവും, കദന—

മേകാതെല്ല കണ്ണീരുമ!

കേടകം യമദം ഹിതയെങ്ങു! മൃതിയെങ്ങോ
നിൻ തദീയം ജയം?

മൃദം. നൻ മിഴി മുഖ നിന്നഭയഹസ്തം
പൊക്കി നില്ക്കീശ! നീ 5

നിന്നീടെൻ തിരുമേനിതാൻ മറയുമെൻ
കുഞ്ചുവു കണ്ടീടുമോ—

റെ, നല്ലായിരുളുടെ മിന്നുക യെനി—

ക്കായ് ദേവോവു കാട്ടീടുക

വന്തു സ്വർഗ്ഗമതിന്നുഷസ്സു, വനി മായാ
ഹായ മായന്നുതേ

യൊന്നായ് വാഴുകിലും, മരിക്കിലുമടു—
ത്തമ്പിടുകെൻപോറ്റി നീ.

★ ശിവഭക്തിപഞ്ചകം

തപൻ പാദചിന്തനകര ദേവയെനിക്കു യോഗ—
ശിഷ്ടങ്ങളായ് വരിക, നിൻ ചരിതാമൃതങ്ങൾ
കല്പങ്ങളായ് വരിക, യെൻ കരണേന്ദ്രിയങ്ങൾ
പുഷ്പങ്ങളായ് വരിക നിൻ പദപൂജപെയ്വാൻ. 1

* 1087 മിഥുനം, കർക്കടകം ലക്കം “വിവേകോദയം.”

അത്പത്തുതുളതമതായറിവുള്ള ലോകം
 നിത്യംപുകഴ്ത്തുമൊരു നിന്റെ കഥാമൃതങ്ങൾ
 ബലാഭരം ബഹുനകന്നിനിയെന്നു ശംഭോ
 ചിത്തം കളുത്തു ചൊരിയുന്നതു കണ്ണുനീർ ഞാൻ ! 2

അദ്രാക്ഷ്യവും രജതകാന്തി കലൻ നീരും
 ഭദ്രം ധരിച്ചു ഭവദാലയ പാർശ്വമാൻ
 ചിത്രപ നിൻ ചരണസ്തവയിലെന്നു നിന്നു
 നിദ്രാഭിയും നിശീ മറന്നു നയിക്കുമീ ഞാൻ. 3

ചിന്തിച്ച നിന്റെ പദമേറേയലിഞ്ഞു ചിത്ത
 വെന്തേറിടും വിരഹവേദന ഞാൻപൊറാതെ
 അന്തസ്സിടിഞ്ഞു കരയുപൊഴുതശ്രുധാര
 ചിന്തി സ്വയം ശിശിരമാവതുമെന്നു ശംഭോ ! 4

ഇദ്ദേഹമിന്ദ്രിയവുമർത്ഥവുമേകമാക്കു-
 മുദ്രാമമാമറിവെഴുന്നറിവും വെടിഞ്ഞു
 അദ്വൈതമായൊഴുകുമമ്പതിലുഴന്നഴിഞ്ഞെൻ
 ചിദ്ദേവതേ, ചിരമിരിപ്പതുമെന്നുമോ ഞാൻ. 5

* കരുണാനിധിസ്തോത്രം

കാറകന്നു തെളിഞ്ഞൊരംബരവീഥിയിൽ
കളർതെന്നൽ പോൽ
ചേരകന്നു വിളങ്ങിടം നെടുമോലയിൽ
തെളിനീരുപോൽ
മാറിയിമ്മലമൊക്കെയെൻ മനതാ-
രിലാരിലുമൊന്നുപോൽ
ഉററിയൻപു പരക്കുമാറ തുണയ്ക്കുന്നീ
കരുണാനിധേ.

(അപ്പൂണ്ണം)

കാണപ്പെടുന്ന വിഷയങ്ങൾ കലർന്നുനിന്നു
കാണുന്നകാഴ്ചയതിലായ്ക്കണവും മറഞ്ഞു
ചേണററ ചിട്ടപ്പതിയൊടും ശിവചന്ദ്രബിംബം
കാണുന്നു കൈമുദി പരന്നിനിയെന്നഹോ ഞാൻ.

(അപ്പൂണ്ണം)

* സുഖയതി ഹൃദയം മേ ചന്ദ്രികാ വിശ്വമാതാ:
കിമിഹ സുഖനിദാനം ദേവി ചന്ദ്രോ ജഡാത്മാ
ന വിധൂരയ മിയം വാ കൈമുദി നേദമഭ്രം
വദനമലഹാസശ്യാപി തേ കേശപാശഃ.

* (2°—8—1092)

* വിവിധകസുമരഞ്ചൈർ വീരധാം ഭൂഷിതാംഗം:
 കളരവകളകണ്ണൈർഗായകൈസ്തുയമാനം:
 പരിലസതി വസന്തേ പർവതസ്സർവകാന്തേ
 ക്ഷിതിഭൂഭിവ ഹി സാക്ഷാന്നിർത്ഥാരാ ഭാരഹാര:
 f ദധമലകലാമിവൈന്ദവീം
 ഭളിതതമാംസപവിഷാണലേഖയാ
 വിശഭയതു രതിം വിശ്രംഖലാം
 മമ ഭഗവാൻ സുഖമേ, മതംഗജ: 1

വ്യാപ്തവാങ്മയമിദം ജഗത്സ്ഥിതാ
 വ്യാതനോതു മമ ദേവതാശ്രിയം
 കാപി ഹസ്തപരിവാദിനീ ഗളൽ
 കാകളീലയകലാ കതുഹലാ. 2

ഉൾക്കൊണ്ട തീയതിലുമാപതി തന്റെ കണ്ണിൽ
 ചൊല്ലൊണ്ടെന്ന മമ ശാർക്കരയാർന്ന ദേവി
 ഉൽക്കണ്ഠ പുണ്ടിവനിലെപ്പൊഴുമുള്ളിലൻപു-
 കൈക്കൊണ്ടു നിലുണമൊഴിക്കണമാന്തിയെല്ലാം. 3

കൈവേലുമായ് മരതകാപലകാന്തിപുണ്ട
 മെയ്വർണ്ണമാർന്ന മയിലേറിയ മോഹനാംഗൻ
 ദൈവജ്ഞമെലി മമ ദീനദയാപയോധി
 കൈവലുമുന്തി കൃപചെയ്യുക കാന്തികേയൻ. 4

* വളരെ പഴയ ഒരു നോട്ടുബുക്കിൽ കണ്ടത്. (1902)

f കൊച്ചുശങ്കരൻ ജോസ്യരുടെ അപേക്ഷപ്രകാരം എഴുതിയത്.

1—10—79 എന്നു ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു കുറിപ്പോടുകൂടി “നളിനി” എഴുതിയ നോട്ടുബുക്കിൽ കാണുന്നതു്.

* ശിഖിവാഹനധ്യാനദേശകഃ

ധാമസ്ഥിതം കിമപി ധൃതമനോജ്ഞബർഹേ
പൃഷ്ഠേ ഭജംഗമഭജഃ ശരണം ശ്രീതാനാം
ധ്യായാമി താരകിതനീലനഭോഗതേന
ബിംബേന ബിഭൃദപമാം സ്തുടമൈന്ദാവന. 1

യസ്തീൻ ഗതേ ഹരിചമും ത്രിഭിവസ്യ രക്ഷാ-
വിദ്യം യതോധിഗതവാൻ ഭഗവാനഗസ്തപഃ
കിം വാചൈസ്തമഹമദ്യ പൂർത്തമകാമീ
തപാമേവ ദേവ കലയാമി ശിഖിപ്രതിഷ്ഠം. 2

സിന്ധുരിതാശമരണാരുണകാന്തിജാലൈഃ
കോടീരലംബിശശികോടിമുഖം സ്തരാമി
ശങ്കേതപാന്തലസിതാഗ്രതലൈകതാരം
രേഖാം വിധോർവിദധദഹന ഇവ തപദീയം. 3

ഏതേ ഭൂവേ സപയമിമേ സരളാഃ കടാക്ഷാ-
യൈതേ കൃപാസ്തിതവികാസികപോലപൃഷ്ഠേ
ഇതഥം ദിദൃക്ഷുരപി ദേവ ഭിദാം ന വീക്ഷേ
തേജോമയേ തവ മുഖേ പരമാത്മനീവ. 1

* മിസ്തർ രാമൻമേനോന്റെ സ്വന്തം ഉപയോഗത്തിനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അപേക്ഷപ്രകാരം എഴുതിയത്. തിരുവനന്തപുരം 1-1-81 എന്ന ഇംഗ്ലീഷിൽ ഒരു നോട്ടോടു കൂടെ നളിനി എഴുതിയ നോട്ടുബുക്കിൽ കാണുന്നത്.

മുദ്രാധരസ്തവചനൈഷകരോ ന ഹാരി
 നാസ്പൃഷ്ടശക്തിരപരോപ്യ ഭയം ഭയാനഃ
 ഏകൈകസംഗി മമതു സ്തനപസ്യ ലീലാം
 പശ്ചായപാനരസികസ്യ മനോ വിധത്ത. 5

സൗവണ്ണതത്തുഘടിതാം സ്തൂരഭംഗരാഗാ-
 മേതാം വഹൽ ഗുഹത്തുഭാമുപവീതവല്ലീം
 പത്മാർജ്ജലംബിസുരചാപവതഃ പ്രകാമം
 പൂർ്വ്വചലസ്യ സുഷമാമയതേ തവാരഃ. 6

ആരോപിതം കിമപി തത്ര പലാശരമേ
 പൃഷ്ട ഖഗസ്യ പദമന്യഭുപാന്തലംബി
 പത്മസ്യ പൂർ്വ്വമുപരിസ്തൂരിതസ്യ ശോഭാം
 ധത്തേപരം സരസി ച പ്രതിബിംബിതസ്യ. 7

വിശേഷാത്തരോസി ഭഗവൻ ഖലു ദർശനീയ
 സ്തപഞ്ചാപ്യയഞ്ച ഗുഹ, വാഹപരിഗ്രഹസ്തേ
 ചിത്രം തനോതി ഘടനാ യുവയോർമമേയം
 ബാലാക്ഷപൂർ്വ്വധരയോരിവ ലോകരമ്യം. 8

പശ്ചാമി രൂപമഭിഭൂതാ വിതതസ്പൃഹലിംഗ-
 ധൂമോൽഗതസ്യ ശിഖിനോ വിഭധഭിലാസം
 കേകിസ്ഥപുഷ്പിതലതാവലയോഛ്ഠിതസ്യ
 ചാപാഭപല്ലവിതശോണതരോഃ ശ്രീയം തേ. 9

സേവേ ഭവന്തമനിശം ഹൃദയസ്ഥ, കിഞ്ചി-
 നാഭ്യർത്ഥയേ സ്വയമവിജ്ഞതയാ ഹി തസ്യ
 യത് ശ്രേയസേ മമ കർഷ്യാ യതഃ പ്രപദ്യേ
 തപാം ഭവ, താരകജിതം ജിത സർവ്വഃപാകം. 10

* മയൂരസന്ദേശം തജ്ജമ

ശ്രീമാൻ വഞ്ചിക്ഷിതിഭൂമിരാകർ-
 ക്ഷോഭഭവോ ഭാഗിനേയീം
 ലക്ഷ്മീം വിശേഷാത്തരഗുണതണ്ണൈ-
 സ്താംസ തൈസ്തൈർതരിഷ്ടാം
 ആത്മാം കുർവ്വൻ പ്രണയവസതേഃ
 പ്രേയസോവിപ്രയോഗാൽ
 ചിക്ഷേപേ തം ബത നിരവധൗ
 കേരളംഭഃഖസിന്ധൗ.

(അപ. ൯)

* : 1912 ഡിസംബർ 25-ാം-നു തുടങ്ങിയതു് എന്ന് ഒരു
 കുറിപ്പ് നോട്ടുബുക്കിൽ കാണുന്നു.

വിരളരസലവാഭിസ്സുന്തം ഹന്ത ഭൂരം
വിഷയമരുചീചീവീ ചിഭിച്ഛിതോസ്തി
പദമമൃഗത തച്ഛാശ്വതം വിശ്വപനേതർ-
നിരതിശയസുഖാനാം യേശ്വതികാനാം നിദാനം! 1

ജനകമിജഗതഃസ്തേ സുവനസുപാത്മനാഹം
ന ഖലു ഗുണനിമിത്താം പാത്രതാം തർക്കതാമി
തവനിരവധികായാ ജന്തുമാത്രതപഃയാഗാ-
ഭയമപി കരുണായാ ദേവ ദായാദ ഏവ. 2

നഹചതി പരിചർച്ചാ നാപി ബുദ്ധിർനയോഗ-
സ്തപയിവരദ തിതീർഷുർച്ചാവദശ്രുദ്യധാനഃ
വിരഹമസഹമാനസാ കദാ സർവ്വദാമേ
ഭവതി ഭവതി ഭക്തിർഭൂമനി പ്രേമരൂപാ 3

അഖിലവിതതഭാവേഷ്വസ്തിഭാത്യാഭി ചിഹ്നൈ
സ്ഥിതമനുരൂപയം സ്തപാം ഹഷബാഷ്പായമാണഃ
പുളകിതവപുരാ മൃഡാ കദോഃഭൂപലഭക്തി-
സ്തപചിലസിതമാത്രം ചോകമാലോകയാമി. 4

* നളിനി എഴുതിയ ടുള്ള നോട്ടുബുക്കിൽ കാണുന്നത്.

അപിച തവ മഹിമസ്സംസൃതം ഗാനലോലം
 പിക്വദജ! മനോഭക്ത്യാ വസന്തശ്രിയേവ
 മമ ഭവതി കദാ വാ യാതി ചാനന്ദമൌനം
 ഹൃതഃപുഷ്പരസാസപാദസ്യ പുഷ്പംധയസ്യ.

5

* ശാരദാസ്തവം

1

വ്യാപ്യാവാങ്മയമിദം ജഗൽസ്ഥിതഃ
 വ്യാതനോതു മമ ഭേദതാശ്രിയം
 കാപി ഹസ്തപരിവാദിനീഗളത്
 കാകളീലയകലാകതുഫലാ.

1

സാതപികീ ഗുണവിലാസചിത്രീതാ
 യാത്മനാഃ പരമപാവനീ കലാ
 സാ ശിവാനി വിദധാതു ശാരദാ
 ശാരദേന്ദ്രകിരണോജ്ജ്വലാകൃതിഃ.

2

ഭേദി, നൈവ മത ഭേദനിർഗ്ഗമാൻ
 ഭർഗ്ഗമാൻ ജിഖമിഷാമൃഹം പഥഃ
 തപാഃ പരാംഗതി മുചൈമി കാതരഃ
 ശാരദേ ശ്രുതിചിശാരദാർച്ചിരേ.

3

* ശിവഗിരിയിൽ ശാരദാപ്രതിഷ്ഠാസന്ദർഭത്തിൽ ചൊല്ലു
 വാൻ എഴുതിയത്.

അംബ യോഗിതൃഗിതാം പരാഭിധാം
 തപാം വിഭിന്ന പരിണാമസുന്ദരീം
 പുഷ്പലാർത്ഥവിഭവാ മുപാസ്തേഹേ
 സ്ഫോടദർശിതവിചിത്രവിഭ്രമാം. 4

ലുപ്തരാഗസരണിസ്സുനിശ്ചിതാ
 ലോകസംഗ്രഹവിധൗ പടീയസി
 കാമനാംബ ധിഷ്ണാ ഭവന്തയീ
 കമ്കൈശലജ്ജ്യാ നിഷേവ്യത, 5

അവ്യപേക്ഷ സുദതാ പ്രഗീയസേ
 തപം മയാംബ! ധൃതഭേദവേദനാ
 സാസ്വയം രസമയീ രതിഃ പരാ
 പ്രത്യഗാത്മ പരമാത്മഗോചരാ. 6

തലചിത്തമരുതാം സദാംബമേ
 രോചസേ സ്ഥിതിരഹോ മഹോദയാ
 പുണ്ണ്യോധപരി ബാധിതഭ്രമാ
 ചൈതന്യീ പൃഥഗലിംഗസാക്ഷിണീ. 7

അസ്തിഭാതിസുഖമാത്രലക്ഷണേ
 യന്മരൗ ജഗദിദം മരീചികാ
 സാ സദാ ഹൃദിമയാംബ നിഷ്കലാ
 സംവിഭൗപനിഷദീ നിധീയസേ. 8

ജയനാരായണഭൂപ്രിയ ശിവഗിരീശ്വരി
 ശാരദചതുരാസ്പാക്ഷി ശരച്ചന്ദ്രമരീചികേ.

II

* ശ്രുതേ 'ശിവഗിരി'പ്രസ്ഥ
ഭൂഷണം ഐന്ദ്രണമാത്മനാ
വാങ്മയസ്പാസ്തദം ധാമ
വന്ദാരു ജയസാധനം.

വിശ്വസ്യ കാരണം കിഞ്ചിൽ
വനിതാവേഷപേരലം
ശിവചലതടഭ്രാജി
ശാബ്ദം ബ്രഹ്മാനുസന്ദധേ.

2

അഷ്ടകാണാലയേ രമ്യേ
ബാലാമുഖണവേഷിതേ
ധൃതാസനാം പരാം വിദ്യാം
ധ്വായേ ലോചനഗോചരാം.

3

പശ്ചന്തീം പശ്ചിമാംഭോധി
വീചീനൃത്തം ശിവചലാൽ
ഹിമശുഭ്രാംബുജാസീനാം
ഹംസീം ഗച്ഛാമി ശാരദാം.

4

* വേദാന്ത ശാരദാസ്തവം എന്ന പേരിൽ 10-ാം പുസ്തകം
9-ാം 10-ാം ലക്കം വിവേകോദയത്തിൽ വ്യാഖ്യാനസഹിതം പ്രസി
ദ്ധം ചെയ്തിരുന്നതു്.

വാടീകേദാരകല്യാധ്വം
 നിക്ഷാ വല്ലലാചലം
 സേവുമാനാം ബുധൈന്നിതും
 സ്തേരമി ബ്രാഹ്മീ സുമദ്ധുമാം. 5

തിഷ്ഠന്തിം വ്യാപ്ത കലയാ
 സംഗീതമപിസാഹിതീം
 ശ്രുദ്യേ വൈഖരീവിദ്യാം
 ശ്രീശംഭുശിഖരിസ്ഥിതാം. 6

വിസ്താപയന്തീഭവനം
 വിലാസൈരക്ഷരാത്മികാം
 ബഹുഹസ്താ മേകമുഖീം
 ബധ്നാമി ഹൃദി ഭവതാം. 7

അന്ധാ ഹി ചക്ഷുഷ്ണോപി
 പതന്തി തപാപരാദമുഖഃ
 തപാമംബ കരുണാം യാചേ
 നൈകാമേകാം ഭവാംബുധര. 8

* രാജയോഗസമർപ്പണം

നമഃ പരസ്തൈതമസഃ സവിത്രേ
തസ്തൈശരവപായ ച ദർശനാനാം
പുമാംസമേകം ലുതാം ഭവാഞ്ജന
യമാമനന്തി ശ്രുതയഃ ശരണ്യം.

1

വിദ്യാജയത്പാത്മവിഭൂതിസൂതിഃ
ശിവേനസംവർദ്ധിതസമ്പ്രദായാ
യാമേവ സുത്രാണുധിക്രൂതചക്രേ
പതഞ്ജലിഃ പ്രാഗ്രസരോ മുനീനാം.

2

വ്യാസേന ഭാഷ്യേണ യദദ്ധുകാരി
ഭാജേന രാജ്ഞാ സ്ഫുടയാ ച വൃത്യാ
കാലേന തത്ത്വം ഭവദാവിലതം
പാതഞ്ജലസ്വാതുഭൂതദർശനസ്യ.

3

ആസീന്മഹാൻ കോപിചിരായവംഭഗ
ഷ്വദൃഷ്ടപൂർവ്വ പ്രതിഭാപ്രഭാവഃ
ശ്രീരാമകൃഷ്ണാഖ്യ യതീശപരസ്യ
പൂജ്യസ്യയോഗേനേ വസതാം ധൂരീണഃ.

4

* വിവേകാനന്ദസ്വാമികളുടെ “രാജയോഗ”ത്തിന്റെ തർജ്ജിമയുടെ സമർപ്പണം. 1084 ഒക്ടോബർ 24-ാം തീയതി.

വിസ്തായയൻ വിശ്വജനം സ്വവാഗ്ഭിഃ
 തതാരധമോലരണപ്രവൃത്തഃ
 ന കേവലം ഗോഷ്ടദവത്സമുദ്രം
 സാരസ്വതം തം ച പയോമയം യഃ. 5

പദംഗതോചി പ്രകൃതേഃ ചരം യോ-
 ഗുണൈസ്സമജ്ഞാസുരഭിഷ്ഠകാസ്തി
 യസ്യാത്മഗുർവ്വീ പ്രഥമേത ജഗത്പാ-
 മാനന്ദസംജ്ഞാദൃ വിവേകപൂർവ്വം. 6

സോയം സധർമ്മാനി പുംഗവസ്വ
 തസ്യൈവ വാഗ്ഗ്യാഗവിദാം വരസ്വ
 വ്യാഖ്യാംവശീ തൽ ഫണിതേഃ പ്രസന്നാ-
 മത്പത്ഭുതാമാങ്ഗു ഗിരാചകാര. 7

ജാഗത്തിയോഗീനനുകേരളേഷു
 നാരായണാഖ്യോ നിഗമാന്തചാരി
 നദംസ്തമാ വിഷ്വഗുപാത്തജനാ
 യദ്യച്ഛപാനന്തപുരം യഥേന്ദ്രഃ 8

ജ്ഞാനേനചൂതഃ സ്വതപസ്വയാച
 വിമത്സരൈഃ സാധുവിഭാവപുത്രേയഃ
 ഭർഗ്ഗഃസ്വയം വാ നരലക്ഷണോയം,
 നാരായണോവേതി നവാവതാരഃ 9

മൂർദ്ധ്വനായുതം പാദരജോപിയസ്യ
 ഹൃദർപ്പണം മേ മലിനം പ്രമാർഷ്ടി
 തതഃകിമന്വേഷാസ്തിവിഭാവനീയോ
 ഗുരുർഗരീയാൻ സ ച മേ ഗരിഷ്ഠഃ 10

ഉക്തേ ച യതഃ സ്വയമാദിഗ്ഗുഹംഭേ-
 ഹൃദധിമതാ സസ്രുതി ഫദഗ്ഗുവാചാ
 മയാകൃതഃ കേരള വൈഖരീഭിഃ
 കിം ദൃഷ്ട്വരം കർമ്മഗുരോഃ കൃപായാഃ 11

തസ്യൈവചാനേനമയാപദാബ്ജേ
 സ്വപീയൈഃ കടാക്ഷൈഃ പരിവലിതേന
 സമർപ്പ്യതേ ഭക്തിഭരേണ സോയം
 സമാധിശാസ്ത്രസ്യ സുഖോ വിവർത്തഃ 12

* ഷഷ്ടിപൂർത്തിമംഗളം *

അതിക്രാന്തോ വാസപ്രഭവമുഷിമാത്മേന്ദ്രിയജന്യൈർ-
 ധിയാചാതീതോയഃ ക്ഷപില മതിബുദ്ധഃ കരുണയാ
 സ്വയം ഹംസോ നാരായണഗുരുരയം വ്യോക്തിവിഹരഃ
 ശ്ലീതിസ്വാത്മാദൈവതേയതിനിവഹസഗ്രാഡ്
വിജയതേ.

* ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ അർപ്പതാമത്തെ പരി-
 നാളിനു എഴുതിയത്.

* ഒരു സമർപ്പണം

സമയൈർവിഭിന്നഗതിഭിന്നിഷേവിതം
 ക്ഷമയാനമൽസു കൃപയാ ച നിർഭരം
 ഗുരുപാദലക്ഷണ മുപാസ്മഃ ഹസ്താ-
 മുപലഭ്യമാനവപുഷം മഹേശ്വരം!

1

അനഘ്മിച്ഛാമി ശുചിത്വമാത്മനഃ
 സദാമനസ്സഭിതി വാചപുകാതരം

ഖലോഹിലോകോപ്തപവാദകൈതുകീ
 കഥം ന ജീവാമൃതവാക്യതംഭിയാ.

2

ഓ ഭവേത്യലതാദി തരൈശ്ചേതേഭിർ
 ഗുരോരരിഷ്ടാമി ശിവംഗഹവ്രതം

ഭവച്ഛ്വിനിതസ്യാശ്രയതേ നിരാശ്രയം
 ന കേവലം ബ്രഹ്മതരീയമാശ്രമം.

3

നിശ്ചയോയമപിമേ സ്വയംകൃതഃ
 ശിഷ്യവത്സലതയാനമനപതാം

യദ്ഗുരോ മമ നവേയമർത്ഥനാ
 പ്രശ്രയാനതശിരഃ കൃതാഞ്ജലേഃ

4

* കവി വിവാഹത്തിനു മുമ്പ് ഗുരുവായ ശ്രീനാരായണ
 ഗുരുസ്വാമികൾക്കു അയച്ചത്. 27-12-92

ഓ ഈ ശ്ലോകത്തിനു താഴെ കാണുന്ന ഒരു പാഠഭേദം കൂടി
 നോട്ടുബുക്കിൽ കാണുന്നു.

ഭവേദ്വിഭേദേന ച കാരണാന്തരൈ-
 രപേതുകാമോന്ധി ചിരായഗേഹിതാം
 കൃതഃത്മനാം സംശ്രയതേ നിരാശ്രയം
 ന കേവലം ബ്രഹ്മതരീയമാശ്രമം

* കിമപി പ്രതിനിവേദനം

പിതരം പ്രതി തേ ദിവംഗതം
നന്ദശോചാമി സഖേ തതോന കിം
നഹിതദപിഷയാ സരസ്വതീ
തദിനീസേവ ബഹിഃ പ്രവർത്തതേ.

ബഹുഭുഖതരംഗപീഡിതാൻ
ജഡസംസാര മഹോദധർജനാൻ
പ്രതിയോജയിതും ചനോത്സമോ
സുഖകാമാൻ പഥി ബാഷ്പപങ്കിലേ.

2

* പുതുപ്പള്ളി പി. കെ. പണിക്കർക്കു ഞയച്ചത്. 5-12-94

* പുറന്നാൾ മംഗളം

സജയതു കൃതവിദ്യഃ ക്ഷേമസുനാം സമാനാം
ഘതമുപചിതകീർത്തിർനീലകണ്ഠോ ദ്വിജേന്ദ്രഃ
വിശദമധുരമന്ദ്രാം സഞ്ചിബൻ യസ്യ കേകാം
പുളകിത ഇവ സഹൃഃ പാദപൈഃ ശ്യാമശാഖൈഃ 1

പഠിതമുപനിവിഷ്ടാഃ യദഗ്നിരാമേവ ധാടീം
മടുലപടുതരഃഗാസ്തേപി നൃനം നിളായാഃ
അധിതടമപി ശാലാ യസ്യ ഗീർ്വാണവാഞ്ചാ
നിജ വിജയപതാകാ ഭാതി ഹംസീവ ദേവ്യാഃ 2

* ഒരു കുത്തു്

ലേഖസ്തേ 'ചിക' സംവാദി
ധുനോതി ഹൃദയം കവേ
അഭിയുക്താനുമോദൈക-
ചാരിതാത്മ്യശ്രമോഹിനഃ

* പുനശ്ശേരി നമ്പി നീലകണ്ഠശർമ്മാ അവർകളുടെ പുറ
ന്നാൾ സംബന്ധിച്ച എഴുതി അയച്ചതു്. 14-8-1908

* ഗ്രാമപുഷ്പത്തിലെ കുയിൽ എന്ന കൃതിയെക്കുറിച്ചു
മഹാകവി വള്ളത്തോൾ അയച്ച കത്തിനു മറുപടിയായി അയ
ച്ചതു്. 27-4-18.

* സ്വാഗതപത്രിക

- ഭാതി യഃ കംഭഭവേ ഗൃഹം ശിവം
 രഥം സുഖസ്തർശമപീക്ഷുധനപനേ
 നഭദപിജാ തസ്യ ശിരേർച്ചനാവലീ
 കവീന്ദ്ര താവൽ കശലം ബ്രഹ്മീതിതേ.
 ഇയഞ്ച യദോധസി ശങ്കരഃശുചൈ
 കൃതാവതാരഃ പരഹംസപുംഗവാഃ
 സ്രോതോരവ സ്വാഗതസൂക്തമംഗതേ
 തരംഗതാളൈസ്തടിനീ പ്രഗായതി. 2
- ഉപതപ്താസപദ്യ ഭവന്തമാഗതം
 സഹ്യസ്യ ചൈലാമരിചൈകവാസസഃ
 ഫലൈശ്ച പുഷ്പൈർഭൃശമർഘ്യപാണയോ
 നമന്തി ഭൃമംസ്തേഗുല്മസമ്പദഃ. 3
- ആധുതകേരോ മരുപ്തപാഗതേ
 മാർദ്ദംഗികതപം ചരമേ മഹോദയേ
 തരംഗതന്ത്രീം സരിതം വിലോഡയൻ
 ഭവന്തമുച്ചൈതപവീണ്യയതപസേ. 4
- രോമാഞ്ചയൻ ഗോഭിരഹോ സചേതസഃ
 പുരഞ്ചപഞ്ചാച്ച സമന്തതോ ജനാൻ
 ഗീതാഞ്ജലേർഗായക ഏഷ ഭൃശപതേ
 സചക്ഷുഷഃസ്തഃ സശരൽസഖോ "രവിഃ" 5

* മഹാകവി രവീന്ദ്രനാഥടാഗോർ ആലുവാ അദ്വൈതശാസ്ത്രം
 സന്ദർശിച്ച അഭിസന്ദർശനത്തിൽ അദ്വൈതത്തിന് സമർപ്പിക്കുവാൻ എഴു
 തിയതു. ആലുവാ 8-29-8.

* സ്വാഗതപത്രിക

സ്വാഗതം യതിശാർദ്ദൂല 'നിർമ്മലാനന്ദ' ഭോ ജയ
ജേജീയതാം "രാമകൃഷ്ണസമിതി, ചു: സനാതനീ. 1

പ്രിയോസി സേവനൈവ പ്രകൃതശുഭചര്യസ്തൃപ്തമഹ
തോ

വിവേകാനന്ദസ്യ പ്രിയസഹചരോസി പ്രിയതരഃ
തതോപന്തേവാഷീ വിദിതപരഹംസസ്യ തനുഷേ
ചിരാചാനന്ദം നഃ സുകൃതകൃതസംഗസ്തപമതിമി? 2

ക്ഷിതിഹിതകരഃ സഞ്ചാരോ വഃ ശ്രുതാതുഭുതകർമ്മാണാം
സദയമുദിതോത്സാഹം ഛാത്രൈഃ കൃതാഞ്ജലികോരകഃ
ഭവദ്യപനന്തോ ഹംസസ്പൃഷ്ടോ യഥാ കമലാകര-
ജ്ജീവഗിരിമംഗ്ലശാപദ്ഗുർവ്വിമുചൈതി കൃതാത്മതാം. 3

ഗൃഹാണനോ നമസ്കാരാൻ ദേഹ്യനുഗ്രഹ സമ്പദഃ
സ്വാമിൻ ജീവ ചിരം വാഞ്ച്താ വിശ്വസ്വഹിതകാ
മ്യയാ

ഉല്പന്നഃ പ്രീതിയോഗോയമേധതാമിതരേതരഃ
ബ്രഹ്മാദൈവതം ഗതാചാസ്മൽ ഭൂതൈവ ഭവതു ശാരദാ.

* രാമകൃഷ്ണമിഷ്യൂനിലെ നിർമ്മലാനന്ദസ്വാമികൾ 1087
തൂലാം 8-ാം തീയതി വെങ്കല ശിവശിരിമം സന്ദർശിച്ച സന്ദർഭ
ത്തിൽ സമർപ്പിച്ചതു,

* ഭാഷാമേഘസന്ദേശം

കാണപ്പെട്ടുള്ള കൃത്യസംഖ്യാനമതിനൊരാ-
ണാൻ കാന്താവിയോഗം
ക്ഷീണശ്രീയാകമാനധനദന്ദെ കടം
ശിക്ഷയാൽ യക്ഷനേകൻ
വാണാൻ വൈദേഹിനീരാടിയമഹിമയെഴും
വാരിയും ഭൂരിവൃക്ഷ-
ശ്രേണിഹായാഭിരാമാങ്കണനിരയുമെഴും-
രാമഗിത്യാശ്രമത്തിൽ.

1

യോഷാരത്തത്തെ വേർപെട്ടതിലഥ ചിലമാ-
സംകഴിച്ചാമുഴക്കെ
ശോഷിച്ചുരിഞ്ഞരിച്ചുങ്ങിനെ വളകൾ വെടി-
ഞ്ഞീടുമക്കാമികണ്ടാൻ
ആശാഡത്തിന്റെയൊന്നാംഭിനമതിലൊരുമേ-
ഘം തടംപുഷ്പ മന്ദ്രാ
ഘോഷം കുത്തിക്കളിക്കും കരിയൊടുക്കിടയാം-
കാന്തിപൂണ്ടന്തികത്തിൽ.

2

* ആശാൻ കുൽക്കട്ടായിൽ പാിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് എഴുതി
“കാമാഖ്യനാഥകൻ വാഗീശഭട്ടശിഷ്യൻ” എന്ന പേരിൽ “സുജ
നാനന്ദിനി” എന്ന മാസികയിൽ പ്രസിദ്ധംചെയ്തിരുന്നതു്.

ഒട്ടേറെ ഖേദമുണ്ടെങ്കിലുമതികൂടും
 ചേർക്കാൻ യക്ഷനുള്ളിൽ-
 കെട്ടിസ്തംഭിച്ച കണ്ണീരൊഴുതിനെ നെടും
 ചിന്തയാൽ നോക്കിനിന്നാൻ
 തിട്ടം സംഭോഗികൾക്കും തരളത കരളി-
 ന്നേകമാമേഘമാക്കെ-
 കെട്ടിപ്പുൽക്കാൻകൊതിക്കും കമനിയകലെയാം
 കാതനെന്നായിരിക്കും.

3

വന്നെത്തീടുംനല്ലേറ്റിൽ പ്രണയിനിയവൾ വാ-
 ണീടണം പ്രാണനാർന്നി-
 ടെന്നിച്ഛിച്ചുംബുദ്ധത്തിൻവഴി നിജസുഖവു-
 ള്ളാത്തമെത്തിക്കുവാനായ്
 ഉന്നിച്ചെന്നാശുപുത്തൻ കടജമലരതും
 തുകിയാവന്ന മേഘം
 തന്നെപ്പുജിച്ചു തുഷ്ടാ കശലവുമനുഭവം-
 ടിച്ചു ചോദിച്ചു യക്ഷൻ.

4

തീ വെള്ളം കാരമുററും പുകയിവ തിരളം-
 തുഹരമാം മേഘമിന്നെ-
 ണ്ണാ വൈദഗ്ദ്ധ്യംകലർത്തുളളാരുവനിഹ വഹി-
 ക്കേണ്ട ഭൂതെങ്ങു പാർത്താൽ
 ഏവം തെല്ലം നിനയ്ക്കാതവനതിനൊടുമു-
 ല്ളുണ്ഡയാലണിരുന്നാൻ
 ചോവിഴല്ല ചേതനാചേതനമിവയൊടുമ-
 ത്തിപ്പു കാമാതുരന്മാർ.

പേരാളും പുഷ്പലാവന്തകനിരയുടെ വം
 ശത്തിലുത്ഭൂതനിച്ഛാ-
 ചാരൻ വിണ്ണോർവരൻതന്നുടെയനുചരനാ-
 ണങ്ങു ഞാനിങ്ങറിഞ്ഞെൻ
 ഭരസ്ഥൻ ദൈവയോഗാലിവനിവിടെയി-
 രിക്കുന്നു വേണ്ടീലയിഷ്ടം
 പൂരിച്ചില്ലെങ്കിലും പ്രാർത്ഥന വലിയവരോ
 ടല്ലരേകുന്നതേക്കാൾ.

6

സന്താപംപൂണ്ടവർക്കുംബുദ്ധി തണലു ഭവാ-
 നാകയാൽ സ്വാമികോപ-
 ചെന്തീയിൽ പെട്ടൊരീയൻ പ്രണയിനിയൊടു ചെ
 ന്നോതണം ഭൂതിതും നീ
 പ്രാന്നാരാമത്തിൽ മേവും പൂരരിപ്പു മുടിയിൽ-
 പൊങ്ങുമ്പ്പുനിലാവിൻ
 കാന്ത്യാ കാളുന്ന വെണ്മാളികയെഴുമളക-
 യ്ക്കായുടൻ പോയിടേണം.

7

നീയാകാശത്തുയർന്നാലതു വിരഹിണിമാ-
 റൊക്കെ വിശ്വാസമാണ്-
 കയ്യിൽ മേല്പോട്ടു കൂന്തൽക്കുറുനീരകൾ വഹി-
 ച്ചാശ്വസിച്ഛാത്ര നോക്കും
 തയ്യാറായങ്ങണഞ്ഞാൽ തരുണിയെ വിരഹ-
 ത്തീയിലായിട്ടു വാട്ടു-
 നയ്യോ ഞാനെന്നപോൽ മറെറാവനടിമയാ-
 യ് മനിലിന്നന്യനുണ്ടോ?

8

നിന്നെത്തള്ളുന്നു മെല്ലെന്നിത മുഴുപവനൻ
 നിന്നു നിന്നുനേർവഴിക്കായ്
 എന്നല്ലോത്താലിടയ്ക്കായ് മദകളമിത കൂ-
 വുന്നു വേഴാമ്പലിപ്പോൾ
 പിന്നെഗർഭം ധരിപ്പാൽ പ്രണയമൊടുമുടൻ
 പ്രേക്ഷണീയൻ ഭവാൻതൻ
 പിന്നിൽകൂടും നല്ലേറ്റിൻവഴി വരിവരിയായ്
 ഭൂരിയാനാരതാനം.

9

മുട്ടാതേവം ഗമിച്ചാൽ മുഹൂർപ്പി ദിവസം
 പോവതങ്ങങ്ങിയെങ്ങി
 തിട്ടം ജീവിക്കുമാ നിൻ സഹജ രമണിയാം
 സാധപിയെച്ചെന്നുകാണാം
 പെട്ടെന്നയോ പതിക്കും പ്രണയഭരിതമായ്-
 വിപ്രയോഗത്തിലുൾപ്പു
 ഞെട്ടായാശാവലംബം തടയുമവ വധു-
 കൾക്കുമാ മിക്കവാറും.

10

കേദാരംതോരമേരും കമിൾനിരകൾ കരു-
 പിച്ചു സസ്പാശ്വമാക്കി-
 ചെല്ലീടാൻ പാടവംപൂണ്ടൊരു മധുരമതാം
 നിന്റെ നിർലോഷമിപ്പോൾ
 കാതിൽപെട്ടാശു കൊക്കിൻകമലവലയമാം-
 ഖാദ്യമേന്തിപ്പറന്നാ-
 കാദംബശ്രുണി പോം മാനസമതിലവ കൂ-
 ടുണ്ടു കൈലാസമോളം.

11

ചൊല്ലോണ്ടീടുന്ന സീതാപതിയുടെ ചരണാ-
ങ്കങ്ങളുകേ ധരിക്കു-

ന്നിക്കണ്ടീടും സുഹൃത്താകിയ ഗിരിവരനെ-

പ്പുൽകി നീ യാത്രചൊൽക

ഉൾക്കാളും സ്നേഹമിമ്മാമല വലിയവിയോ

ഗാൽ പരം സംഗമുണ്ടാ-

മക്കാലത്തുണ്ണുബാഷ്പം വെളിയിൽ ബഹളമാ-

യിട്ടു കാട്ടുന്നുവല്ലോ.

12

മൂന്നും പോകേണ്ട മാർഗ്ഗം പറവതു മുകിലേ-

കേൾക്കു നീ മുഖ്യമായും

പിന്നെക്കേൾക്കാം ഭവാനാശ്രവണമധുരമാ-

മെന്ററ സന്ദേശവാക്യം

കുന്നിൽ കൂടങ്ങുതോറും കഴൽകഴയുകിൽ

തങ്ങിടാമണ്ഡഗസാദം

വന്നാൽ വാരിപ്രവാഹങ്ങളുടെ സലിലവുമൊ-

ട്ടാവഴിക്കാഹരിക്കാം.

13

തുംഗതപംപുണ്ടു കുന്നിൻകൊടുമുടി തരസാ

കാററിഴയുന്നുവോയെ.

ന്നെങ്ങും പേടിച്ചു സിദ്ധാംഗനകളുറ്റിനോ-

ക്കീടമലാടിയോടും

ഇങ്ങിക്കാണുന്നതാകും രചിര “നിചുള”ഭേ-

ശത്തിൽ നിന്നേറി മദ്ധ്യേ

പൊങ്ങി “ഭൂഗംഗാഗ”ഗർവപ്രഹിതകരമതും

താഴെയൊക്കിഗ്ഗമിക്ക.

14

അല്പമേലാതപം പെട്ടവിടെ ഹരിധന-

സ്സിന്റെ തെല്ലുണ്ടു കാണ-

നൽഫുല്ലശ്രീയെഴും നല്ലപലനിരകൾതൻ

ചാരുശോഭാങ്കുരംചോൽ

ഇപ്പൊഴേറ്റം വിളങ്ങുന്നസിതതചി ഭവദ്-

ഗാത്രവും നല്ലപിഞ്ചൊ-

കല്പംപുണ്ടുള്ള ഗോപാർഭകന്യുടെ വടിവിൽ

കണ്ട വൈകുണ്ഠനേപ്പോൽ.

15

നാരീവർഗ്ഗങ്ങൾ നാട്ടിൻപുറമതിൽ വിളവി-

നൂലമെന്നോത്തു നിന്നെ

കൂട്ടുകൊണ്ടൊക്കെ നോക്കും ഭൂകടീരചനയോ-

രാത്ത നേത്രങ്ങളാലെ

ഏറിക്കൊണ്ടല്ലമപ്പോതുഴുതുപൊടിമണ-

ക്കും കരക്കാറിലൂടെ

മാറിപ്പോകാം പടിഞ്ഞാട്ടൊരു ചെറുതടനേ

നേർവഴിക്കായ് ഗമിക്കാം.

16

കത്തും വൻകാട്ടുതീയിൽ കറിനമഴപൊഴി-

ക്കുന്ന നീ ചെന്നുണഞ്ഞാ-

ലധഃക്രമംകൊടുക്കും നിജശിരസി വഹി

ച്ചാമുകുടാഭിരൂപാൾ

അത്പലൻപോലുമതെങ്കിലുമുപകൃതിചെ-

യുള്ള മിത്രം വരുമ്പോൾ

പ്രത്യാകം പുജചെയ്യുന്നതിലഭിമുഖനാം

പിന്നെയെന്താം മഹാത്മാ.

17

പ്രാണത്തിൽ കാട്ടുമാവിൻ ഫലനിരകൾ പഴു-
 ത്തൊക്കെ മുടികിടക്കും
 കൂന്തൽ കെട്ടുന്നപോലെഗ്ഗിരിയുടെ മുകളിൽ
 ചെന്ന് നീയും കരേറും
 കാന്താവഗ്ഗത്തിനൊത്തിട്ടമരരതുടനേ-
 കാണമക്കുന്നു ഭൂവാം
 കാന്തയ്ക്കുഗ്രം കുറുത്തും തടമുരുവെ വെളുത്തും
 വിളങ്ങും കുചംചാൽ

18

കാട്ടാളസ്രീകൾ കേളിയ്ക്കുണയുമുരുലതാ-
 ഗാരമുളളാരതിങ്കൽ
 കാട്ടാമലും വിളംബം ഭൂതമഥ മഴപെ-
 യ്ക്കുധപരേഷം കടന്നാൽ
 കോട്ടംവിട്ടാനവെണ്ണീർക്കുറി മുതുകിലിടും
 പോലെ കല്ലാൻ വിന്ധുൻ-
 ചോട്ടിൽകേൾപ്പിച്ചു 'രേവാനദി' ചിതറിയിടും
 വേണി നീ കാണമല്ലോ.

19

കാട്ടാനയ്ക്കുള്ള ഗന്ധാലുടമദജലമാ-
 ന്നാശു ഞാവൽപടർപ്പിൻ
 കൂട്ടത്തിൽ തട്ടിയോടും ജലമതു മഴപെ-
 യ്ക്കത്ര സേവിച്ചുപാണം
 ആട്ടീടാ വായു നിന്മെയ്യകമതിൽ മുകിലേ
 സാരമുണ്ടെങ്കിലല്ലാ-
 തോട്ടയ്ക്കുണ്ടായിടും ലാഘവമുപചയമു-
 ണ്ടാക്കിടും ഗൗരവത്തെ.

20

പൊട്ടിപ്പുറത്തൊങ്ങലെല്ലാം പകുതിവരെ വി-
 ടൻള്ള നീലക്കടമ്പും
 മൊട്ടിട്ടപ്പോൾ വിടൻള്ളിയെ കള്ളിയും
 മേഞ്ഞു കുമ്പസാരത്തോറും
 ചുട്ടിട്ടുള്ളൊരു കാട്ടിൽ ചുഴലെ മണമെഴും--
 ഭ്രമകൻ വരുന്നാ-
 കൂട്ടിസാരംഗയുഗം തവജലകണമേ-
 ററള്ളമാറ്റം കുറിക്കും

21

വെള്ളം വേഴാമ്പലെങ്ങും വിരവൊട്ടു നുകരും
 വിഭ്രമംനോക്കി നിന്നും
 വെള്ളിൽകൂട്ടങ്ങളെച്ചുണ്ടിയുമതു വരിയാ
 യെണ്ണിയും വിണ്ണിലെങ്ങും
 വള്ളിക്കൈകോത്തുനില്ക്കുംപ്രിയകൾ ഇടിഭവാൻ
 വെട്ടവെ കേട്ടു ഞെട്ടി
 തുള്ളിപ്പേടിച്ചു കെട്ടിത്തഴുകമതിനടൻ
 വാഴ്ത്തുമസ്സിലാർ നിന്നെ.

22

വൻപ്രേമംപൂണ്ടെന്നിക്കായ് വിരവിലവിടെനി
 പോകിലും ഞാൻ വിളംബം
 സംഭാവിക്കുന്നിദാനീം കടജപരിമളം
 തുണൊരക്കുന്തോറും
 അൻപിൽ കണ്ണീരുവാത്തും മയിലുകൾ കശല-
 പ്രശ്നമായ്ക്കൂവിയാത്തും
 മുൻപിൽ സേവിച്ചുണിഞ്ഞാകിലുമയി മുക്തിലേ
 വൈകൊലാ പോകുവാൻ നീ.

. 23

വ്യാകോചിക്കുന്ന വാർകൈതകളുടെ മലരാൽ
 വേലിയെല്ലാം വെളുക്കും
 കാകന്മാർ കൂടുകെട്ടുംതകൃതി തരഗണം
 തിങ്ങുമെങ്ങും മുഴങ്ങും
 പാകംകോലും ഫലംപൂണ്ടുതവയുഴലുമാ-
 ഞാവൽ നല്ലൊവുമെല്ലാം
 പോകാനായിട്ടമന്നങ്ങളുമറിക ഒരോ
 ണ്ട്ത്തിൽ നീയെത്തിട്ടന്വേരും.

24

(അപ്പുണ്ണം)

—

Q. 1177379

Q. 1177379

അനുബന്ധം

(സംസ്കൃതകൃതികളുടെ സാരം)

അല്ലയോ ലോകമാതാവേ! നിലാവു എന്റെ ഹൃദയത്തെ ആനന്ദിപ്പിക്കുന്നു. ഇവിടെ എന്താണ് സുഖകാരണം? ചന്ദ്രനോ ജ്ഞാത്വാവ് ഇതു ചന്ദ്രനല്ല, ചന്ദ്രികയല്ല, ഇതു മേഘവുമല്ല. (പന്നെയോ) നിന്റെ മുഖവും നിൽലമായ ചിരിയും കേശപാശവുമാകുന്നു.

! സർവ്വമനോഹരമായ വസന്തത്തിൽ പച്ചതും പടപ്പുലതകളുടെ പലവിധ പുഷ്പങ്ങളാകുന്ന രത്നങ്ങളാൽ അലങ്കരിക്കപ്പെട്ട അംശങ്ങളോടുകൂടിയവനായി കളകളശബ്ദമുള്ള കയിലുകളാകുന്ന പട്ടുകാരാൽ സ്മരിക്കപ്പെടുന്നവനായി അരുവികളുടെ ഒഴുകാകുന്ന മുത്തുമാലയോടുകൂടിയവനായി സാക്ഷാൽ ക്ഷിതിഭൂത്ത് (രാജാവു) എന്നു തോന്നുമാറുതന്നെ പരിശോഭിക്കുന്നു

1. കളങ്കമില്ലാത്ത ചന്ദ്രക്കലയോ എന്നു തോന്നുമാറുള്ള സ്വന്തം കൊമ്പുകൊണ്ടു ഇരുട്ടു കീറുന്നവനും ഗജമുഖനുമായ ഭഗവാൻ എന്റെ ഗതിക്കുള്ള വിപ്ലവങ്ങളെ തീർക്കട്ടെ.

2. അർത്ഥം ശാരദാസ്തവത്തിൽ നോക്കുക.

ശിഖിവാഹനധ്വാനദശകം

1. വിരിച്ചതും മനോഹരവുമായ പീലിയോടുകൂടിയ മയിലിന്റെ പുറത്തു ഇരിക്കുന്നതായി ആശ്രിതർക്കു ശരണമായി നമ്മുതുള്ള നീലാകാശത്തിൽ നിൽക്കുന്ന ചന്ദ്രബിംബത്തോടു ശരിയായ സാദൃശ്യം വഹിക്കുന്നതായിരിക്കുന്ന ഒരു തേജസ്സിനെ ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു.

2. അല്ലയോ ദേവ, ആത്മ ഇന്ദ്രസേനയിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിനു രക്ഷദാരികമോ, ആരിൽനിന്നു അഗസ്ത്യഭഗവാൻ വിദ്യപഠിച്ചുവോ മയിൽവാഹനനായ ആ നിന്നെമാത്രമെ പുരുഷാത്മങ്ങളെ കാമിക്കുന്ന ഞാൻ ഇപ്പോൾ കണക്കാക്കുന്നുള്ളു. മറ്റുള്ളവരെക്കൊണ്ട് എന്തു പ്രയോജനം.

3. ചുവന്നു ചുവന്നിരിക്കുന്ന കാന്തിജാലങ്ങളെക്കൊണ്ടു ഭിക്ഷകൾക്കു സിന്ദൂരം (ചുവപ്പു ചായം) ഇടുന്നതായി കിരീടത്തിൽ പറന്നു ചന്ദ്രക്കലയോടുകൂടിയതായി അരുകിൽ മിന്നുന്ന ദേവതാലയുടെ കാന്തികൊണ്ടു ഒറ്റ നക്ഷത്രത്തോടുകൂടിയതും ചന്ദ്രക്കലയെ ധരിക്കുന്നതുമായ പ്രഭാത (അഹസ്സിന്റെ മുഖ) മോ എന്നു തോന്നുമാറുള്ള നിന്റെ മുഖത്തെ ഞാൻ കാക്കുന്നു.

4. കാണാൻ കൊതിയുള്ളവനാണെങ്കിലും ഞാൻ പരമാത്മാവിൽ എന്നപോലെ പ്രകാശരൂപമായ നിന്റെ മുഖത്തിൽ ഇതുകൾ, പുരികങ്ങൾ ഇതുകൾ, സരസങ്ങളായ കടാക്ഷങ്ങൾ ഇതുകൾ, കൃപയാലുള്ള മന്ദസ്ഥിതകൊണ്ടു വീടുന്ന കപോലപുഷ്പങ്ങൾ എന്നിങ്ങനെ ഒരു ഭേദവും സ്വയമായി കാണുന്നില്ല.

5. മുദ്ര (യോഗമുദ്ര) പിടിച്ചിരിക്കുന്ന നിന്റെ ഈ കൈ മനോഹരമല്ലാത്തതല്ല. അഭയംകൊടുക്കുന്ന മറേറക്കൈ (ശക്തി വേൽ എന്നും ബലമെന്നും അർത്ഥം) തൊടാത്തതുതല്ല. ഭാരോന്നിൽ ചെല്ലുന്ന എന്റെ മനസ്സുകളെ മാറിമാറി മുഖകുടിച്ചു രസിക്കുന്ന കുട്ടിയുടെ സാദൃശ്യത്തെ വഹിക്കുന്നു.

6. അല്ലയോ ഗുഹാ! പൊന്നുനൂലുകൊണ്ടു കെട്ടിയതും കുറിക്കൂട്ടു മിന്നുന്നതും മംഗളകരവുമായ ഈ പൂണുതൽ ധരിക്കുന്ന നിന്റെ മാറിടം ചിൻപകുതിയിൽ തങ്ങുന്ന മഴവില്ലോടുകൂടിയ കീഴക്കേ പാർവ്വതത്തിന്റെ ശോഭ (സാദൃശ്യം) യുള്ളതാകുന്നു.

7. ഇവിടെ നിന്റെ ഒരു കാൽ മയിലിന്റെ പച്ചില പോലെ മനോഹരമായ പുറത്തു കയറ്റി വെച്ചിരിക്കുന്നു. മറേറക്കാൽ അരികിൽ തുങ്ങുന്നു. മുഖിലത്തേതു മേലേ ശോഭിക്കുന്ന താമരപ്പൂവിന്റെയും പിന്നത്തേതു സരസ്സിൽ തിളലിച്ച പൂവിന്റെയും ശോഭയെ വഹിക്കുന്നു.

8. ഭഗവാനെ, നീ ലോകത്തിൽവെച്ചു ഏറ്റവും ശ്രേഷ്ഠനാണ്. അല്ലയോ ഗുഹ നീ ദർശനീയൻ, നീ വാഹനമാക്കിയ ഇതും (ഈ പക്ഷിയും) ദർശനീയം. ബാലാർക്കനും പൂർവ്വപദ്മതവം ചേർന്നുചോലെ ലോകകുട മനോഹരമായ നിങ്ങളുടെ ഈ ചേൽപ്പു എനിക്കു-അതുതമുണ്ടാക്കുന്നു.

9 അല്ലയോ മയിൽവാഹന, നീന്റെ രൂപത്തെ ഞാൻ ചാറും പരന്ന തീപ്പൊരികളിലും പുകയിലുംനിന്നു പുറപ്പെട്ടു അഗ്നിയുടെ വിലാസത്തെയും പൂത്ത വള്ളിക്കെട്ടു പടൻ കയറിയ അടിവരെ തളിർത്ത ചെമ്മരത്തിന്റെ ശോഭയേയും വഹിക്കുന്നതായിട്ടു കാണുന്നു.

10 ഹൃദയത്തിലിരിക്കുന്നവനെ ഞാൻ ഭവാനെ എപ്പോഴും സേവിക്കുന്നു. ഇഷ്ടമായതു ഇന്നതെന്നു എനിക്കു സ്വയമേവ അറിവില്ലായ്മയാൽ ഞാൻ ഒന്നും യാചിക്കുന്നില്ല ഏതു ശ്രേയസ്സിനായി ഭാഷിക്കുമോ ഏതുകൊണ്ടു അല്ലയോ ദേവാ, താരകനെ ജയിച്ചവനും സർവ്വലോകത്തെയും ജയിച്ചവനും ആയ നിന്നെ ഞാൻ പ്രാപിക്കുമോ അതു എനിക്കു ചെയ്യാലും

മൃ ല ം

ശ്രീമാൻ വഞ്ചിക്കുറിയിപതി ഭൂജംഗർ—

ക്ഷമൻ ലക്ഷ്മിയാകും

സാമാന്യം വിദ്വേഷമുരുഗുണഭോഗ

യാം ഭാഗിനേയീം

പ്രേമാവാസപ്രിയതമ വിയോഗ—

ത്തിനാലാർത്ഥയാക്കി

സ്ഥിതിമാതീതേ കടനജലധൗ

കേരളം തള്ളിവിട്ടാൻ

1. കഷ്ടം തുച്ഛങ്ങളായ രസ (രസകമനം വെള്ളമെന്നും എടുക്കണം) കണങ്ങളാടു കൂടിയ വിഷയങ്ങളാകുന്ന മരുഭൂവിലെ

കാണൽതിരളാൽ ഞാൻ വളരെ ദൂരം വഞ്ചിതനായി. യോഗ സംബന്ധമായ വലിയ സുഖങ്ങൾക്കു നിദാനമായി നിത്യമായിരിക്കുന്ന ജഗന്നിയന്താവിന്റെ ആ പദത്തെ ഞാൻ ആരായുന്നു.

2. അല്ലയോ ജഗൽപിതാഭാ, അങ്ങയുടെ ആരാധനത്തിന്നു എനിക്കു ഗുണം മൂലമുള്ള യോഗ്യതയുണ്ടോ എന്നു ഞാൻ സംശയിക്കുന്നില്ല. ഒരു ജന്തുവാണെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു മാത്രം അങ്ങയുടെ അളവറ്റ കരുണയ്ക്കു ഇവനും അവകാശി തന്നെ

3. മൃകുവു അങ്ങയിൽ ശ്രദ്ധയില്ലാത്തവനായിരുന്നാൽ അല്ലയോ വാരദ, പരിവർത്തം ബുദ്ധിയും യോഗവുമെന്നും ഫലിക്കുന്നില്ല. മാഹാത്മ്യമുള്ള അങ്ങയിൽ വേർപാടു സഹിക്കാത്തതായ പ്രേമരൂപമായ ആ ഭക്തി എനിക്കു നിത്യമായിട്ടു എപ്പോൾ ഉണ്ടാകും?

4. സകല പ്രപഞ്ചസ്ഥിതികളിലും സമീപാദി അടയാളങ്ങളോടുകൂടി നിൽക്കുന്ന നിന്നെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടു സന്തോഷാശ്രു പുണ്ണമായി മുടിവരെ രോമാഞ്ചം വന്നവനായി കരകവിഞ്ഞ ഭക്തിയോടുകൂടിയവനായിട്ടു എന്നു ഞാൻ ലോകം മുഴുവൻ നിന്റെ ലീലയെന്ന് കാണും?

5. എന്നു മാത്രമല്ല അല്ലയോ ജനനമില്ലാത്തവനേ, കയീലിനെപ്പോലെ എന്റെ മനസ്സു വാസ്തവശോഭയാലെന്നവണ്ണം ഭക്തിയാൽ നിന്റെ മഹിമയെ സ്മരിച്ചു എന്നു രസിച്ചു പാടുന്നതായിത്തീരും? എന്നു മനസ്സഴിഞ്ഞു രസം ആസ്വദിക്കുന്ന വഞ്ചിന്റെതു മാതിരിയുള്ള ആനന്ദമൊന്നാംപ്രാപിക്കുകയുണ്ടെയ്യും.

ശാരദാസ്തവം

I

1. വാഗ്രൂപമായ ഈ ലോകത്തെ വ്യാപിച്ചു നിൽക്കുന്നതും കയ്യിലുള്ള വീണയിൽനിന്നു പുറപ്പെടുന്ന അദ്യക്തമധുരമായ

സംഗീതത്തിൽ രസിച്ചിരിക്കുന്നതുമായ ഒരു ദേവത എന്നിങ്ങനെ ചെറുപുസ്തകം ഉണ്ടാക്കട്ടെ

2. യാതൊരു ദേവത സാതരികവും ഗുണവിലാസത്താൽ മനോഹരവുമായി ആത്മാവിന്റെ ഏറ്റവും പരിശുദ്ധമായ അംശമായിട്ടുണ്ടോ ശരത്തിലെ ചന്ദ്രന്റെ രശ്മിപോലെ ഉജ്ജ്വലമായ ആകൃതിയിലോടുകൂടിയ ആ ശാരദാദേവി ഞങ്ങൾക്കു മംഗളങ്ങളെ ചെയ്യട്ടെ.

3. അല്ലയോ ദേവി! മതഭേദങ്ങളിൽ നിന്നുണ്ടാകുന്ന പ്രയാസമുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി പോകാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. വേദജ്ഞന്മാരാൽ പുജിക്കപ്പെടുന്ന ശാരദാദേവി, ഭീതനായ ഞാൻ നിന്നെ പരമശരണമായി അടയുന്നു.

4. അന്തേ യോഗികളാൽ അന്വേഷിക്കപ്പെടുന്ന പരാവിദ്യയായും പലമാതിരി പരിണാമങ്ങളിലും മനോഹരിനായും വലിയ അത്മസമ്പത്തുള്ളവളും പ്രണവത്താൽ കാണിക്കപ്പെടുന്ന പല വിഭവങ്ങളോടുകൂടിയവളുമായ നിന്നെ ഞങ്ങൾ ഉപാസിക്കുന്നു.

5. ഏറ്റവും നിശ്ചിതമായി രാഗമറഗതിയുള്ളതും ലോകക്ഷേമം ചെയ്യുന്നതിൽ സാമർത്ഥ്യമുള്ളതുമായ തപഃപ്രഭമായ ഒരു ബുദ്ധിമുട്ട് കശലന്മാരായവരാൽ സേവിക്കപ്പെടുന്നു.

6. അകൃത്രിമസുന്ദരിയായി ഭേദവിചാരരഹിതയായി അന്തർദ്വാരമായ പരമാത്മാവിനെ വിഷയമാക്കിയുള്ള സ്വയം രസമായ ആ ഉൽകൃഷ്ടരതിയായിട്ടു നീ എന്നാൽ ഗാനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

7. പുണ്യബോധംകൊണ്ടു ഭൂമി അറുതായി പൗരസ്ത്യരൂപമായി പ്രത്യേകം അടയാളമില്ലാത്തതായി മനസ്സു പ്രാണനും അടക്കിയവരുടെ അമ്പലകുടാരത്തോടുകൂടിയ സ്ഥിതിയായിട്ടു നീ എന്നിങ്ങനെ തരമിരിക്കുന്നു.

8. സമീപദാനന്ദസ്വരൂപത്തിൽ ഈ ജഗത്തു മരുവിൽ

കാണൽപോലെ (കാണപ്പെടുന്നു) അമ്മ ഈ നിമ്നലമായ ഉപ നിഷ്ഠാണാനമായിട്ടു നീ എന്നാൽ ഹൃദയത്തിൽ ധരിക്കപ്പെടുന്നു.

9. ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികൾക്കു പ്രിയയായി ശിവഗിരിയുടെ ഈശ്വരിയായി ബ്രഹ്മാവിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു ശരമുദ്ര ശോഭയായുള്ള അല്ലയോ ശാരദാദേവി നീ ജയിച്ചാലും.

II

1. ശിവഗിരിയുടെ അടിവാരത്തിന്നു് അലങ്കാരവും ശബ്ദ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനവും ആരാധിക്കുന്നവർക്കു ഉൽക്കർഷ്ഠത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതുമായി സ്മിതപമായ തേജസ്സിനെ ഞാൻ മനസ്സുകൊണ്ടു ശരണം പ്രാപിക്കുന്നു

2. പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ഹേതുവും ശിവഗിരിയുടെ അടിവാരത്തിൽ ശോഭിക്കുന്നതും ആയി മനോഹരമായ സ്മിതപത്തെ ധരിച്ചു ശതാബ്ദകമായ ഒരു ബ്രഹ്മത്തെ ഞാൻ പിന്നെയും കാക്കുന്നു!

3. എട്ടു കോണുള്ളതും മനോഹരവും തേന്മാറിൻതൈക്കളുടെ കൂട്ടത്താൽ ചുറ്റപ്പെട്ടതുമായ മണ്ഡപത്തിൽ പീഠത്തിന്മേൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന കണ്ണിന്നു വിഷ്ണുമായ പരാവിദ്യയെ ഞാൻ ധ്യാനിക്കുന്നു.

4. ശിവഗിരിയിൽനിന്നു് പടിഞ്ഞാറെ സമുദ്രത്തിലെ തിരമാലകളുടെ കളികളുടേ് രസിച്ചുകൊണ്ടു മഞ്ജുപോലെ വെളുത്ത താമരപ്പൂവിന്മേൽ ഇരിക്കുന്ന ശാരദയാകുന്ന അരയന്നപ്പേടയുടെ അടുക്കലേക്കു ഞാൻ പോകുന്നു.

5. തോട്ടങ്ങൾ, വയലുകൾ, തോടുകൾ ഇവ അധികമുള്ള വാക്ചക്ഷണിന്റെ പാശ്ചാത്തിൽ ബുധന്മാരാൽ എന്നും ആരാധിക്കപ്പെട്ടുവരുന്ന സുന്ദരിയായ ഭാഷാദേവതയെ ഞാൻ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു.

6. അംഗംകൊണ്ടു സംഗീതത്തെയും സാഹിത്യത്തെയും വ്യാപിച്ച് സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതായി ശിവഗിരിയിൽ കടികൊള്ളുന്ന ഭാഷാത്മികമായ വിദ്യയെ ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

7. വിലാസഭേദങ്ങളാൽ ലോകത്തെ വിസ്തരിപ്പിക്കുന്നവളായി നാനാബാഹുക്കളോടും ഒരു മുഖത്തോടും കൂടിയ അക്ഷരരൂപിണിയായ ദേവതയെ ഞാൻ ഹൃദയത്തിൽ ബന്ധിക്കുന്നു.

8. അമ്മേ, നിന്നിൽ ഭക്തിയില്ലാത്തവർ കണ്ണുണ്ടെങ്കിലും കരുതമാരാൺ. അവർ കണ്ടുകളിൽ പതിക്കുന്നു ആ കാരണത്താൽ സംസാരസമുദ്രത്തിലേക്ക് ഒരു കപ്പലായ അവിടുത്തെ കാരുണ്യത്തെ ഞാൻ ഇരുന്നുകൊള്ളുന്നു.

രാജയോഗസമർപ്പണം.

1. സംസാരസമുദ്രത്തിൽ ഉരുളുന്നവർക്കു ശരണമായിട്ടു ഏവനൊക്കെത്തന്നെ വേദങ്ങൾ പറയുന്നുവോ, ഇരുട്ടിനു (അജ്ഞാനത്തിന്നു) സൂര്യനായും ദർശനങ്ങൾക്കു ലക്ഷ്യമായും ഇരിക്കുന്ന ആ പരമനായ ഏക പുരുഷനു നമസ്കാരം.

2. മുനിമാരിൽ അഗ്രേസരനായ പതഞ്ജലി ഏതിനെക്കുറിച്ചുതന്നെ സൂത്രങ്ങൾ രചിച്ചുവോ, ശിവനാൽ പ്രചരിപ്പിക്കപ്പെട്ട സമ്പ്രദായത്തോടുകൂടിയതും ആത്മൈശ്വര്യങ്ങൾ ജനിപ്പിക്കുന്നതുമായ ആ വിദ്യ (യോഗവിദ്യ) ജയിക്കുന്നു.

3. ഏതൊന്നു ഭാഷ്യംകൊണ്ടു വ്യാസനാലും സ്പഷ്ടമായ വൃത്തി (വ്യാഖ്യാനം) കൊണ്ട് ഭോജരാജാവിനാലും അധികരിക്കപ്പെട്ടുവോ പതഞ്ജലിയുടെ ആ അതൂതദർശനത്തിന്നു കാലക്രമേണ കലക്കം സംഭവിച്ചു

4. ശ്രീരാമകൃഷ്ണൻ എന്നു പേരുള്ള പുഷ്യനായ സന്യാസി വായ്ക്കന്റെ ശിഷ്യന്മാരിൽ പ്രധാനിയായി വളരെക്കാലം കൂടിട്ടു

മുഖ്യ കണ്ടിട്ടില്ലാത്തമാതിരി പ്രതിഭാപ്രഭാവത്തോടുകൂടിയ ഒരു മഹാൻ ഉണ്ടായി.

5. ധർമ്മത്തെ ഉദ്ധരിക്കുവാൻ ഇറങ്ങിയ അദ്ദേഹം തന്റെ വാക്കുകളാൽ സർവ്വജനങ്ങളേയും വിസ്മയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് സാരസ്വതമായ സമുദ്രത്തെമാത്രമല്ല ജലമയമായ സമുദ്രത്തെയും കൂടമ്പു പാടിനെ എന്നപോലെ കടന്നു.

6. അദ്ദേഹം പ്രകൃതിയുടെ പരമായ പദത്തെ പ്രാപിച്ച എങ്കിലും ഗുണങ്ങളാൽ യശസ്സേതരഭ്യത്തോടുകൂടിയവനായി ശോഭിക്കുന്നു! അർത്ഥമേറിയതും വിവേകപൂർവ്വമായതുമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആനന്ദസംഗ്രഹം (വിവേകാനന്ദൻ എന്ന പേരു) ലോകത്തിൽ പുകഴ്ന്നിരിക്കുന്നു.

7. വാക്കും യോഗവും അറിയുന്നവരിൽവെച്ച് പ്രധാനിയായ ആ മനീശ്രേഷ്ഠന്റെ (വ്യാകരണഭാഷ്യകാരനും യോഗസൂത്രകാരനുമായ പതഞ്ജലിയുടെ) യോഗ്യതകളോടുകൂടിയവനും മുൻപറഞ്ഞമാതിരിയുള്ളവനുമായ ഈ സന്യാസി (വിവേകാനന്ദൻ) പതഞ്ജലിയുടെ വാക്കിനു (സൂത്രങ്ങൾക്ക്) ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിൽ അതൃപ്തകരവും സ്പഷ്ടവുമായ വ്യാഖ്യാനം രചിച്ചു.

8. തിരുവനന്തപുരത്തിനടുത്തു (ചന്ദ്രപക്ഷത്തിൽ ആകാശപുരത്തിനടുത്തു എന്നു) ജനിച്ചവനെങ്കിലും എങ്ങും ഇരുട്ടിനെ (അജ്ഞാനത്തെ) ഇല്ലാതാക്കുവാനും വേദാന്തചിന്തകനും ആയ നാരായണൻ എന്ന പേരോടുകൂടിയ യോഗി കേരളത്തിൽ ജീവിക്കുന്നു.

9. ജ്ഞാനംകൊണ്ടും തന്റെ തപസ്സുകൊണ്ടും പരിശുദ്ധനായ അദ്ദേഹം മനുഷ്യലക്ഷണമുള്ള ശിവനോ അല്ല പുതിയ അവതാരം എടുത്ത നാരായണൻ തന്നെയോ എന്നു നിർമ്മത്സരനാക്കു വാദവിഷയമായിരിക്കുന്നു.

10. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലിലെ പൊടിപോലും നെരുകയിൽ ധരിക്കപ്പെട്ടിട്ട് അഴുക്കുള്ള എന്റെമനക്കണ്ണോടിയെ തുട

യ്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എനിക്ക് അന്യൻ ചുരുങ്ങിയായിട്ടുണ്ടോ? ആ വലിയ ഗുരുതന്നെ എനിക്ക് ഏറ്റവും വലിയവൻ.

11. ഇംഗ്ലീഷുഭാഷയിൽ വിവരിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ അധികരിച്ച് ഒരു രത്നം. മന്ദനം സുഖലിതവാക്കമായ എന്നാൽ ഇപ്പോൾ കേരളഭാഷയിൽ ചെയ്യപ്പെട്ട ഒരു ഗുരുവിന്റെ കൃപയിൽനിന്നാൽ എന്തു കർമ്മമാണ് ഉഷ്ണമായിട്ടുള്ളത്?

12. യോഗശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുൻപറഞ്ഞതാതിരിയുള്ള ഈ സുഗമമായ ഭാഷാന്തരം അദ്വൈതത്തിന്റെ പാദബ്ജത്തിൽ സ്വന്തം കടക്ഷങ്ങളാൽ വളർത്തിക്കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള എന്നാൽ ഭക്തിഭരത്തോടുകൂടി സമർപ്പിക്കപ്പെടുന്നു.

ഏ ഏറ്റവും പുതിയ മംഗളം.

യാവനനൊരുവൻ മനസ്സിന്റെയും ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെയും ജയങ്ങളാൽ ശുഭമാർഗ്ഗിയെ അതിക്രമിച്ചവനും കപിലനെ കടന്നവനും കരുണകൊണ്ട് ബുദ്ധനിലും കൂടിയവനും ആകുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സ്വയം പരമഹംസനായ ഈ നാരായണഗുരു ആത്മാദൈവമായ ചിദാകാശത്തിൽ വിഹരിക്കുന്ന സന്യാസിമകുവർത്തിയായിട്ട് സർവ്വാൽക്കർഷണ വർത്തിക്കുന്നു.

ഒരു സമർപ്പണം.

1. ആശ്രിതനാരിലുള്ള കരുണകൊണ്ടും ദയകൊണ്ടും അധികമായിട്ട് ഭിന്നഗതികളോടുകൂടിയ സമ്പ്രദായങ്ങളാൽ സേവിക്കപ്പെടുന്നതും സജ്ജനങ്ങൾക്കു പ്രാപ്യമായിത്തീരുന്ന ശരീരത്തോടുകൂടിയതുമായി ഗുരുവിന്റെ പാദമാകുന്ന ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയ മഹേശ്വരനെ ഞാൻ ഉപാസിക്കുന്നു.

2. ഞാൻ ആത്മാവിന്റെ (തന്റെ) വിലമതിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ശുദ്ധിയെ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അപവാദമയംകൊണ്ടു മനസ്സു എപ്പോഴും ക്ഷീണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്തെന്നാൽ ഓഷ്ഠനം അപവാദത്തിൽ താല്പര്യമേറിയതാണല്ലോ; ഞാൻ എങ്ങിനെ ജീവിക്കും അഥവാ ഭയം മതിയാക്കട്ടെ

3. രുചിയുടെ മാററംകൊണ്ടു, മാറു കാരണങ്ങളാലും അല്ലയോ ഗുരോ, ഞാൻ ശുദ്ധമായ ഗൃഹസ്ഥവൃതത്തെ എടുക്കുവാൻ പോകുന്നു. അങ്ങനെ ആശ്രയിക്കുന്നവനാൽ നിരാശ്രയമായ നാലാമത്തെ സത്യാസാഗ്രമം മാത്രം ആശ്രയിക്കപ്പെടണമെന്നില്ലല്ലോ.

4. ഞാൻ തന്നെ ചെയ്തതാണെങ്കിലും എന്റെ ഈ നിശ്ചയത്തെ ശിഷ്യവാത്സല്യംകൊണ്ടു അനുവദിച്ചാലും അല്ലയോ ഗുരോ, ഭക്തികൊണ്ടു തലതാഴ്ന്നു കൈകൂപ്പി ഞാൻ ആദ്യമായി ചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥനയാണല്ലോ ഇത്.

ഒരു മറുപടി

1 അല്ലയോ സ്നേഹിത, സ്വർഗ്ഗം പ്രാപിച്ച നിങ്ങളുടെ അച്ഛനെക്കുറിച്ച് ഞാൻ ശോചിക്കുന്നില്ല. ശോചിച്ചതുകൊണ്ടെന്തു്? അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചുള്ള വാക്കു രുദി (സരസ്വതിനദി) പോലെ പുറത്തു വരുന്നില്ലതന്നെ.

2. ജഡസംസാരമഹാസമുദ്രത്തിന്റെ തീരമാലകളാൽ പീഠിപ്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സുഖാഗ്രഹികളായ ജനങ്ങളെ കണ്ണുനീരുകൊണ്ടു ചളിഞ്ഞ വഴിയിൽ ചേപ്പാനും ഞാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നില്ല.

1. വിദ്യാസമ്പന്നനും കീർത്തിസമ്പാദിച്ചവനുമായ ആ നീലകണ്ഠശർമ്മാച്യ (മയിലെന്നും എടുക്കണം) ക്ഷേമം പെരുന്ന നൂറുകൊല്ലം ജയിക്കട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഫുടവും മധുരവും കച്ചയുള്ളതുമായ കേകയപാനം ചെയ്തിട്ടു സഹ്യപർവ്വതം കരഞ്ഞ ശാഖകളോടുകൂടിയ വൃക്ഷങ്ങളെക്കൊണ്ടു രോമാഞ്ചിതമായൊ എന്നു തോന്നും.

2 തീച്ചന്ദ്രനായും ഭാരതപ്പുഴ (നിള) യുടെ പൊടിയും പ്രസരിപ്പുള്ള ആ അലകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാഗ്ധാടി പഠിക്കാൻ അടുത്തിരിക്കുകയാണ്. അതിന്റെ കരയിൽ സരസ്വതിയുടെ അരയന്നമോ എന്നു തോന്നുമാറുള്ള അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വന്തം വിജയ പതാകയായ സംസ്കൃതകാഷ്ഠജ്ജ് വീളുന്നു.

ഒരു കത്തു്

അല്ലയോ കവ, അങ്ങയുടെ “പിക”സംവാദിയായ കത്തു ഏതെങ്കിലും ഇളക്കുന്നു. യോഗ്യന്മാരുടെ ആനന്ദമോദനം മാത്രം കൊണ്ടു കൃതാർത്ഥതയുണ്ടാകുന്നതാണല്ലോ നമ്മുടെ ശ്രമം. “പിക സംവാദി=പികത്തെ. “ഗ്രാമവൃക്ഷത്തിലെ കുയിലിനെ”പ്പറ്റി പറയുന്നത് കുയിലിനോടു മത്സരിക്കുന്നത് എന്നും അർത്ഥം.

സ്വാഗതപത്രിക

1. അല്ലയോ സന്യാസിശ്രേഷ്ഠ, അങ്ങയ്ക്കു സ്വാഗതം. ഭോനിമലാനദ ജയിച്ചാലും! നിങ്ങളുടെ സനാതനമായ രാമ കൃഷ്ണമിഷ്യൻ ജയിക്കട്ടെ

2 പ്രകൃത്യാശുചയ്ക്കനാകയാൽ അങ്ങു സ്വയമേവ പ്രിയനാണ്. മഹാനായ വിവേകാനന്ദന്റെ പ്രിയപ്പെട്ട കൂട്ടുകാരനാകയാൽ അതിലും പ്രിയനാണ്. പ്രസിദ്ധനായ (രാമകൃഷ്ണ) പരമഹംസരുടെ ശിഷ്യനാകയാൽ വിശേഷിച്ചും പ്രിയനാണ്. വളരെ നാളായിട്ടു സൂക്തം കൊണ്ടു വന്നുകൂടിയ അതിഥിയായ അങ്ങു ഞങ്ങൾക്കു ആനന്ദം ഉണ്ടാക്കുന്നു.

3 കേളികേട്ട അതുതകർമ്മങ്ങളുള്ള നിങ്ങളുടെ, ദേവവായു ഉത്സാഹപൂർവ്വമായും ശിഷ്യന്മാരാൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന അഞ്ചലിമൊട്ടുകുളോടുകൂടിയ, സഞ്ചാരം ഭൂമിയുടെ ഹിമത്തെ ചെയ്യുന്നതായിത്തീരുന്നു. അരയന്നത്താൽ സ്പർശിക്കപ്പെട്ട താമരപ്പൊയ്ക്ക എന്നപോലെ അങ്ങു വന്നുചേർന്ന ശിവഗിരിമഠം എന്നേക്കും വലിയ കൃതാർത്ഥതയെ അടയ്ക്കുന്നു.

4. ഞങ്ങളുടെ നമസ്സാരങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുക. ഞങ്ങൾക്കു അനുഗ്രഹസമ്പത്തു ദാനം ചെയ്താലും. അല്ലയോ സ്വാമി! അങ്ങു ലോകത്തിന്നു ഹിതംവരാനായി വളരെക്കാലം ആരോഗ്യവാനായി ജീവിക്കട്ടെ.

5. അങ്ങു നിങ്ങളുണ്ടായിട്ടുള്ള ഈ സന്തോഷയോഗം വലിക്കട്ടെ. ബ്രഹ്മാദൈവതത്തെ പ്രാപിച്ച ശാരദാദേവി നമുക്കു ഐശ്വര്യത്തിനായിത്തീരട്ടെ.

1. യാതൊന്നും അഗസ്ത്യൻ ശുദ്ധമായ ഗുഹയും കാമദവൻ സുഖസ്സർഗ്ഗമായ തേരം (തെക്കൻകാറ്റു എന്നു സാരം) കൊടുക്കുന്നുവോ ആ മലയുടെ (സഹ്യന്റെ) ശബ്ദിക്കുന്ന പക്ഷികളോടു (പ്രിജന്മാരോടു എന്നും) കൂടിയ കാടുകളുടെ നിര അല്ലയോ കവിശ്രേഷ്ഠ അങ്ങയ്ക്കു കൃശലം പറയുന്നു.

2. യാതൊന്നിന്റെ ശുദ്ധമായ രോധസ്സിൽ പരമഹംസശ്രേഷ്ഠനായ (അരയന്നമെന്നും എടുക്കണം) ശങ്കരാചാര്യർ അവതരിച്ചുവോ അങ്ങിനെയുള്ള ഒഴുക്കുകൂടിയ ഈ നദി കാളങ്ങളോടു കൂടി അങ്ങുന്നേ! അവിടേക്കു സ്വാഗതസ്തോത്രം പാടുന്നു.

3. അല്ലയോ മഹാനായോവെ, ഏലവും മുളകുംകൊണ്ടു പൊതിഞ്ഞ സഹ്യപർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വാരുകളിൽ വന്നിരിക്കുന്ന അങ്ങയെ തരുഗ്ഗൽമസമ്പത്തുകൾ പൂക്കളും കായ്കളും വഹിച്ചു അർഘ്യപാണികളായി നിന്നു നമസ്കരിക്കുന്നു.

4. പടിഞ്ഞാറെ വൻകടൽ മൃഗംഗക്കാരനായിരിക്കുമ്പോൾ തെങ്ങുകളെ ഇളക്കി ഉയരുന്ന കാറ്റു കാളങ്ങളാകുന്ന തന്ത്രികളോടുകൂടിയ നദിയെമീട്ടി അങ്ങയ്ക്കു ഉച്ചത്തിൽ വീണവായിരിക്കുന്നു.

5. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും എങ്ങുമുള്ള സാമ്രാജ്യരായ ജനങ്ങൾക്കു രോമാഞ്ചം ഉണ്ടാകുന്ന ഗീതാഞ്ജലിയുടെ കർത്താവോ, ഈ ശരൽസഖനായ (ശരത്തുകാലത്തുള്ള) രവിയെക്കണ്ടു (ആൻറസിനോടുകൂടിയ രവീന്ദ്രനാഥടാഗുറിനെ എന്നു സാരം) ഞങ്ങൾ സ്ഥലദൃഷ്ടികളായി.

തോന്നയ്ക്കൽ

ശാരദാ ബുക്കഡിപ്പോ

വക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങൾ

എൻ കുമാരനാശാൻ അവർകളുടെ കൃതികൾ

	രൂ.	ണ.
പദ്യകൃതികൾ 1-ാംഭാഗം	6	8
,, 2-ാംഭാഗം	6	0
,, 3-ാംഭാഗം	4	8
പദ്യം:—നളിനി (നോട്ടാട്ട കൂടിയത്)	1	0
ലീല	1	0
രണ്ടു ഖണ്ഡകൃതികൾ	0	6
ശ്രീബുദ്ധചരിതം കിളിപ്പാട്ട്:—		
അഞ്ചു കാന്ധങ്ങളും കൂടിയത്	3	0
കയിൽ	0	3
പ്രരോദനം	1	0
ചിന്താവിഷ്ണുയായ സീത	1	0
ബാലരാമായണം—മൂന്നു കാന്ധങ്ങളും കൂടി	1	8
പുഷ്പാദി	0	8
ഭൂരാസ്ഥ	0	12
ചണ്ഡാലഭിക്ഷുകി	0	12
കരുണ	0	9
മണിമാല	0	8
വനമാല	1	0
സുഗതപ്രസ്ഥാനം	0	10
നവമാലിക	0	8
സൗന്ദര്യലഹരി (ഭാഷ)	0	8

	രൂ.	ണ.
വിചിത്രവിജയം	1	8
പ്രബോധചന്ദ്രോദയം ഭാഷാനാടകം	1	8
സ്തോത്രകൃതികൾ (നോട്ടോടു കൂടിയത്)	1	4
ഗദ്യം:—രാജയോഗം സംപൂർണ്ണം	3	0
മൈത്രേയീ	0	8
മനശ്ശക്തി	0	8
നിരൂപണങ്ങൾ	0	8
മതപരിവർത്തനരസവാദം	0	4
ദൈവികമായ പ്രതികാരം	0	10

ഇതര കൃതികൾ

കെ. അയ്യപ്പന്റെ പദ്യകൃതികൾ	1	8
ശ്രീനാരായണഗുരുസ്വാമികളുടെ ദർശനമാല (പദ്യം) (വിദ്യാനന്ദസ്വാമികളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തോടുകൂടിയത്)	0	10
വസുമതി (ശ്രീമാൻ മൂക്കുത്തു കുമാരൻ അവർകൾ എഴുതിയ രസകരമായ ഒരു നോവൽ)	1	8
വേണുനാദം—വേണുഗോപാലൻ	0	8

Address must be written in CAPITAL LETTERS

മാനേജർ,—‘ശാരദാ’ ബുക്കഡിപ്പോ,

തോന്നയ്ക്കൽ.

**PRINTED AT
THE SAHODARAN PRESS
ERNAKULAM**